

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

22

yeni Harman

filtresiz, hususi kokulu, bol dumanlı gazete

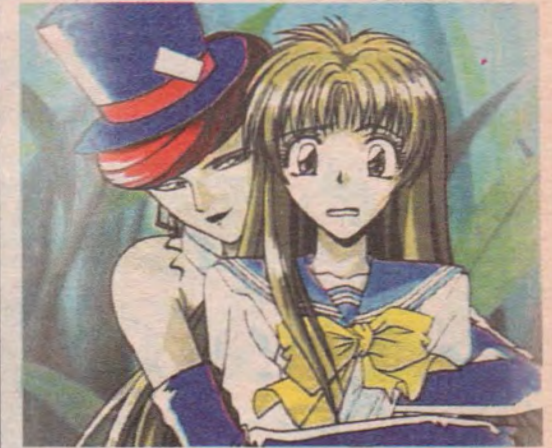
Yalçın Küçük bombaladı!

● Orhan Gencebay

● Lezbiyen ve gey hareketi Legato

● Evlerden Uzak V.Ö.

- Şişesi 1.7 milyar liradan satılan "Petrus" adlı şaraptan, bir ayda 36 şişe satılmış!

• Açık alanda sevişene 3 yıl hapis cezası veilece!

- Ülke batıyor, biz hala futbola yatıp, kalkıyoruz!..

Harman aktualite

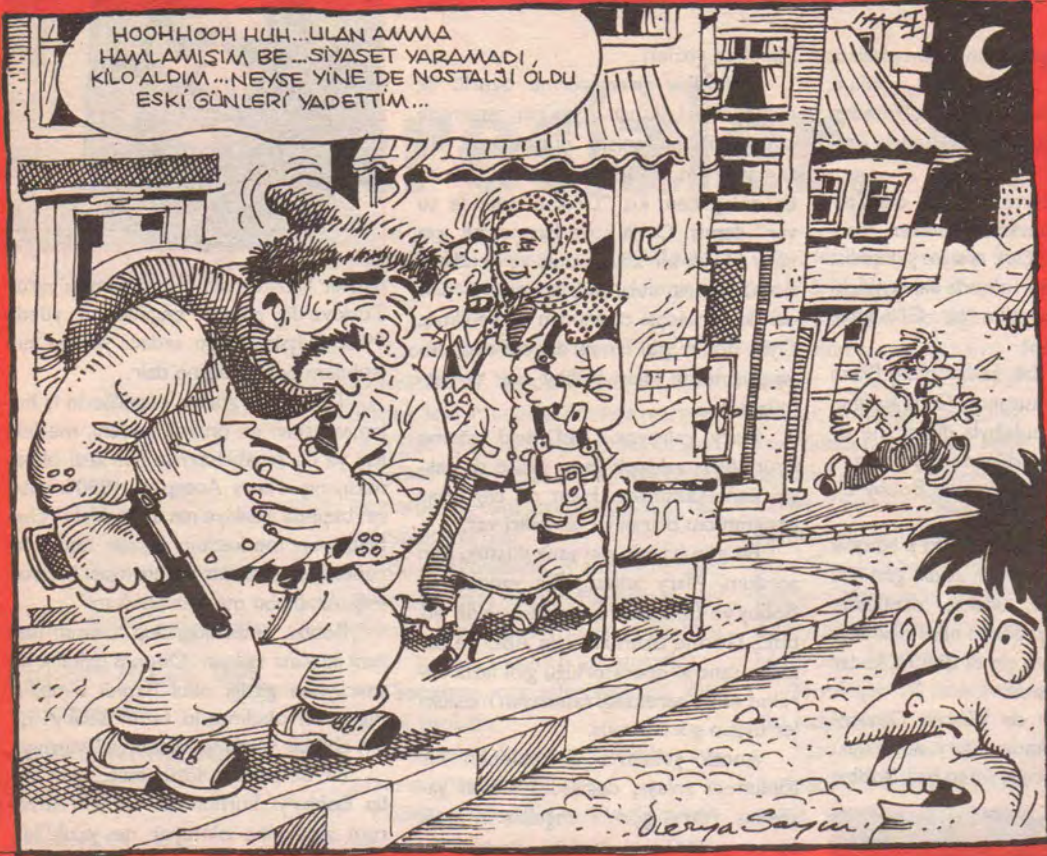
Dünür Berlusconi Türkiye'ye geldi: Arya'nın mürvetini gördü.

Hükümetin orman alanlarını satışa çıkaracağını açıklamasının hemen ardından Türkiye'nin her yanında orman yangınları başladı.

Yozgat'ın Boğazlıan ilçesinin MHP'li belediye başkanı Derya Kadioğlu, sokakta gezerken tartıştığı bir vatandaş silahla sokaklarda kovaladı.. Başkanın aşırı alkollü olduğu ortaya çıktı..

Dolar ilk defa bu kadar değer kaybetti

Alçaklar!
Bizi kimse sevmi-
yormuş demek ki
birtek Türk parası
takan olmadı!

**Norveçli
bir parla-
menter
Bush ve
Blair'i
Nobel Barış
Ödülü'ne
aday
gösterdi**

Ulan ne parlamenter-
miş be! kargaları bile
güldürdü

Çin, Sars hastalığı ile kırılıyor. Hükümet, dünyayı sarsan hastalık yüzünden vatan- daşlarını alarına geçirdi ve cinsel ilişki sırasında her türlü önlemi almalarını istedi!

Dikkat et
Vang Yu
poşeti delme!

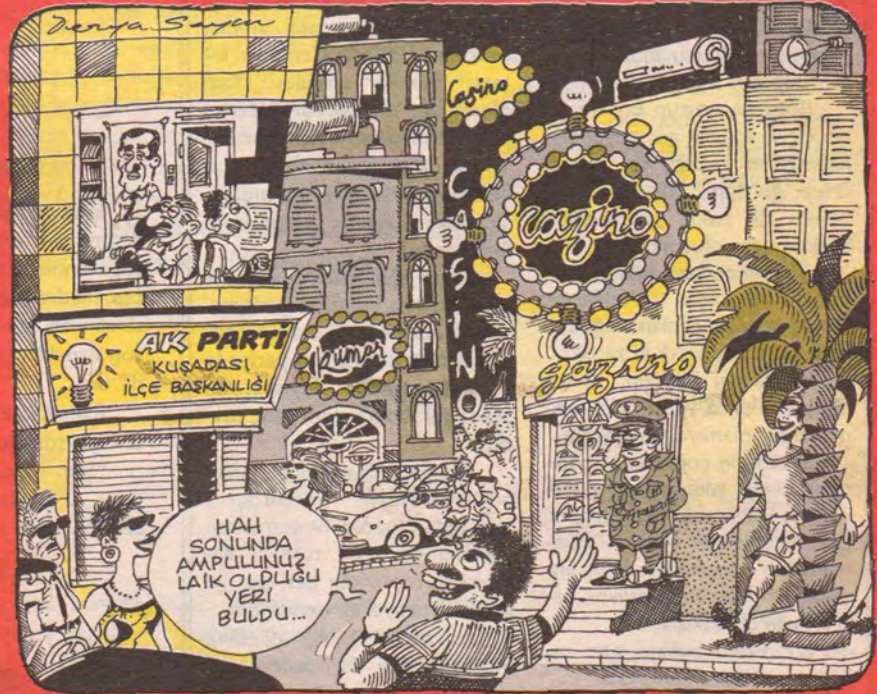
**ERDOĞAN: BİZİM KADROLAŞMAMIZ
DEVEDE KULAK!**

Yeni yasa tasarısına göre 15 yaşındaki çocuklara haftada 40 saat çalışma zorunluluğu getiriliyor

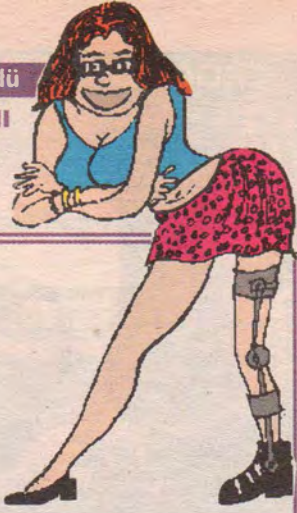
Kaytardığını
görmicem bir daha. Yürü
bakalım işinin başına. Kırk
saatin dolmasına daha kırk
dakika var.

AKP'nin bölgesel takıyyeleri devam ediyor..AKP Kuşadası ilçe başkanı İbrahim Üstün Kuşadası'nın kumarhane kenti olmasını istediklerini söyledi..

"Bakana bakma" oyunu

Nazmiye Güçlü

Canınız sıkılınca nasıl eğlenirsiniz?

Ben sokakta yürürken "Bakana bakma" oyunu oynuyorum.

Peki sizin hiç gözünüz kitlendi mi?

Benim gözüm sadece aşık olunca kitlenir.

Oysa dün İstiklal caddesinde bana bakarken gözleri kitlenenler aşık maşık olmadılar, ama gözleri kitlendi. Yemin edebilirim kitlendi diye. Zaten bu göz kitlenmesi lafını da hayatımda ilk kez kullanıyorum. Çünkü bakışları başka hiç bir laf bu kadar güzel anlatamaz çünkü.

Aşık bakışını tanırım. Müsade edin de tanıyayım artık bu yaşta, bunca aşktan sonra...

Dün İstiklal'e sanki bir uzaylı inmiş, herkes ona bakıyordu.

Uzaylı lafını iki bacağı da takma olan İsmet abi çok kullanır, "Bu yaşa geldik hala uzaylı gibi bakıyorlar!" diye... Halbuki daha altmışında ya var ya yok...

Ortaokulda "Bakmak / Görmek" diye bir yazı vardı Türkçe kitabında. O yazıyı hatırladım dün yıllar sonra.

Eskiden de bakardım ben insanlara ama görmeden bakıyormuşum herhalde.

Hayır, hayır doğru değil bu dediğim. Eskiden bana nasıl baktıklarını görmemek için bakmazdım. Hoşlanmazdım eskiden bakmalarından.

Şimdi hoşlanıyorum. Hatta hoşlanmanın ötesinde, eğleniyorum.

Ben her zaman baktığımı gördüm. Çok mu iddialı oldu? Gördüğümü sanırım diyelim.

Boğazda oturup Erguvanların çiçek açtığını görmeyen arkadaşlarım geldiği için aklıma "Hep gördüm," dedim. Belki benim de bakıp görmediğim başka şeyler oluyordur.

Çocukken de anlamazdım neden bu kadar baktıklarını, ama çocuktum anlamadığım o kadar çok şey vardı ki zaten...

Bunca yıl yaşayıp, bunca okuyup, bunca yazıp hala anlamamamı anlamıyorum bazen.

Sakatların çoğunun bu yüzden sokağa çıkmadıklarını biliyorum. Tabii yol, merdiven vs. gibi nedenler en önemlisi çıkamamaları için ama, teknik engellerden bile önce geliyor bazıları için bu bakışlar.

Bu oyunu oynasa tüm sakatlar... Körler hariç tabii.

Bana bakarlara ben de gözümün hiç ayırmadan bakıyorum.

Kimi şaşıyor, kimi kaçıyor bakışlarını. Kimi çaktırmadan baktığını sanarak bakmaya devam ediyor.

Bazıları ise gözü kitlenmiş olduğundan hiç bir şey yapamıyor.

Adamın birinin gözü öyle bir kitlenmişti ki, ben önünden geçerken boynunu çevirmeye utandı; ama gözleri kitlendiğinden beni takip etti gözleri. Neredeyse gözü :u'lağına kaçacaktı!

Ben de inadına hiç ayırmadım gözlerimi gözlerinden. Aşkımdan değil tabii ki, inadımdan.

Sonra da gülmeye başladım. Gülmem bakanların sayısını arttırmıyor inanin. Arttıramaz, çünkü zaten herkes bakıyor.

En eğlenceli yanı "Bakanlara bakma" oyununun, bana bakarken çarpışanların çarpıştıktan sonraki yüz ifadelerini seyretmek.

Eğer çarpışanların ikisi de erkekse en komik onlar oluyor. Çok kızıyorlar çarpana, kendileri suçlu bile olsalar...

Çarpışanların biri kadın biri erkekse, kadın çok kızıyor genellikle çarpana kimin suçlu olduğuna bakmadan...

Çarpışanlardan biri çocuksa yazık oluyor ona, çünkü büyükler azarlayıveriyor hemen...

Bana bakarken çarpışan iki kadın olmadı henüz; bir şey diyemeyeceğim iki kadınla ilgili.

Bir kavgaya engel bile oldum dün. Ne de olsa kavgaya benim yüzümden çıkıyordu. Ben birşey yapmamıştım ama, bana bakarken çarpıştıkları için suçluluk duymasam da ayırma gereği hissettim. Gözü kitlenmişlerden biri, çarpışma anında çantasını düşürdü. Çantadan kitaplar dergiler savruldu. (Yaa, okumuşlar da bakıyor. Herkes bakıyor diyorum inanmıyor bazı arkadaşlarım.) Küfür etti o çok kitaplı, dergili beyefendi kılıklı adam, çarptığı garson kıyafetli gence.

Hatta elini kaldırdı vuracak gibi, "İlk defa bir sakat görüyorsunuz herhalde, o kadar bakmasaydınız kitaplarınız yerlerde sürünmeyecekti," deyince, bu arada garson kıyafetli genç tüydü.

Kitaplı, beyefendi kılıklı adam birşeyler homurdandı ama anlayamadım homurtucayı öğrenemedim bir türlü... Kitaplarını toplarken ben de "İyi günler!" dileyerek uzaklaştım.

Bir de iyi günler diledim. Hoşuma gitti. "İyi bakmalar!" mı deseydim acaba?

Oğlum çok kızıyor bakanlara, bu yüzden benimle sokağa çıkmak istemiyor. "Ne var oğlum, bırak baksınlar sevaba girsinler!" diyorum ama, "Güzel olduğun için bakmıyorlar ki, bacağına bakıyorlar!" diyerek bana kızıyor bu kez. Daha doğrusu bana kızıyor da, bakanlara olan kızgınlığının acısını benden çıkarıyor farkında olmadan.

Herkes kime mi bakar İstiklal'de?

Ya bir uzaylıya ya da mini etekli bir topala! Gülse de, gülme...

Bobby...

Yonca Poyraz Doğan

Onunla her gün trende karşılaşırsınız. Sabah erkenden, işe giderken... Vakur, olgun ve kararlı hali kimsenin gözünden kaçmaz. İçeri girdiği anda dikkatleri üzerine çeker.

Herkesle kolayca arkadaş olan bir tip. Onu gören herkes gülümser, merhaba demek ister. Çok tatlı ve yakışıklı...

Sarı kirpiklerinin altında bal rengi, iri gözleri, manalı bakışları var. Göz göze gelmek istiyor insan.

Yanında hep bir kadın olur. Bizim yakışıklıya sınıksız tutunur. O da kadının her dediğini can kulağıyla dinler, ne isterse yapar, dizinin dibinden ayrılmaz.

Sonunda tanıştık. İsmi Bobby olduğunu öğrendim...

Sarışın bir Labrador. Daha 8 haftalık uçarı bir kuğu kuçuyken, okula gitmeye başlamış. Kilisede, uçakta, otobüste, bankada, parkta, caddede nasıl davranacağını öğrenmiş. Ve şimdi işini ne kadar ciddiye alıyor bilerseniz.

Onun bir adı da 'Gören Gözler.' Çünkü yanındaki kadın, Mary, ABD'deki 10 milyon görme özürlüden biri. Bobby,

Mary'nin gözleri...

TBMM'ye giren görme özürlü ilk milletvekili Lokman Ayva'nın, gazetede okuduğum bir anısını düşündüm... Bir zamanlar kız arkadaşıyla deniz kenarında dolaşırken, kız "Dikkat, önünde su var" demiş. O da suya basmamak için epey büyük bir adım atmış ve kendisini Boğazın serin sularında bulmuş. Ardından kız arkadaşı tarafından terk edilmiş. Oysa Bobby gibi bir yardımcı olsa, suya düşmezdi. Hem Bobby onu terketmezdi de...

Mary çalışıyor. ABD'deki görme özürlülerin yaklaşık yarısı gibi o da çalışıp para kazanıyor. Hem de bilgisayar programcısı olarak iyi bir geliri var.

Bir gün trende yan yana düştük. Ben sordum, Mary anlattı. Bir yandan da Bobby'ye dokunma ayrıcalığını elde ettim... Görme özürlüler için ABD'de eskiden santral operatörlüğü gibi fazla hareket etme gerekliliği taşımayan meslekler uygun görülürmüş.

Ancak yasalarla desteklenen bir toplumsal anlayış değişikliği süreci yaşanmış. Mary, görme engellilerin artık öğretmenlikten avukatlığa, gazetecilikten muhasebeciliğe kadar pek çok mesleki alanda istihdam edildiğini söylüyor.

Bir yandan Bobby'nin kara burnunu okşuyor, bir yandan da düşünüyorum. Gerçekten de sabah-akşam işe gidiş-dönüş saatlerinde metroda, otobüste karşılaştığım engellilere bakılırsa, belli ki onlar da çalışıyor.

Bu ülkeye ilk geldiğim yıllarda gördüğüm bir manzara çok etkileyiciydi. Otobüsün basamakları, sürücünün bir düğmeye basmasıyla yere kadar alçalıp düzleşiyor, tekerlekli sandalyeyle araca binmeye olanak sağlıyordu.

Bobby, elimi yalıyor... Altı Nokta

Körler Derneği'nin bir açıklaması vardı. Türkiye'de görme engellilerin yüzde 99'unun işsiz olduğu, sadece yüzde 1'inin istihdam edilebildiğine dair...

Türkiye'de görme engellilerin iş bulamamasının en önemli nedeni, mesleki lise ya da rehabilitasyon merkezi olmamasıymış. Hatta Antep'te, 1990'lı yılların başında Türkiye'nin ilk mesleki rehabilitasyon merkezinin inşaatı tamamlanabilin diye yardım kampanyası başlatılmış. Acaba bu merkez açıldı mı?

Bobby, biraz doğrulup kafasını hızlı hızlı iki yana sallıyor. Onun 8 haftalık bir yavruyken gittiği okul nasıldı kimbilir? Ne iyi bir okulmuş ki, bizim Bobby'yi işinin ehli bir yardımcı olarak yetiştirmiş.

Bir de bunları düşününce, artık eğilip Bobby'yi burnundan öpmek istiyorum ama yine olmuyor ne yazık ki... Mary ile Bobby'nin incekleri durağa gelmişiz. Bobby, sakın sakın uzandığı koltuğun altından birden ortaya çıkıyor ve Mary'nin yanına dikiliyor. Kulaklarını kaldırdı, yine o vakur tavrına büründü kerata.

İşine çok konsantre. Yine de metrodan çıkarken, kaşla göz arasında arkasına bakmayı ihmal etmiyor. Göz göze geliyoruz. Biliyorum, Bobby ile yarın yine karşılaşacağız. Ve artık tanışıyoruz.

TARİHTEN UNUTULMUŞ BİR OZAN:

(1870 - 1910)

KÜLHAŞZADE RAHİMİ

Sivas Valiliği'nin resmi internet sitesi www.sivas.gov.tr'den

Sivas'ta "Şair-i mader zat" halk tarafından da "Anadan doğma şair" olarak tanınan Külhaşzade Rahmi, Sivas'ın Külhaşoğullarından ailesine mensuptur. Sivas'ta doğmuştur. Mektep, medrese görmediği halde çok güçlü bir şairdir. Sivaslılar tarafından çok sevilen ve tanınan Rahmi, eski bir saz şairinin son örneklerinden biridir. Tamamıyla "huday-inâbit bir ehl-i dil"dir.

Rahmi, bazı büyük halk şairleri gibi pir elinden aşk badesini içmiştir. Bunu şöyle anlatıyorlar:

"Şair, 15 yaşlarında iken ilgili bulundukları Küpeli Köyü'ne gider. O köyde yatan Küpeli Baba gece rüyasına girerek şaire bir dolu bade sunar. Bu aşk badesini içen şair, artık ruhunda bir galeyan duymaya başlar. Çok ince hisli ve coşkun bir şair olan Rahmi, aşkı şevkinden daima ağlar, içini yakan ilahi bir aşkın etkisiyle gazeller, koşmalar yazar, bu suretle içinin alemini dışarı döker, gezermiş."

Kuvvetli bir din terbiyesi olarak büyüdüğü için ateşli bir müslüm kuvveti taşırdı. "Allah" dediği zaman yüreği ağzına gelirdi. "Muhammed" derken hüngür hüngür ağlardı. Bu derin ve coşkun dindarlık onu şair yapardı.

di. İmanını yıllarca şiir olarak haykırdı. Bihare bir güzele aşık oldu, kendini kaybetti. Şarap içti, rakı içti, afyon ve esrar kullandı. Sonunda hasta ve sakat bir durumda 35 yaşında vefat etti.

Sivas Ceride-i resmisi muharriri sıfatıyla Vali Reşid Akif (Paşa) tarafından tahsis olunan -300- kuruş aylıktan başka bir geliri yoktu.

Kendine rahmetmeyen Rahmi:

Devamı ömrümi mucibdir anla, pendî bırak Efendi baye-i sakıyı, saz terk edemem Diyor.

Doğuştan şair yaratılmış, ince duygulu, üstün sezizli, kelimenin tam anlamıyla lirik bir şairdi.

Divan ve halk şiiri tarzında şiirlerinde milli ve sosyal konuları da işledi.

Külhaşzade Rahmi'nin kitap haline getirilmiş derli toplu bir eseri yoktur. Ancak kendini seven bir iki okuyucunun derlediği şiirleri vardır. Şiirleri Sivas'ta yayınlanan Kızılırmak Gazetesi'nin eski sayılarında yayınlanmıştır.

Reftarı dilpe-sendi, Kıldı kışa-de sâsâki.

Tak boynuma kemendi,

Gel ver mezada sâki.

Kadem hamide gamla,

Pür oldu dide nemle,

Etsem nolur kalemlle,

Halim ifade sâki

Peymanesi boşaldı,

Mahmure-i gam aldı

Letfeylekl bunaldı,

Gönlüm ziyaide sâki.

Derdinle teşne mendim,

Yok mu gönlümde derdim,

Ancak benim efendim,

Sensin burada sâki

Ben bir hane harabım,

Menfurî şeyhu şâbım,

Mübtelâyî şarabım,

Ver bana bâde sâki.

Rahmeylemez mi canan,

Görmez mi vasla şayan

Ağlar mı RAHİMİ her an,

Cevri cefada sâki.

Sosyal devlet arı gibi

Çaresizler, Meclis kapısında!

Sibel Yılmaz

Türkiye Büyük Millet Meclisi yılların 'Güzin Ablası' ile yarışıyor.

Ocak ayından bu yana tam bin 736 vatandaş, derdine derman bulabilmek için Meclis'e dilekçe vermiş. "Arı gibi" çalışan Meclis Dilekçe Komisyonu neredeyse tüm dilekçeleri inceliyor ve tüm maharetleriyle tek tek yanıt veriyor.

Bu dilekçelerde, iş isteyenlerden tutun da özel hobilerini hayata geçirmek için toprak talep edenlere kadar birçok başvuru yeralıyor.

'Sanatımı icra edemiyorum, dış-lerimi yaptırın'

İsterseniz bu başvurulardan bazılarını gözatalım:

Silifkeli İhsan Kent, Meclis'e verdiği dilekçede, "yaşamını klarnet çalarak kazandığını, dişlerinin olmaması nedeniyle sanatını icra edemediğini" anlattı ve dişlerinin yapılması için yardım istedi. İhsan Kent'in başvurusu Meclis'te incelendi ve konu öncelikle Silifke Kaymakamlığı'na sonra da Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı'na havale edildi. Son aşamada bu vakıf, vatandaşın emekli memur olması nedeni ile yardım prosedürü-

nün işletilemeyeceğine karar verdi.

Zonguldak'tan başvuran İsmail Yılmaz ise belli ki oğlunun geleceğini kurtarmaya çalışıyordu. Ereğli Demir Çelik Fabrika-sı'ndan emekli olduğunu, kendisinden boşalan yere oğlunun işe alınmasını isteyen Yılmaz'a Meclis'ten verilen yanıt; olumsuz oldu. Gerekçe ise, İsmail Bey'in "Meclis'e başvurduğu tarihte fabrikada çalışmıyor" olmasıydı.

Hobi için 10 dönüm hazine arazisi istiyorum

SSK emeklisi Hasan Algül ise bambaşka bir boyuttaki bir vatandaşımız. Algül, boş vakitlerini değer-

lendirmek için Meclis Dilekçe Komisyonu'na başvurdu ve çiftçilik yapmak için 10 dönüm hazine arazisi tespit edilerek kendisine satılmasını istedi. Ancak dilekçeye verilen yanıt yine olumsuz oldu. Çünkü, "Hazine'ye ait ve bir kamu hizmeti için gerekli olmayan taşınmaz mallar ancak ihale yöntemi ile satılabilir."

Aydın'ın Bozdoğan İlçesi'nden yazan Abdullah Ayna ise beldenin Belediye Başkanı'ndan şikayetçi. Abdullah Ayna, Belediye Başkanı'nın mevzuata aykırı isteklerinden dolayı kendisiyle aynı vatandaşlığı paylaşmak istemediğini belirtti. Hatta bu nedenle Türk vatandaşlığı'ndan çıkarılmayı istedi ama Ayna, Meclis tarafından sakinleştirilip evine gönderildi.

Osmaniye'den başvuran Osman

Salman, kampanyadan aldığı cep telefonunun hattını kapatamadığını, konuşmadığı süreler için ücret talep edildiğini belirterek mağduriyetinin giderilmesini istedi. Ancak Meclis Komisyonu tarafından yapılan incelemede, Salman'ın isteği üzerine hattının kapatıldığı ortaya çıktığı gibi, faturalarında da herhangi bir usulsüzlüğe rastlanmadı.

Bursalı işadamı Mehmet Yıldız, Meclis'e Türkiye Cumhuriyeti Devlet Demir Yolları'na şikayet etti. Yıldız, İran ve Suriye'ye ihracat yaptığını ancak TCDD'nin yeterince ve zamanında vagon tahsisi yapmadığı için ihracatta aksamalar olduğundan yakındı.

İddia incelendi ve sonuçta Yıldız'ın sürekli olarak, sadece 150 adet bulunan "habis" tipi vagon istediği anlaşıldı. Komisyon, son noktada TCDD'ye "habis" tipi vagonların artırılmasını önermeye karar verdi.

İstanbul'dan Şahin Özbay'ın derdi ise birçok erkek gibi askerlikti. Özbay, büyük bir cesaretle Meclis Dilekçe Komisyonu'na, vicdanının askerlik yapmaya elvermediğini yazdı ve askerlik hizmetini kamu kesiminde sivil olarak yapmak istediğini açıkladı. Ancak, Özbay'a hemen olumsuz yanıt verildi.

Samsun'dan eski hükümlü Tevfik Uysal'ın ise derdi başka. Dilekçesine göre, silah ruhsatı almak için Samsun Emniyeti'ne talepte bulundu ama bu talep uygun bulunmadı. O da Meclis'e yazdı derdini: İyi hali gözönünde bulundurularak silah alma izni istedi... Meclis Dilekçe Komis-

yonu yaptığı araştırmada zira Tevfik Uysal'ın daha önce öz babasını öldürmek ve ruhsatsız silah bulundurma suçlarından mahkum olduğunu ortaya çıkarttı ve bu istemi reddetti..

Meclis Dilekçe Komisyonu'na gelen isteklerin içinde iş isteyenler ve memurluk sınavlarını kazandıkları halde bir işe yerleştirilmeyenler büyük yer tutuyor. Ancak komisyon iş isteyenlere yine de devlet memurluğu sınavlarına girmelerini öneriyor.

İzmir'den Hatice İşel ziraat mühendisi olduğunu ancak işsiz olduğu için evlenemediğini belirtip, evlenmesine yardımcı olunmasını istedi. İşel'e, "devlet memurluğu sınavına girerek iş bulması" önerildi.

Komisyonu gelen dilekçelerde kamuoyunun gündemini meşgul eden konular da var. Örneğin emeklilik yaşını 65'ten 61'e çeken yasa da şikayet konusu.

Adıyaman'dan Ali Karakaya postacı olarak görev yaptığını, üniversitede okuyan üç çocuğu olduğunu belirterek, yaş haddinden emekliye ayrılmak istemediğini dile getirdi. Ancak dilekçinin isteği gerçekleşmedi ve postacı Ali Karakaya emekli edildi.

Desenler: Mehmet Özkanoglu

“SSK emeklisi Hasan Algül, boş vakitlerini değerlendirmek için Meclis Dilekçe Komisyonu'na başvurdu ve çiftçilik yapmak için 10 dönüm hazine arazisi tespit edilerek kendisine satılmasını istedi. Ancak dilekçeye verilen yanıt yine olumsuz oldu. Çünkü, "Hazine'ye ait ve bir kamu hizmeti için gerekli olmayan taşınmaz mallar ancak ihale yöntemi ile satılabilir."

Üniversitelerde barış bozuldu

Timur Danış

"Irak'da Savaş'a Hayır" günleri boyunca Türkiye'deki üniversitelerde olağanüstü bir hareketlilik ve savaş karşıtı günler yaşandı. Bu günlerde, üniversitelerde "Küçük" bir grubun dışında, soldan, islami kesime kadar geniş bir yelpazede savaş karşıtlığı okullara da barış havası getirmişti.

Amerika Irak İşgalinin kaskacını kapayıp içeride operasyonlara başladı, bizde de şiddet yüzünü gösterdi. Televizyon ekranlarından yansıyan, üniversite öğrencilerinin sopa ve taş ile birbirlerine girdikleri görüntüleri izledik. Aynı günlerde basın da "Karşıt Görüşlü Öğrenci Çatışması" klişesini vizyona soktu.

Üniversite çevrelerinde yaptığımız bir kaç soruşturma, görüşme, mesele-

yi daha anlaşılır hale getirdi.

Aslında olay 1 Mayıs öncesinde Edebiyat Fakültesi ile Fen Fakültesi arasındaki meşhur Hergele Meydanı'nda başlamıştı. 1 Mayıs'dan bir gün önce, barış günleri boyunca duvarlarda kendi afişlerine yer bulamayan, Atatürkçü Düşünce Derneği'nden elemanlar Edebiyat Fakültesi'ne sabahın çok erken saatlerinde girip, bütün duvarları, bir tek yer kalmamacasına afişlemiş, 1 Mayıs çağrısı yapmışlar.

1 Mayıs'ın ertesinde de, gene erkenden okula giren aynı "Küçük" grup, okula gelen, diğer öğrencileri kapıda karşılayıp, özel bir soruşturmaya tabi tutmuşlar. Kimlikler sorulmuş, nüfus kağıtlarına bakılmış. Doğulu öğrencilerin gözlerinin üstüne yumrukla-

mühürler vurulmuş. Bu arada sorgulamanın tehtide dönüştüğü de olmuş.

İlerleyen günlerde olay Yıldız Üniversitesi'ne taşınmış. Aynı "Küçük" grup bu kez Yıldız'da kapı nöbetine devam etmiş; kimlikler sorulmuş, gözlemler mor mühürler vurulmuş. Olayları İstanbul Üniversitesi'nden duyan öğrenciler otobüslere doluşarak Beşiktaş üzerinden Yıldız'a intikal etmişler. Okul kapısında ilk karşılaşma yaşanmış. "Küçük" grup ilk aşamada takviye kuvvetleri geri adım attırmış. Fakat aynı anda okulun içinden çıkan öğrencilerin katılımı ile dengeler değişmiş. Güney'den ve, Güneydoğu'dan gelen kuvvetler, "Küçük" grubu kaskaca almışlar. İtişmeler, yumruklar, uçan tekmeler, taş-

lar, sopalar, derken; gerisini bir çoğumuz zaten televizyonlardan seyrettik. İkisi ağır çok sayıda yaralı.

Bu olayın ertesindeki gün, erken kalkan 70 kişilik bir grup, Edebiyat Fakültesi'ne girip, okuldaki duruma müdahale etmek istemiş. Polis kapıda bu grubun içeri girmesini kabul etmiş ama bir koşulla; üst araması ve kimlik kontrolü ile. Aramaya alınan öğrencinin geçtiği yerde sopa, taş ve hatta satır bulunmuş. Polis de bu durumda öğrencileri göz altına almış. Yıldız Üniversitesi'ndeki görüntülerde de yer alan 12 öğrencinin dışında kalanlar sersest bırakılmış.

Biz tüm öğrencilere barış, yaralılara şifa, içeride olanlara sabır, sınavlarda ise herkese başarılar diliyoruz..

“Amerika Irak İşgalinin kaskacını kapayıp içeride operasyonlara başladı, bizde de şiddet yüzünü gösterdi.

Televizyon ekranlarından yansıyan, üniversite öğrencilerinin sopa ve taş ile birbirlerine girdikleri görüntüleri izledik

Adil bir dünya için bu dünya

Adnan Ekinci

YeniHarman’ın önceki sayılardan birisinin kapak konusu ‘Korsan Yayıncılık’la ilgiliydi. Sizin de uzun bir süredir bu konu üzerinde çalıştığınızı biliyoruz.

Bu o kadar önemli bir konu ki. Telif konusu ve korsanlık bir ülkenin gelişmesinde en önemli unsurlardan bir tanesi. Bakın, geçtiğimiz hafta, çok ilginç bir şey oldu. İtalya Başbakanı Berlusconi Türkiye’ye geldi. Niye geldi? Bir İtalyan şirketinin derdine çare bulmak için kalkıp ta buralara kadar geldi. Bir vatandaşının veya firmasının sorunu için başka bir ülkenin ayağına kadar gidip, görüştü. Kendi insanına sahip çıkıyor. Ve ben hayretler içinde kalıyorum... Böyle bir şeyin bizim ülkemizde vuku bulması mümkün değil. Burada bir sektör çöküyor, devletin umurunda değil. Üstelik korsan bizi uzun yıllardan beri sömürmüş, felç olmuşuz...

Bu ilgisizliği neye bağlıyorsunuz?

Bu konunun önemi bilinmiyor. Ne parlamenterler biliyor, ne medya... Oysa bir ülkenin en büyük zenginliği, o ülkenin yaratıcı insanlarıdır. Biz ise beyin göçü oluyoruz. Biz kendimizi nasıl yetiştireceğiz? Gelişmek için araştırmak lazım, bunun için de özgür kafa gerekli. Sanat sponsorla, devlet himayesiyle gelişmez. Kendi gücüyle gelişmesi lazım. Bu güçte ancak, telif haklarının sağlanması ve korsan yayıncılığın önlenmesi ile olur.

Bakanlık düzeyinde girişimleriniz olmuyor mu?

Bu konuyu hemen hemen tüm Kültür

Bakanları’na anlatmaya çalıştık. Yakında Erkan Mumcu beyle görüşeceğiz. Daha önce Hüseyin Çelik beyle konuşmuştuk. **Erkan Mumcu’dan talebiniz ne olacak?**

Korsanlık, Türkiye için dünya çapında bir utanç abidesi olmuş. Biz müzik sektörü olarak çok zor durumdayız. Üstelik zor durumda olan sadece biz değiliz. Yayıncılıkta da böyle, tekstilde de, ilaç sanayi, otomotiv yan sanayinde, bilgisayarda da... Devlet istese bir ayda düzeltir... İşte bunu isteyeceğiz. Bize yardım edin, korsanları bitirelim, telif haklarını tam olarak oturtalım, diyeceğiz.

Bu konuyu düzenleyen bir yasa var ama.

Var ama, uygulanmıyor. Hakim ve savcılarımızın bu konuyu yeteri kadar incelemediklerini görüyoruz. Cezaların ağır olduğunu kabul ediyorum, indirilebilir.

Neden doğrudan Başbakan’a gitmiyorsunuz? Nasıl olsa, o da sizin gibi Kasımpaşalı... Herkes sizi ‘Samsunlu Orhan’ olarak biliyor. Kasımpaşalılığınız pek bilinmiyor.

Evet 14 yaşındayken gelmiştik Kasımpaşa’ya... ‘Tonozların Üstü’ diye çok güzel bir yer vardı, oraya giderdik.

Başbakan’la Kasımpaşa’da karşılaşmış olabilirsiniz?

Bilemiyorum, belki de... Ama o biz-

Başbakan Tayyip Bey ile tanışıyoruz. Hatta bir keresinde, birlikte kız istemeye bile gitmiştik. Bizim Gezegen Mehmet diye bir radyocu arkadaşımız var. Sevdği kıza dünür gitmemiz için bana rica etmişti. Tayyip beyle de dostluğu varmış, ona da rica etmiş. İkimiz, kızı babasından istedik.

den yaş olarak küçük tabi ki...

Tanıştınız mı kendisiyle?

Belediye Başkanlığı döneminde birkaç

kez karşılaştık... Hatta bir keresinde, birlikte kız istemeye bile gitmiştik.

O nasıl oldu?

Bizim Gezegen Mehmet diye bir radyocu arkadaşımız var. Sevdği kıza dünür gitmemiz için bana rica etmişti.

Tayyip beyle de dostluğu varmış, ona da rica etmiş. İkimiz, kızı babasından istedik.

İki Kasımpaşalı kapıya dayanınca, kızın babasına diyecek ne kalıyor ki?

Sağolsun, babası mahcup etmedi bizi... Evlendiler, çocukları var şimdi.

Sordunuz mu, Tayyip bey sizi dinliyor muymuş?

O kadar derinlemesine konuşamamıştık o zaman.

O gün Tayyip beyle tanıştığınızda, hakkında ne düşündünüz?

Ben onda şunu gördüm: O, kendi değerlerinin güzelliğine inanmış bir insan. Bir müzik adamı olarak ben de kendi değerlerimin güzelliğini biliyorum. Ama ben bunu yaparken, dünyadaki tüm müziklerin de aynı güzellikte olduğunu biliyorum. Onları da dinliyorum ama benim çabam sadece kendi müziğimi daha iyi yerlere götürmek.. Tayip beyde gördüğüm de oydu.

Hükümetten memnun musunuz?

Hükümetin tüm projelerinin ne olduğunu bilmiyorum ama işlerinin zor olduğunu biliyorum. Zaten hükümet olduktan sonra, AB ve Irak Savaşı gibi iki bü-

yük belalarla karşılaştılar.

Savaşla ilgili tutumlarını onaylıyor musunuz?

Onaylamıyorum. Çünkü ilk tezkereler evet dediler, sonra hayır çıktılar... Ya da sonuna kadar götürmeliydiler.

Savaş geride kaldı ama, AB ile yakınımızda. Türkiye’nin AB üyeliğine nasıl bakıyorsunuz?

Ben AB içinde olmamızı istiyorum. Ama onların ekonomisinden yararlanmaya çağımıza dair şüphem var. Biz her zaman Avrupa’nın pazarıydık, yine böyle devam edeceğini sanıyorum. Onlara bize göre çok kurt.... Onlara bizi satı vermemeliyiz. Kendi içlerinde takım çekişmeler var. Örneğin o para birimini hala oturtamadılar. İle ne olur, dağılma olur mu bilemem, şu anda bütünlük var. Bizim de her neye rağmen, içlerinde olmamız gerektir. gine inanıyorum.

Avrupa Parlamentosu sizin düşünmüyor ama... Türkiye’de ‘Kemalizm’ gibi bir takıntısı olduğunu ve üyelik için bunu çok büyük bir engel olarak gördükleri söylediler.

Orda bir yanlışlık var. ‘Kemalizm’ denilen, askeri kastediyorlar. Bugün türk’ün ölüsü bile, bizim bütünlüğünü sağlayan en büyük nedenlerden birisidir. Allah razı olsun. İyi ki bir türk’ümüz varmış.

Kemalizm’deki vurgu doğru mu? Atatürk’ün kendisiyle ilgili değ-

Ne olursa olsun, Kemalizme ve türk’e bunu atfetmeleri doğru. Atatürk’ün yapmak istediği reformları tam olarak anladığımız söylenemez. ce onu anlamamız lazım ki, daha il-

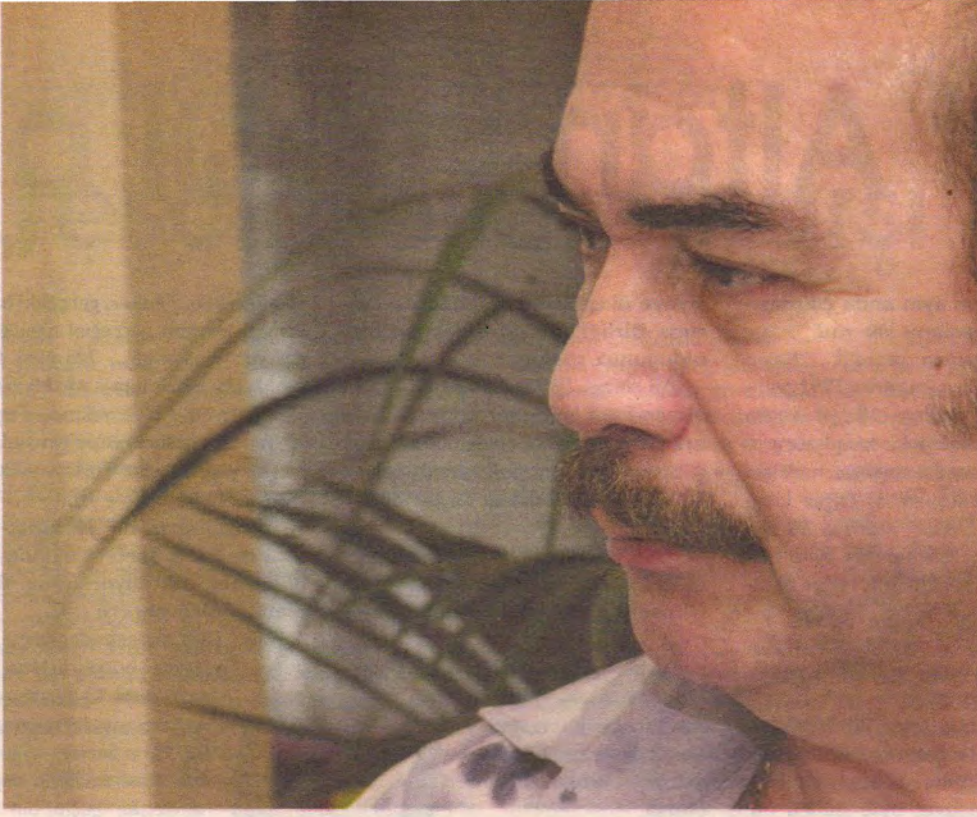
götürebilelim.

Türkiye’de hakim olan, yasa-

Fotoğraflar: Sinan Göksel

batsın!

aşırı korumacı, sürekli korku yaratan ve üreten zihinsel bir yapı kastediliyor.

O yöneticilerimizin yanlışlığı. Atatürk'ün ne söylediği, ne yapmak istediği ortada. Biz hep tersini yapmışız.

Bu yasakçı zihniyetten, TRT aracılığı ile siz de payınızı aldınız.

Atatürk, yasakçı biri değildi ki, gelişmeye yönelik bir insandı. Kendi milletimizi muassır devletler seviyesine çıkaralım demiştir. Bundan daha güzel söz mü olur Allah'a şükür. Ama birileri onun sağlığında bile radyolarda türkülerini yasaklamışlar. Ve Atatürk'ün emri ile o yasak kalkmış.

Müzik konusuna geleceğim ama, siz 'arabesk' kelimesinden hoşlanmıyorsunuz, hangi literatür üzerinden konuşacağımızı kestiremiyoruz.

'Arabesk' diye bir müzik türü yok, onu sosyologlar attı ortaya. Türkiye'de müzikolog olmadığı için, bu işi yapmak da sosyologlara kaldı. Bu tanım doğru değil, benimle ilgili yaptıkları analiz de doğru değil.

Neredeyse yaşamınız, yaptığınız müziğin 'gecekondu veya minibüs müziği' olduğuna ilişkin saptamalara karşı çıkmakla geçti.

Gerçekten de öyle... Ben müziğimin gecekondu, minibüste dinlendiğini inkar etmiyorum ki. Üstelik iftihar da ederim. Ama bu kesim, benim dinleyicilerimin sadece bir bölümü, ben bunu anlatmaya çalışıyorum.

Şarkılarınızı kime yaptınız?

Ben bir dinleyici odağı yakalamaya çalışırken, ülkemizde yüzde doksanlık bir kesimin ekonomik durumunun iyi ol-

madığını gördüm. Tarım kesimi, işçi, memur filan. Ama tabii insanlar arasında filozoflar da çok var. Ben bestelerimi yaparken ne ekonomik durumu güçlü olanı düşündüm, ne algılama yeteneği çok üst düzeyde olan insanları hedef aldım. Başka müzikleri dinleyenlerin beni dinlemeleri için ısrar etmedim. Ben inandığımı yapmak istedim. Kendimi özgür bıraktım.

Adnan Saygunlar, Cemil Reşit Reyler, Ulvi Cemal Erkinler.... Size bir şey söyleyeyim mi? O dönemlerde yazılmış bir konçertoyu, bugün kanun çalmakta olan müzisyen arkadaşlarımız yazabilir, hatta on misli daha güzel yazabilir. Çünkü yeterli bilgi birikimi oluşmuştur. Neden yapmıyorlar dersiniz, yine özgürlüklerle ilgili.

Yaptığınız müziğin çok planlı, programlı bir tasarımın sonucu mu olduğunu söylüyorsunuz?

Tabii ki, şarkılarımı yazmaya başladığımda hem batı müziğini biliyordum, hem Türk müziğini biliyordum.

Yani ben farklı bir şey yapacağım dediniz ve gerçekleştirdiniz?

Evet, aynen öyle oldu... Ama bunu yapmak için özgür olmak lazımdı.

Nasıl bir özgürlük bu?

Bu özgürlük, tabulaştırma-makla ilgili... Benim denemelerim 1960'lı yıllara uzanır. O dönemlerde Türkiye'de genel olarak bir kabuk değişimi isteği vardı. Çünkü resmi müzik vardı. Resmi müzikçiler bu değişimden korkuyorlardı. Müzik tabulaştırılmıştı. Böyle ortamlarda yeni bir şey üretmek zordur. Ben cesaret edenlerden biriyim. Bu anlamda özgürlüklerin babasıyım.

Daha önce yok muydu?

Şu anda, resmi olarak onaylanmış halk müziği eserlerinin sayısı ne kadar

biliyor musunuz?

Hayır!

Sadece 6 bin 500 tane. Aslında yüzbinlerce değil, milyonlarca olması lazım. Türk Sanat Müziği formunda ise sadece 20 bin kayıtlı eser var. Olacak şey değil, korkunç bir şey! Bugün Unkapanı'ndaki müzik çarşısında bile her yıl 20-30 bin eser icra ediliyor. Binlerce yıllık tarihin yaşandığı bir toplumda bu kadar az ka-

yıtlı eser olur mu? Bunun nedeni tabular.. Ayıklaya, ayıklaya bu kadar bırakmışlar. Yaratıcılık, kalıplara konulmaz. Özgür bırakmak gerekir.

Bugün ne durumdayız?

Bizim Cumhuriyetin ilanıyla birlikte, kendimizi anlamak gibi bir ihtiyaç doğdu. Bunu ilk Türk bestecileri yaptılar. Ama Klasik Batı Müziği formalarıyla yaptılar. Güzel şeyler yaptılar ama, halktan koptu. Özleri bizim toplumumuza ait olmasına rağmen, yine de bize yakın değildi. Ama çok değerliydi, o başka. Adnan Saygunlar, Cemil Reşit Reyler, Ulvi Cemal Erkinler.... Size bir şey söyleyeyim mi? O dönemlerde yazılmış bir konçertoyu, bugün kanun çalmakta olan müzisyen arkadaşlarımız yazabilir, hatta on misli daha güzel yazabilir. Çünkü yeterli bilgi birikimi oluşmuştur. Neden yapmıyorlar dersiniz, yine özgürlüklerle ilgili. Bu sefer de ekonomik özgürlük yok. İşte az önce sözünü ettiğimiz telif ve korsan yayıncılığın müzik sanatını bugün getirdiği nokta bu.

Batsın bu korsanlar!

Böyle bir dünya olacağına, daha adil daha sevgi dolu bir dünya için, bu dünya batsın.

Teşekkür ederiz.

Berhudar olun!

medmen

- "Neniz var?". Ediz Hun ("Kadın Asla Unutmaz", Show TV, 17 Mayıs.)
- "Bir reklamlarımız var." Meriç Köyatası, (Meriç Köyatası ile Gece Seansı, Habertürk, 16 Mayıs.)
- "Ben de Allahım ne zaman evleneceğim değil, ne zaman çocuk sahibi olacağım var." Özlem Yıldız (Süper Magazin, Star TV, 17 Mayıs)
- "Ne düğme var, onda n'oluyor?" Mazhar Alanson (MFÖ Şov, ATV, 16 Mayıs.)
- "O kadar 400'ü aşkın konuk geldi ki." Ece Erken (Passaparola, Star TV, 14 Mayıs.)
- "Alkışlar her iki Yasemin için geliyor ama, günün şampiyonu Yasemin Hanım." Metin Uca (Passaparola, Star TV, 14 Mayıs.)
- "Bir Atina yapıp geleceğim". Hakan Altın (Hayat Bilgisi, Kanal D, 15 Mayıs)
- - "Burnun kanyor."
- "Evet iyiyim."
- Barbara Streisand-Roberd Red-Ford (Bulunduğunuz Yol, CNBC-e, 17 Mayıs.)

Yalancı muhabire iş teklifleri yağıyor

Yalancı haberler yazdığı gerekçeyle New York Times gazetesinden kovulan Jayson Blair'e birbiri ardına teklifler geldiği bildirildi. Kitap yazması için getirilen tekliflerin yanı sıra muhabire televizyon programı yapması için çeşitli projeler getirildi. Hatta Blair'in önüne getirilen teklifleri değerlendirebilmek için menajer tuttuğu belirtiliyor.

Oğlum Jayson, sakın bizim buralara geleyim deme. Bizde senin gibilerden çok var, aç kalırsın valla.

Belki çok kıymetlidirler bilemiyorum. Ama o nazik parmaklarınızı hiç değilse basit hesapları yaparken kullanırsınız.

Ringde canavar, dışarda hanım!

Etkenevi boksör Muhammed Ali'nin kızı Leyla Ali, tıpkı babası gibi rakiplerini dövme yeniyor. Ringdeki başarısını ödülle taçlandırarak Leyla, şimdi de 2002 yılının En Başarılı Kadın Sporcusu seçildi. Hollywood'daki törenle ödülünü alan Leyla, ringlerdekinin aksine son derece şık ve libardı.

Babasına da bu yüzden gıcıkım. Ben boksöre boksör demem, rakiplerini dövmeden yermeyince.

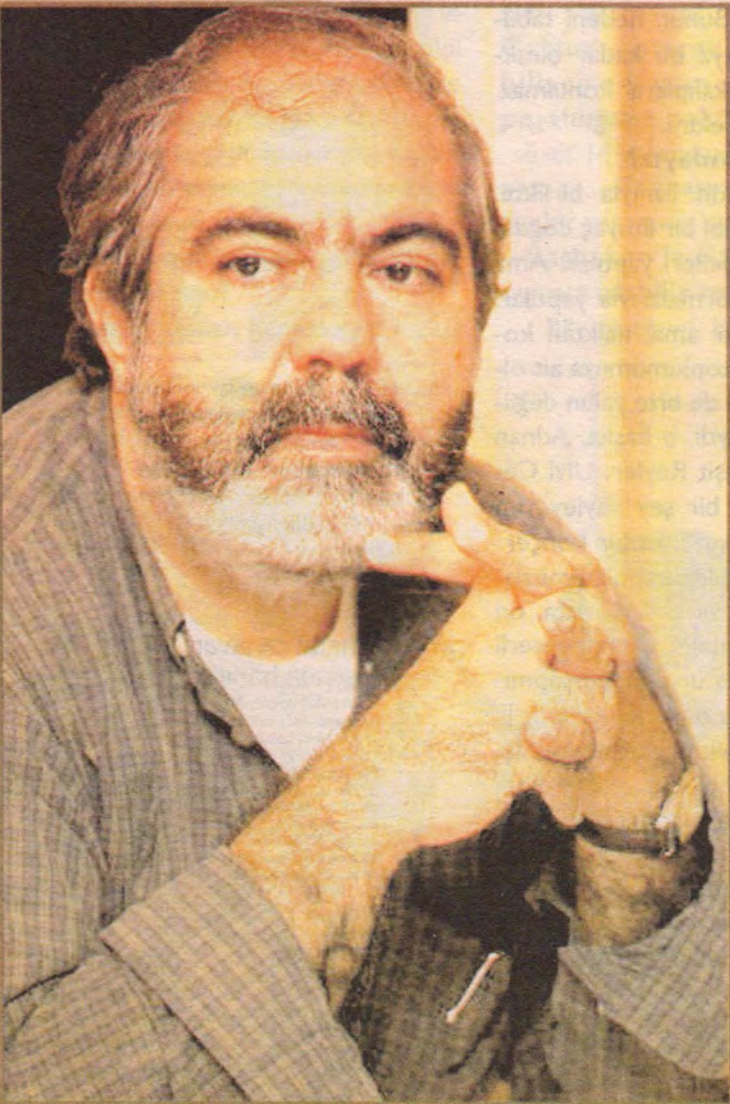
Mehmet Altan'ı nasıl bilirsiniz?

Adnan EKİNCİ

Mehmet Altan güncel kalmayı becerebilen bir yazar, düşünür, öğretim üyesi... Sabah Gazetesi'ndeki köşe yazıları dışında, diğer gazetelerde, dergilerde ve TV'larda onunla yapılmış röportajlarla oldukça sık karşımıza çıkıyor.

Türkiye'nin gündeminde ne olursa olsun, görüşü alınan kişilerin arasında mutlaka o da yer alıyor.

Ve bu yeni bir şey değil, yaklaşık 15 yıldır sürekli gündemde kalmayı başarmış biri, Mehmet Altan.

● İki kitabın aynı anda çıkması-
nın özel bir anlamı var mı?

Hayır, tamamen tesadüf... 'Kayıp Düşler Ülkesi', yayınevinin 1992 yılında yazdığım yazıları 10 yıl sonra 2002'de yazdıklarıyla karşılaştırınca ortaya çıkan paradoksu göstermek için kitap halinde düşünmüştüm. Diğer kitap Kıbrıs'la ilgili... Yani Kıbrıs'la 92'den hatta daha bile öncesinden ilgileniyordum ben... Araştırmalarım eskiye dayanıyor. Ayrıca, Kıbrıs'ta yaptığım bir konuşmamın dökümü var.

● Düünden bugüne Kıbrıs, yani?

Evet, bir anlamda öyle...

● Ben de, bugünkü Türkiye'den ziyade, sizinle geçmişe dönük bir perspektif içinde konuşmak istiyordum. Türkiye, öyle belirli bir dönemine bakarak analiz edilecek bir ülke değil.

'Kayıp Düşler Ülkesi' kitabım da, bu perspektifin ürünü zaten. Kitapta 1992 yılında yayınlanmış yazılarım var. On yıl önce söylediklerimin teker, teker gerçekleştiği açıkça görülüyor.

● Haklı çıkmak güzel bir duygu olsa gerek.

Evet ama, on yıl sonra bireysel tutarlılık, saydamlık önerilerinde haklı çıkmak arasında tatmin edici şeyler bulabilirsiniz, ama bu değişime karşı gösterilen direnci hiçbir zaman aşamıyor.

● Kitabınızın adını 'Kırık Düşler Ülkesi' koysaydınız, duygu ve düşüncelerinizi daha iyi özetlemiş olurdunuz belkide...

Türkiye'nin sürpriz yaratacak dinamiki olan bir toplumu var. Dünyadan umut kesmedikçe, Türkiye'nin bu sürpriz yaratan özelliğinin, değişimden yana kullanacağına dair umudum var.

● Türkiye'nin müreffeh bir se-

viyeye ulaşması için, çözümü Avrupa Birliği'nde görenlerden biri olduğunuz malum.

AB süreci Türkiye'nin kendi kendini tanımasına imkan verdi. Uyum Yasaları, Gümrük Birliği, toplumun rekabet gücünün artmasına çok katkıda bulundu. Bunlar azımsanacak şeyler değil... Sonra...

● AB'nin Türkiye için neredeyse tek ve son umut olması, çok iyimser ve toptancı bir bakış değil mi?

AB benim umurumda değil. Benim için önemli olan AB'nin standartları. Benim vatandaş olarak devletten bu standartlarda hizmet almam önemli.

● 12 Aralık'taki Kopenhag zirvesi öncesinde, sizin de dahil olduğunuz bir kesimde Türkiye'nin AB'ye gireceği yönünde sıkı bir inanç vardı. Siz de hüsrani yaşadınız mı?

Bence öyle bir hüsrana yok. Çünkü asıl tarih 2004'dür. AB bunu ne zamandır teyit ediyor.

● Ne diyor?

Şimdi Katılım Ortaklığı diye bir belge var. AB tam üyesi olman için yapılması gereken şeyler bunlar. Eğer 2003 yılında, benim istediğim yasaları yaparsanız, 2004'de müzakerelere başlarız diyor.

● Tamam da, şu anda en çok neye vurgu yapıyor?

Demokratikleşmeye tabi ki... Siyasi kriterlere... Mesela, MGK'nın kaldırılması...

● Meclis'te ve hükümette böyle bir kararlılık görüyor musunuz?

Son günlerde yaptıkları açıklamalarında daha sıcak baktıklarını hissettiriyorlardı. Herkesin, her bireyin geleceği bu... Zenginlik ve özgürlük isteyen her bireyin peşinde koşması gereken bir ideal.

● Avrupa Birliği'ni yüzde 70 oranında istediğini ortaya koyan bir toplumda, Milli Güvenlik Kurulu'nun kaldırılması gibi bir istek var mı?

Türkiye'de mi?

● Evet.

Mevcut rejimle ilgili sıkıntı var. Büyük bir fakirlik var, gelir dağılımı adaletsizliği var, kimliksizlik var. Bunlar aynı zamanda mevcut sisteme yapılan eleştiriler demektir dolaylı olarak. Tabi şikayetçi kitlelerine bakarak yanıtlamak lazım, nasıl formüle ediyor. Yani aslında, daha fazla mevcut sistemle ilgili sıkıntılar var. Çünkü Ordu gücünü aşan bir ölçüde her şeye müdahale ediyor. Yani gücünü aşan bir şekilde müdahale ettiğin vakit muhalefetini de çoğaltıyorsun. Siyasetle böyle çok fazla uğraştığın vakit fazla muhalif biriktirirsin. Halkı özgürleştiren ve zenginleştiren bir siyaset değil bu. Yani demokratik olup olmamakla ilgili temel soru, 'ordu siyasete müdahale etsin mi, etmesin mi' olmalı. Etmesin. Böyle hiç bir yere gitmiyoruz. Ordu da gitmiyor, biz de gitmiyoruz.

● Durduğumuz nokta neresi oluyor?

Bir sorun oldu, ordu müdahale etti. Piyasalar aldı gitti. Bunun manevi so-

rumlusu kim...? Asker, gerçekle başa çıkamaz. Hayatın gerçeğini istediğin kadar görmezden gel... Ne oldu 16 Nisan'da...? Hezimete uğradı. Kıbrıs Cumhuriyeti AB'ye yakındı. Toplantılar yapıldı bir sürü. İstedik kadar demagoji yap. 80 yıllık Türkiye'yi cumhuriyet tarihi hezimetinde yani.

● Kitabınızın bir yerinde, 'Türkiye'de Paris Şartı'nı uygulayacak hükümet yok' diyorsunuz. Bu iddianız halen geçerli mi?

Halk, Türk siyasetinden daha güçlü değil. Siyasette bürokrasiden daha güçlü değil. O yüzden de Paris Şartı uygulanmıyor. Çünkü, Paris Şartı'nı uygulamak için Amerikalıların değişimle devletten güçlü bir hükümete ihtiyaç var. Türkiye'nin ise bir tarafında köylülük, bir tarafında askeriye var. Köylülüğün gücü düşmedikçe, askeriye'nin gücü azalmaz. Paris Şartı Avrupa'nın yeryüzüne geldiği noktada demokrasiyi yeniden tanımlayan, bunun ne anlama geldiğini, nasıl uygulanacağını, kriterlerini ve tanımını oluşturan bir anlaşma... Yeni, çağdaş demokrasiyi tanımlama ve kriterleri uygulama biçimleri. Bugün artık imzaladığın anlaşmaları uygulamazsan sana müdahale etme gücünü veriyor Paris Şartı.

● 1992 yılı aynı zamanda 'İkinci Cumhuriyet' kavramının ortaya atıldığı ve tartışılmaya başlandığı yıllara denk düşüyor. Bu süreçte, 'İkinci Cumhuriyet' tespitlerinde ne gibi değişimler oldu?

Bugünkü Türkiye yönetimin en keskin muhalifi kim biliyor musunuz? Dünya standartları, Avrupa standartları... Bizde İkinci Cumhuriyet olarak yönetimin demokratikleştirilmesi gerektiğini, mevcut anlayışın, mevcut zihniyetin, mevcut ilkelerin, her birinin dünyayla çatıştığını, bunun Türkiye'deki sorunları yoğunlaştıracığını, artıracığını söylüyorduk.

● Değişen bir şey yok demek ki... Hala aynı şeyi söylüyorsunuz...

Sadece biz değil, Avrupa Birliği'nin temsilcileri aynı şeyi söylüyor. Avrupa ve dünyanın bütün demokratik taleplerini temsil eden kurumlar tarafından söyleniyor. Söylediklerimiz yapılsaydı Türkiye demokratikleşirdi. Ama Ankara askeri bir rejim olduğu için buna yaklaşmadı. Bu anlamda 10 sene önce söylediklerimizi hâlâ söylüyoruz.

● 'Ne diyorsam, o' gibi mi yani?

Bakin! İkinci Cumhuriyet'in web sitesi var. www.ikincicumhuriyet.org. Orada bu kavramla ilgili olarak bugüne kadar olumlu veya olumsuz ne söylenmişse orada. Şeffaf yani. Tartışmaya açık. Kimin haklı olduğunu zaman göstermiştir. İkinci Cumhuriyet'in bir de tartışma grubu var. ikincicumhuriyet@yahoo.com. Girin bakın, dünyaya çok farklı yerlerden bakan insanlar neyi tartışıyor.

● Aradan on yıl geçmesine rağmen, İkinci Cumhuriyet'in tespitlerinin hala geçerli olması, çok

övünülecek bir şey olmasa gerek.

Ama şu vardır... Bir paradigmanın değişmesi kolay değildir bir toplumda. İlk başta ana avrat söverler, sonra merak ederler, ondan sonra dediğini teyit ederler. Toplumlara öneri yapmak, yani doğru bir anahtar sunduysanız onun macerası çok çabuk sonuçlanmaz. Bu normaldir.

● İlginçtir, 1992 yılında CHP Genel Sekreteri Ertuğrul Günay'ın İkinci Cumhuriyet tezlerini onaylayan sözleri yer alıyor kitapta... Oysa o günden bugüne kadar CHP, neler, neler yaşadı...

Evet ama onlar sözünden dönerler, onlar doğrunun peşinde değiller. Hani bir söz vardır, bozuk saatler bile günde iki kere doğruyu gösterir diye. CHP'nin siyaseti doğrunun peşinde değil. Onun için her türlü söylemi genel kalıyor. Yani bugün Deniz Baykal'ın da söylemlerine bakarsanız, bazen çok doğru, bazen çok zıt fikirli söylemler duyuyorsunuz. Ama icraatı açısından, yani statükoyla çok fazla çatışmaya girmeden, kendi istikbalini arayan bir tablo çıkıyor.

● Kitabınızda, Özal'a övgüler yağdıran yazılar da yer alıyor. Arıyor musunuz Özal'ı?

Turgut Özal, Türkiye'de çok büyük bir dönüşümü başlattı. Yani 1992'de sol, Demirel gibi, dışı kapalı, statüko-cu biri yerine, Turgut Özal'la işbirliği yapsaydı Türkiye bugün başka bir noktaya gelirdi. Muhafazakar bir grup onun önünü kesmeseydi, Cumhurbaşkanlığı döneminde önü açık tutulsaydı, Türkiye bugün farklı yerde olurdu.

● Turgut Özal'la ilgili eleştirileri nereye koyacağınız bu arada?

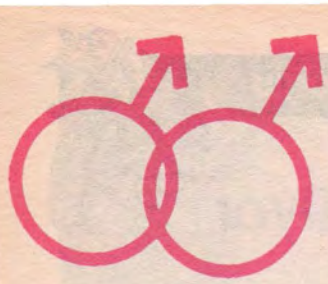
Tabi ki Turgut Özal'ın da artıları ve eksileri var. Ben bunu, Özal'ın artılarının eksilerinden daha fazla olduğunu bilerek söylüyordum. Türkiye'deki değerlendirmeler artılar ve eksiler üzerine oluyor. Sakin bir tartışma ortamı bırakmıyorlar. Eksilerini söyleyip, artılarını eksilerinden çıkararak söylemek gibi... Daha olgun bir süreç yaratılmadığı vakit, biz de artılarına daha fazla ağırlık veriyoruz. Yani tartışmanın sığılğından, objektiviteyi kaybettirmekten dolayı, bizim gözümüzdeki daha etkin olan tarafı fazla vurgulayarak yazıyorsunuz. O eleştiriler daha çok tartışmaların sığılğından geliyor.

● On yıllık bir süre içinde Mehmet Altan'ın bizatihi kendisinde ne gibi değişimler oldu.

10 yıllık bir süreç. Belki eskiden gırgır geçirdim ama, bunu olgunluk denen bir dönem olduğunu düşünüyordum. Akademiye olarak daha olgunlaştığım söylenebilir. Olaylara bakışım daha farklılaştı, daha soğukkanlı olarak gözlemliyorum, daha sakinleştim. On yıl yaşlanmış birisi olarak, daha derinlikli değerlendirmeler yapmaya çalıştığım söylenebilir. Yani hızzımın yanına derinlik katma çabasının gereğini gösterdi bana bu on yıl.

● Az önce zenginlikten söz ettiniz. On yıllık sürede siz zengin oldunuz mu bari?

Hayır.

Lezbiyen ve Gey hareketi Legato:

Sol, eşcinsellere karşı dogmatik

Reni PARKER

LEGATO nedir? Açılımı Lezbiyen Gey Topluluğu olan LEGATO, üniversitelerde okuyan eşcinsel öğrencileri bir araya getirmeyi amaçlayan bir oluşum. Halen devam eden okuma grubu toplantıları, medya ve uluslararası örgütlerle iletişim çabaları, anket çalışmaları, film gösterimleri ve internet sitesiyle LEGATO, üniversiteli eşcinselleri bir araya getirerek aralarındaki paylaşımları artırmak, bu yolla eşcinsel bilinç düzeyini yükseltmek gibi temel görevlerinin yanında; başta akademik ortam olmak üzere kamuoyunu cinsel yönelimler ve kimlikler konusunda bilinçlendirmeyi amaçlamakta. LEGATO'dan Kahraman Gürcan ile Türkiye'de eşcinsel harekete heteroseksüel bir pencereden bir bakış yaptık.

● Eşcinsellik nedir? Tanımı yapılır mı? Bir hastalık mıdır? Bulaşıcı mıdır? Tedavisi var mıdır? Veya genetik midir gibi vesaire gibi sorularla birebir sıklamak istemem ama sen genel tanımından ve üretilen politikalardan söz edersen sevinirim. Dergileri karıştırdığımda bu tip önyargıların yaygın olduğunu gördüm ki; bir eşcinsel politika oluşmuş değil mi? En acısı ve ağırlığı ise bilimin bu tür yanılgılara kurban gitmesidir. Ya da beslemesidir diyelim.

Böyle bir soru de bence önemli. Dönüşmek için konuşmak, anlamak, tartışmak, çatışmak gerekiyor. Eşcinsellik bir kişinin hemcinsine duygusal ve cinsel yönelimidir. Söylenildiği gibi tercih değil, heteroseksüellik gibi bir yönelimdir. Bir insan nasıl heteroseksüel oluyor bilmiyoruz. Çocuklukta aile ile olan ilişkiler mi, dominant anne ve resesif baba mı, yoksa hormonlar başta olmak üzere organik nedenler mi bir insanı heteroseksüel yapıyor, henüz bunun cevabını bilmiyoruz. Aynı şekilde bir insanın nasıl eşcinsel olduğunu da bilmiyoruz. Bildiğimiz tek şey; insanlar doğar ve gelişirler, ergenlik çağıyla beraber bir kısmı karşı cinsine duygusal ve cinsel olarak yönelirken, bir kısmı da hemcinsine duygusal ve cinsel olarak yönelir. Yalnız hemcinsine duygusal ve cinsel olarak yönelenler toplumsal baskı ve damgalama nedeniyle kendilerini saklamak zorunda kalır. Eşcinselliğin ve heteroseksüelliğin nedeni bilinmiyor olmasına rağmen, çok sayıda çalışmayla 'bilimadamları' ister heteroseksüel olsun ister eşcinsel, bir kişinin

nin cinsel yönelimi oluştuktan sonra değişmediğini anlamışlardır. Cinsel edim ile cinsel yönelim çoğu kez birbirine karıştırılmaktadır. Heteroseksüel biri de hayatının belli dönemlerinde hemcinsiyetle birlikte olabilir ve bundan zevkte alabilir ama bu onun eşcinsel olduğunu göstermez. Nitekim Türkiye'de neredeyse eşcinsellerin hepsi toplumsal damgalamadan dolayı karşı cinsleriyle evlenmekte ve bir heteroseksüel gibi yaşamaktadır, ama bu onları heteroseksüel yapmıyor. Cinsel yönelimin belirlenmesinde cinsel ilişkinin hiçbir anlamı yoktur. Eşcinsellik bir cinsel yönelimdir, bunun dışında hiçbir şey değildir. Eşcinselleri farklı kılan şey aslında var olan eşitsiz durumdur. Heteroseksüelliğin tek ve doğru cinsel yönelim olarak sayılması ve eşcinselliğin görünürde yok edilmesi farklılıkları yaratmaktadır. Eşcinsellerin görünürlükleri tarih içerisinde yok edildi. Zaman zaman her şeye rağmen görünürleri de insanlar nereye koyacaklarını bilemediler, toplumsal ahlaka, toplumsal cinsiyet rollerine uymayan, kendilerinden farklı cinsel yönelime sahip olan bu insanları hasta veya sapık olarak tanımladılar. Heteroseksüel yaygın bakışta eşcinseller bedenleri ile oynar, kadınlara özenir, kadın kılığında gezer önyargıları vardır.

Ancak özellikle Legato'da bir dolu genç, bedenleri ile oynamayan kısaca giyiniş

davranış konuşma gibi feminen resimler sergilemeyen ve yürekli insanlar gördüm... Sence bu hep eşcinsellerin yüzümüydü?! Yoksa sosyalleşme sürecinde o da bir evrim mi geçirdi?

Biz Legatolu eşcinseller olarak toplumsal cinsiyet rollerine karşıyız. Kadınlığın ve erkekliğin birer toplumsal rol olduğunu, sadece eşcinsellerin değil tüm insanların özgürleşmesinde bu rollerin yıkılmasının önemli olacağını düşünüyoruz. Bu nedenle 'erkek' gibi veya 'kadın' gibi olma hedefimiz yok. Erkek eşcinselliğinin kadınlıkla özdeşleştirilmesi aslında erkek eşcinselliği ile kadınlık arasında herhangi bir organik bağdan ileri gelmiyor. Erkeğin toplumsal rolü aktif olmaktır, bunlar pasif olduğuna göre erkek olamazlar olsa olsa kadın olurlar veya olmalıdırlar yaklaşımı erkek eşcinselleri kadınlıkla, kadın eşcinselleri erkeklikle özdeşleştirir. Çünkü erkeğe biçilen toplumsal rol bellidir. Bu toplumsal role uymayan erkek eşcinsellerin kadınlık olmalıdır. Eşcinsellerin büyük çoğunluğu da ne yazık ki heteroseksist düzenden beslenmektedir. Bir eşcinsel de kendisinde var olan iki rolden hangisini oynayacağını bilemez. Bazen kadın olmayı seçerken çoğu kez 'normlara' uygun heteroseksüel rolünü üstlenir. Toplumsal rollerin dışında kendini var edemez. Ama şanslıyız ki Batı'daki cinsel devrimle, gey mücade-

lerin rolü kadınlık olmalıdır. Eşcinsellerin büyük çoğunluğu da ne yazık ki heteroseksist düzenden beslenmektedir. Bir eşcinsel de kendisinde var olan iki rolden hangisini oynayacağını bilemez. Bazen kadın olmayı seçerken çoğu kez 'normlara' uygun heteroseksüel rolünü üstlenir. Toplumsal rollerin dışında kendini var edemez. Ama şanslıyız ki Batı'daki cinsel devrimle, gey mücade-

leriyle kendimiz gibi olabileceğini de artık biliyoruz.

● Eşcinsel harekette de bölünmeler görüyorum. Sol hareket içerisindeki bölünmeler gibi... Sence bu normal mi? TR dışında da böyle mi geliyor? Nedir sizi lambada kaos öteki-ben veya Anadolu ayılarından farklı kılan?

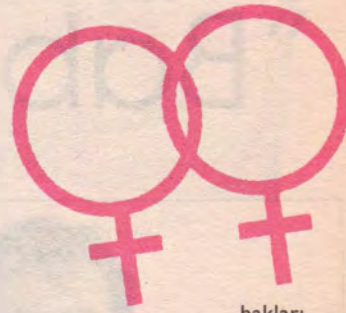
Aslında pek fazla farklılığımız yok. Mekan ve şehirlerin farklı olması farklı grupların çıkışının asıl nedeni. Legato daha fazla üniversitede okuyan öğrencilerin oluşturduğu bir grup. Diğer gruplarda da çok sayıda öğrenci var ama bizi onlardan ayıran bizim daha çok kampus içinde eşcinselliğin görünürliğini örgütlemeye çalışmamız, üniversite ortamında özgür bir yaşam için uğraşılıyor olmamız. Hepimizin ortak hedefi eşcinselliğin görünürliğini arttırmak, damgalamayı ortadan kaldırmak ve toplumsal cinsiyet rollerinin yıkılmasını sağlamak.

● Eşcinseller söylemlerinde tanımlanmak ve onaylanmak/politik alanlarda var olduğumuzu kabul ettirmek adına "en çok sol hareketten çıktık" diyor, biraz açarmıyız? Nedir çekilenler?

Yaşamın hiçbir alanında eşcinseller yok. Görünen o ki saf heteroseksüelden oluşuyor insanlık. Tabi bu birçok toplumsal normun temellendiği insanlığın iki yüzlü durumunda normal bir süreç. Ahlak cinsellik üzerinden geliştirildiği sürece de zannedersem bu iki yüzlü yaşamdan kolay kolay kopamayacağız. Eşcinseller ve kadınlar olarak ne çekiyorsak bu iki yüzlü cinselliği temel alan ahlaktan çekiyoruz. Sol hareket, ya da hedefi özgür ve politik bir toplum olan her grup, bu iki yüzlülüğü ortaya koymalı. Sistem yıkılabildiği noktada yıkılmaya başlanmalı diye düşünüyorum. İki yüzlü ahlakı, sömürü üzerine kurulmuş, sınıfsal farklılıklar üzerinde gelişen bu sistem, neresinden yakalanıyorsa oradan ipi çekilmeli. Eleştiriyi geliştirecek, muhalif düşüncüyü arttıracak, politika üretecek sol, aksine kendilerinin bildik politikalarının dışında politika üretenleri, mücadele edenleri sindirip görmezden geliyor. Kadın hareketinde olduğu gibi, gedik açılmışken gedigi güçlendirip kadınların özgürleşme süreçlerinde destek olacaklarına sistemi gerileteceklerine, kadının özgürleşmesini sınıfsız topluma ertelediler. Aynı şekilde eşcinsellerin özgürleşme sürecini ya görmezden geliyorlar ya da 'sıradan' insanın da gerisinde bir yaklaşım- la eşcinsellik kapitalist toplumun ürettiği bir sapmadır diyorlar.

● Batı'da sol, '70'li yıllardaki cinsel devrimden etkilendi ve eşcinsellerin sisteme muhalif yaklaşımlarını kazanım olarak gördü, ne yazık ki Türkiye solu bu konuda dönüşemedi..

Biz bir grup arkadaş 1 yıl önce insan hakları derneğine gidip sizden bir şey beklemiyoruz, kendi çalışmalarımızı yapmak istiyoruz dedikimizde bizi sinava soktular ve sınav sonunda tamam insan

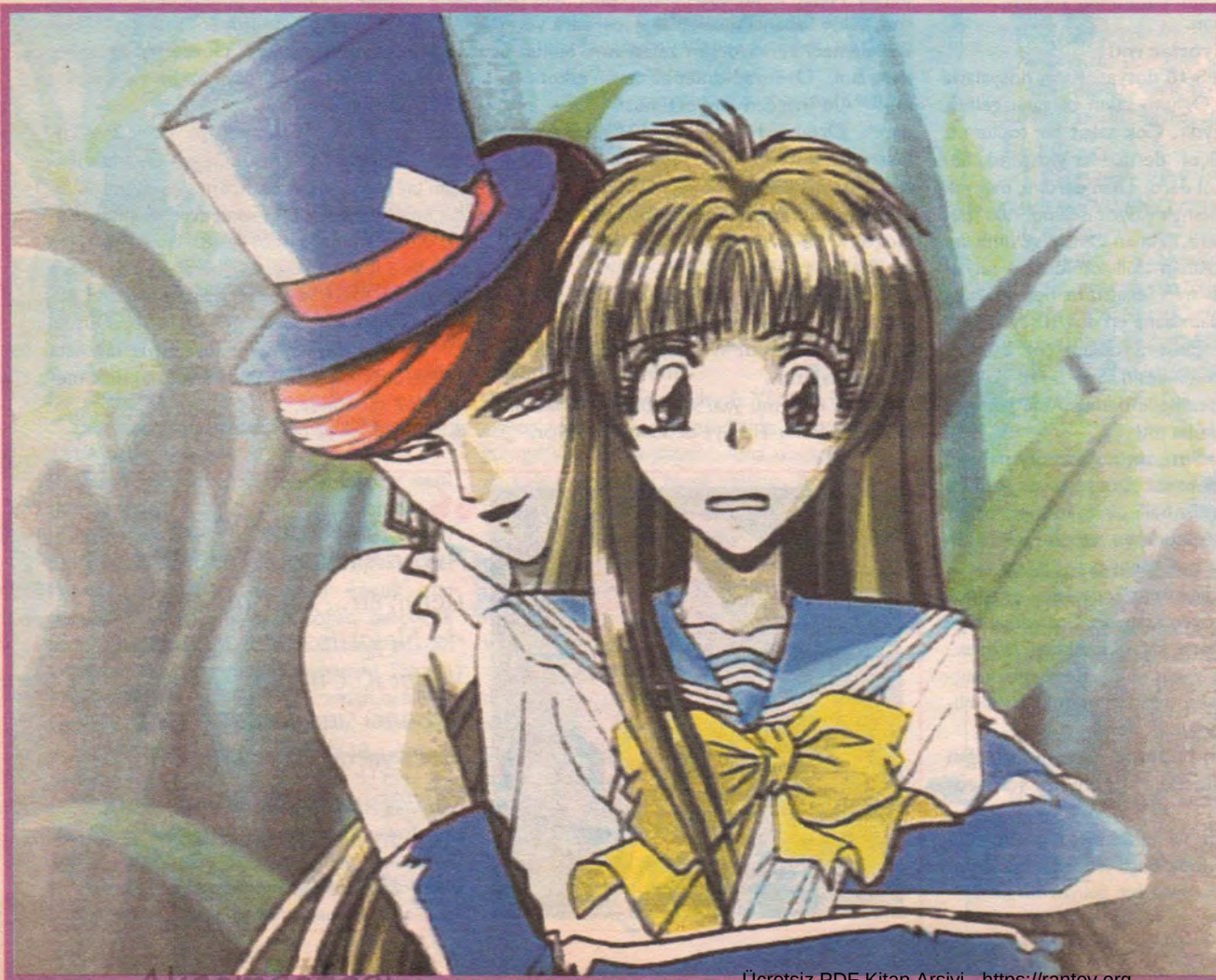
hakları derneğinde çalışabilirsiniz ama eşcinselliğiniz üzerine bir çalışma yürütemezsiniz dediler. Solun bu dogmatikliğini anlamak gerçekten mümkün değil.

● TC hükümetleri bir eşcinsel hareketi nasıl karşıladı? Daha baskıcı mı? Yoksa daha ılımlı mı? Ya da yok sayar bir tutum içerisinde mi?

Aslında şu an bir şey söylemek için erken olduğunu düşünüyorum. Kenan Evren anayasası askeri bir anayasa olmasına rağmen eşcinselliğin aleyhinde bir madde içermiyor. Ama bu devletin eşcinsellere ılımlı bakışını göstermiyor. Anayasaya o dönemde eşcinsellik aleyhinde bir şeylerin eklenmemesi büyük ihtimalle eşcinsellerin görünürlüklerinin Türkiye'de neredeyse yok deneyecek kadar az olmasıyla alakalı. O dönemde eşcinseller ciddi bir tehdit olarak görülmediklerinde herhangi bir madde de eklemediler galiba. TC henüz eşcinsellere üzerine düşünecek kadar eşcinsellikte veya eşcinselle karşılaşmadı, ama bundan sonra da Avrupa ile bütünleşme sürecinde, görmeme, tanınamadan daha geri bir politika yürüteceğini ben kendi adıma zannetmiyorum.

● Kaos'tan Umut (Güner), tepeden bir bakış ve ütopyik bir yaklaşım içerisinde olmadıklarını, özgürleşme hareketi içerisinde tüm marjinaler, solcular feministler ve anarşistlerle beraber özgürleşmeyi savunduklarından söz etti. Yasal düzenleme için de, hayalci olmadıklarını özgürleşme süreci içerisinde birlikte elde edilecek kazanımlardan söz etti...

Biz asıl olanın özgürleşme sürecinin kendisi olduğunu, hedefin eşcinsellerin politikleşmesi ve toplumsal dönüşümün gerçekleşmesi olduğunu düşünüyoruz. Bizim özgürleşme sürecimiz toplumun genelinin özgürleşme sürecinden bağımsız gerçekleşmesi mümkün değil. Kadınlar sömürülürken eşcinseller özgürleşebilir mi? Sistem bir bütün ve bu bütün farklı çelişkilerden gidilerek eritebilir. Biz toplumsal dönüşümü hedef alırken yasal kazanımları red etmiyoruz, ama asıl muzdarip olduğumuz eşcinsellerin damgalanmasının ortadan kalkması için toplumsal dönüşüme vurgu yapıyoruz. Milyonlarca eşcinsel çocuk, genç eşcinselliğinden dolayı kendisine yabancılaşmış, kendisine düşman; ben neyim acaba, hiçbir şey yapmadım, sadece varım, dinin dediği gibi günahkar mıyım, tanrı beni özel bir sinava mı soktu, yoksa ben hasta mıyım, sapık mıyım, neyim ben?, belki de ölmeyi hak ediyorum, sorularını sorarken, doğrusu toplumsal dönüşümden başka hedef göremiyorum.

Selçuk Parsadan çarpıcı açıklamalarını sürdürüyor

"Baba mesleğim dolandırıcılık"

● **Şimdi Selçuk, çocukluğundan başla-
yalım. Hani yetiştirme tarzın çok önemli,
yani yetiştirme bir insanın.**

Babam çok zampara bir adamdı. Anneciğim meşakkatli bir insandı. Çok güzeldi, babam da yakışıklıydı. Babamla annem ayrılıyor. Annem sonra birkaç evlilik yapıyor. İstanbul'un en güzel 10 kadınından biriydi diyebilirim. Ondan sonra çok iyi bir anne, evladını alıyor bağrına basıyor, onunla beraber yürüyor bir süre kafasına göre... Ben okumadım, okumayı sevmedim.

● **Neden?**

Ineklemeyi sevmedim. Vallahi top falan oynuyordum. Okumak çok ters geldi. Gazeteyi ver bana, küçük ilanlarına kadar okurum. Hayat Bilgisi dersini verme abi. Ben zaten Hayat Bilgisi dersini yaşayarak öğreniyorum. Beyoğlu'nda büyüdüm ben. Beyoğlu'nda büyüyen çocuğa Hayat Bilgisi dersi vermeyeceksin. Onu git Şirnak'taki çocuğa ver. Gaziosmanpaşa'daki çocuğa ver. Beyoğlu'nda büyümüş, doğmuş çocuğa o dersi okutursan o çok yavan kalır. Hacıhüsrevli bir çocuğa Hayat Bilgisi okuttur. Ver o kitabı o çocuk yazsın, daha kralını, daha doğrusunu yazsın. Yani baktım beni sarmadı yani... Hele o din derslerinde filan böyle; yüce peygamberimizin yaptığı o eylemler filan... Yemin ediyorum 12-13 yaşına geldiğim zamanlar şöyle düşündüm: Ulan "bir olaylar oluyor" dedim. Din bilgisi kitabını okuduktan sonra, "birileri bir şeyler kovalıyor" dedim. "Bir tezgah var" dedim 13 yaşında...

● **Nerden aklına geliyor?**

Babam hapishanede, mektuplaşıyoruz, ziyarete gidiyoruz. Anacığim götürüyor senede bir, iki...

● **Ne kadar yattı baban?**

4 sene filan yattı.

● **Niye yattı?**

Dolandırıcılıktan.

● **4 sene veriyorlar mı?**

Çok onun da, 8-10 dosya... Kalın dosyalarla mücadele etti. "Oğlum, sakın tezgaha gelme, çok sakat bir şeydir. Çok sakat bir toplum ama oğlum! Akıllı ol" derdi. Her gittiğimde bana 50 kere akıllı ol derdi. Ulan derdim, manyak mı bu herif, ne demek istiyor... Şimdi rakı muhabbetinde 40 kere, "Aman Oktay, gözünü seveyim, akıllı ol...Aman akıllı ol" desem huylanırsın benden di mi? Şerefsizim hep akıllı ol derdi. Aslında adam bana en doğru şeyi söylemiş. Yani kafanı çalıştır, toplum çok boktan, ahmak insanların içindesin. Sen biraz akıllı ol da, bunların anasını belle demiş. Ama ben geç uyandım işi... Anladın mı?

● **Çok iyi anladım, anlamaz mıyım?**

Açıkça söyledim bana: "Dünyanın en rezil ülkesiyiz, ne idüğümüz belli olmayan toplama bir kavimimiz oğlum. Atatürk bu ülkeye gelmiş en önemli insan ama çok yanlış bir sözü de vardı: 'Türk Milleti Çalışkandır!' derken, en önce buna inanmayan oydu aslında. 'Gaz versin diye yaptı' diyordu bana kafası kıyakken babam... 'Ama işte orada yanlış yaptı. Kendimizi çalışkan, güzel, doğru bir insan zannettik. Türk milleti hiç de öyle değildir' derdi.

● **Selçuk peki, babanla 1 yaşında bağın kopmuş, o aralarda mı geliyor, seni görüyor?**

İşte senede bir, iki cezaevinde görüşüyorduk. Veya cezaevinde değilken, İstanbul dışındaysa 15'te ya da ayda bir geliyordu görüşüyorduk.

● **İstanbul dışına da mı çıkıyormuş?..**

Tabii gezerlermiş. "Alo" yok o zaman, telefon yok ki, nasıl olsun... Muhtar muhtar gezer, koçancılık, abone...

Maliye, belediye... Başbakanlık Özel Kalem Müdürü diye adam geziyor. Şirnak'ta muhtar muhtar dolaşıp para alıyor. Başbakanlık Özel Kalem Müdürü Şirnak'a gidip de para alır mı? Ama Şirnak'taki muhtar uyansa, Ankara'yı başbakanlığı aramaya kalksa, 4 gün... Bir telefon bağlanamıyor, manyetolu telefon...

● **Koçan kesiyorlar değil mi?**

Tabii koçan.

● **Peki sen kaç yaşında öğrendin babanın bu işleri yaptığını?**

Vallahi babam '66'da Demirel affıyla cezaevinden çıktı... Anneciğim ona bin lira para verdi, borç. O bin lira parayla gitti, Kuledibi'nden bir tane 47. el teksir makinesi aldı. Bir masa iki sandalye, oturduğunda g.tün yere vuruyor. Asmalımescit'te bir oda, belki 8-9 metre kare... Gittik baba oğul orada takılmaya başladık. O umumi kağıtları yazardı, teksirden çıkartırdı. Sonra ben adresleri adresleri yazarak işte; "Türk Basın Ajansı'nı yeniden faaliyete soktuk" gibisinden işe başladık.

● **Dediğini anladım da sen babanın o işi yaptığını ne zaman öğrendin?**

İşte çıktıktan sonra, bu işle öğrendim 14 yaşında falanım. Bir de rahmetli oldu mu bilmiyorum, Lale Bedia Yüzbaşıoğlu vardı.

● **Ölmedi daha... Kemalist dergisi.**

Yaşıyor mu... Bir de Lale Bedia ablanın sene 67-68'de bir derneği vardı. Onun kocası paşaydı. Oğlu da albay sanırım... İsme bak derdim: "Ordunya Hizmet Eden Asker Ailelerine Yardım Cemiyeti"... Bunun merkezi Anabala Pasajı'nda. Ulan böyle bir isim olur mu yaa, ordunya hizmet etmeyen asker var mı? Bu isme, İstanbul'da Nejat Eczacıbaşı'ndan, Vehbi Koç'undan, Sakıp Sabancı'sına kadar hepsi para verdi. Biri demedi ki; kardeşim zaten ismi bunun bi kere faul... Ordunya hizmet etmeyen asker olur mu? "Alo nereden arıyorsunuz?" "Yaa evladım!... Ordunya Hizmet Eden Asker Aileleri Derneği..."

● **Kim arıyordu?**

Babam, rahmetli Selahattin Tözüm, İsmail Göktürk, bu işin üstadlarıydı onlar.

● **Tabii, tabii...**

Daha İstanbul'da 1000 hatlı telefon yokken başlamışlar bu işe, harbiden...

● **Annen biliyor muydu babanın bu işleri yaptığını?..**

Bilmez olur mu yaa, sana bir şey anlatayım da şaşır... Bunu Türkiye'de kimse bilmiyor.

● **Neyi?**

Anneciğimle babam, ben daha doğmadan önce bir işte piyastos oluyorduk ve 6 ay hapis yatıyorlar beraber, annem tahsilata gidiyor, ya kalanıyorlar, 6 ay hapis yatıyorlar.

● **Hadi yaa! İlk Alo'dan mı?**

Yok, o ara işte.

● **Ne yapıyorlar?**

Ne bileyim, nasıl sorayım. "Anneciğim nası piyastos oldunuz?" diye mi sorayım. 6 ay sonra Sultanahmet Cezaevi'nde hapis yatıyorlar birlikte...

● **Vay bee! İlk tufa di mi?**

Tabii ilk tufa. İlk sana söylüyorum bunu. Sene 49 veya 50. Anneciğim fıstık gibi bir genç kız. Babamla da tanışıyorlar. Peder de "Alo"cu Böyle bir hikaye...

● **Peki Selçuk 14-15'de mi kavradın bu işleri, yani babanın "mesleğini". N'oldu da anladın?**

Bakıyordum odadan sesler geliyor. "Ber emekli Amiral bilmem kim!" Ulan diyordum ben benim babam... N'apiyo bu adam telefonda, kafayı mı çizdi. Rahmetli Sebahattin Tözüm, günde 8 tane sigaralık içer, işte Amiral olur, Cumhurbaşkanı olur, Başbakan olur...

● **Senin de kafan basmıyo niye böyle diye...**

Basmıyor önceden de, 3-4 kereden sonra anlıyorsun. Ne basmıyacak kafamız abi; bir bakıyorsun içeride bir Sebahattin Amca'yla bir babam var. İçerden gelen ses; Ordu komutanı bilmem kim Paşa konuşuyor. Yok General bilmem kim konuşuyor. Bir Fevzi Çakmak diye aramadıkları kalmıştı. O da öldüğünden...

● **Eee baktın, bir yol dönüyor di mi?**

Tabii... Sebahattin Tözüm kafayı çektiği zaman hele bir yahudi işadamı vardı, "Ulan ter biyesiz hâlâ oturarak konuşuyorsun benimle kalk ayağa!..." diye fırça atardı telefonda. Adam paşa olarak konuşuyor "kalk ayağa!" diye fırça atıyor. Kafa kıyak tabii, sigaralığı içmiş Tokatlara tokatlara alırlardı parayı vallahi...

● **Sonra n'oldu?**

Ee işte böyle... Rahmetli Işık vardı, Işık Tözüm... Sebahattin Amca dediğim de İrfan Tözüm'ün babası... Işık da İspanya'da rahmetli oldu, eroin işine girdi. İki sene evvel vuruldu, Kemal Kalav muhabbetleri falan. Yeni öğrendim onu da... İşte neyse, Işık'la beraber tahsilatları gidiyoruz. 15-16 yaşlarındayız ama boylar 1.80, 1.90 olduğu için büyük gösteriyoruz. Düşün yani 15 yaşındayken asker kıyafetiyle tahsilat gittim. Sıfır llaç tahsilatında yakalanmıştık mesela, '67 senesinde.

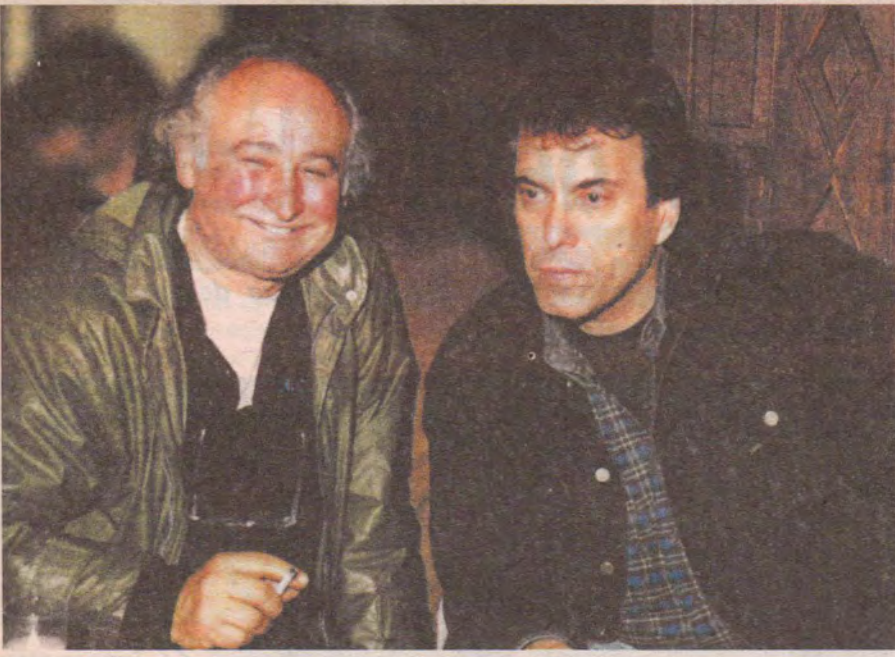
● **Niye?**

“Dünyanın en rezil ülkesiyiz, ne idüğümüz belli olmayan toplama bir kavimimiz oğlum. Atatürk bu ülkeye gelmiş en önemli insan ama çok yanlış bir sözü de vardı: 'Türk Milleti Çalışkandır!' derken, en önce buna inanmayan oydu aslında. "Gaz versin diye yaptı" diyordu bana kafası kıyakken babam...

”

“'Ordunya Hizmet Eden Asker Ailelerine Yardım Cemiyeti'... Bu isme, İstanbul'da Nejat Eczacıbaşı'ndan, Vehbi Koç'undan, Sakıp Sabancı'sına kadar hepsi para verdi. Biri demedi ki; kardeşim zaten ismi bunun bi kere faul... Ordunya hizmet etmeyen asker olur mu? ”

İşte, işe gittik tahsilata, üzerimizde sahte asker kıyafeti, kafalar asker traşı. Orduya hizmet eden asker aileleri yardım cemiyeti ayağına... Yakalandık, 2 gece yattık çıktık.

● **Sonra sen 15-16 yaşında öğrendin bu işi değil mi?**

15- telefoncusu bendim şirketin. Hepsini emekli ettim.

İlk tufayı 16'da öğrendim. Sonra 1 sene içinde, babamlar da dahil olmak üzere, oranın en iyi telefoncusu oldum.

● **Yani bir numaralı kime vurdun?**

İlk Cemal Ulusoy, Allah rahmet eylesin. İlk... 600 lira para aldım, '66 senesinde.

● **Neydi peki?**

4 tane davetiye sattım ama inan neydi şimdi tam hatırlamıyorum. Yemek davetiyesiydi. 4 çarpı 150'den 600 lira parasını aldım. İlk, rahmetli Cemal Ulusoy'un... Ondan sonra ikinci işimde, Demirdöküm fabrikasından bir genel müdürün parasını aldım. Yeni Mahalle'deydi yeri. Aynı gün iki yerden parayı bağladım. Ulan demek ki bu işi becericem dedim, kendi kendime.

● **Askere gitmeden önce oluyor bunlar di' mi?**

Tabi canım bu bahsettiğim 66-67 seneleri, 72'de gittim ben askere.

● **Peki Selçuk, demek ki peder seni destekledi.**

Tabii, baktı ki oğlan cevher yani... Rahmi Bey'i Vehbi Koç desteklemedi mi? Baktı cevher var, işadamları olabilecek bir çocuk, onu destekledi... Peder baktı ki, solladı bu çocuk bizi... Düşünebiliyor musun, 3 tane bu işin imparatorları, üstadları. Sebahattin Tözüm, İsmail Göktürk, Sebahattin Parsadan ortaklığı var ama "Alocu" Selçuk Parsadan... Aslan parayı onların tabii, bana yine yüzde 10... Ama o paradan bana yüzde 10-15 var ya, iki tane general maaşı... Ayda 20 tane Levi's aldığım dönemler oluyordu. O zaman Levi's almak ne demek. Millet jean pantolon nedir bilmiyor...

● **Sonra yazıhaneyi ayırdın mı onlardan?** Askerden gelene kadar kendime yazıhane

açmadım. Büyük takımlarda basketbol oynamaya başladım. Galatasaray yıldız genç takımlarda.

● **Basket olayı nerden geldi kafana?**

Eee boy uzundu. Benim üvey babam rahmetli sporcu Ahmet Derman'dı. Büyük Ahmet. O teşvik etti, baktı ki iyi basketçi oluyorum. Hem basketbol oynuyorum hem de bu işleri seviyorum. Basketten aldığımız para cüzi bir rakam. Ben büyük aralar buluyorum, herkes beni zengin çocuğu sanıyor. Neyse, Galatasaray yıldız, genç derken oradan A takıma, Eczacıbaşı 2 sene, oradan askere gittim. Muhafız Gücü'nde oynadım. Askerden döndüm zaten bir artist kadına aşık oldum. Arkadan bir tüberküloz olayı geldi, verem oldum.

● **Artist dediğin kimdi?**

Artistlerden, eski büyük porno yıldızlarından birisiydi.

● **Zerrin mi?**

Hee...

● **Ha anladım. Egeliler mi?**

Yok değil.

● **Doğan.**

Evet. Zerrin Doğan. Çocukları olmuş Maşallah. Çok özledim, büyük aşık oldum, büyük bir aşk yaşadım, 1,5 sene sürdü. Ondan sonra verem oldum. Basketten koptum, baba mesleğine geri döndüm.

● **Baba mesleğine dönüşün nasıl oldu Selçuk?**

Sanatoryumdan çıktuktan sonra oldu. '75'in başı, Ocak'ta...

● **O zaman yazıhaneyi mi kurdun?**

'75'in başında Asmalimescid'de, Şahin Han'da ilk yazıhanemi tuttum, kendi adıma. 23 yaşındaydım. Şakır şakır para kazanıyorum, anlatamam kazandığım parayı, her gün en az 20 general maaşı kazanıyordum orada.

● **Peki Selçuk bu kadar çok para kazandın da, ne oldu?**

Yüzde 90'ı kumara giderdi. Yüzde 5 kıyakçılıktır, kazandığının yüzde 5'i de çocukluğun geçimi, aile geçimidir. Ama o yüzde 5'le de çok mükemmel hayat yaşanır. Ben 2 bin dolardan aşağı kirada oturduğumu hatırlamıyorum. Evimde tek hizmetçi olduğu dönem çok nadir olmuştur. 2-3 hizmetçi olmuştur, haftada bir temizliğe gelen kadın hariç. Mutfaka ayrı kadın bakacak, temizlik işlerine ayrı kadın bakacak, bu kadar lüks yaşanır mı? Altımda en aşağı BMW oldu. 300 tane en aşağı aldım sattım, aldım sattım. Bazen sabah 9'da aldım, akşam 5'de sattım. Yani sabah gitmişimdir, 80 bin markı vermişimdir, BMW'yi almışım...

● **Ne kadar biliyor toplum seni; sadece Tansu Çiller'in bilmem neyinden biliyor.**

Sen aklına gelen herşeyi sor. (Devamı haftaya)

17 şubat 1998

Sevgili Selçuk Parsadan, Mektubunu geç yanıtladığım için üzgünüm. İsteğin olan kitapları yolluyorum. Şenol Özel'in açtığını söylediğin dava ile ilgili bir bilgi bana ulaşmış değil. Böyle bir dava yok sanıyorum. Yalvaç Ural Milliyet Yayınlarından ayrıldı. Yeni yaynevinde kendisini bulup konuştum. Bana eşinizin o dönemde kitaptan bahsettiğini ancak kitap tekst kendisine getirmediğini söyledi.

Seni ve aileni yakından tanıma fırsatım oldu. Özelikle baban ile olan diyaloglarını hiçbir zaman unutmayacağım. Kendisini rahmetle anıyorum. Sana sevgilerimi yolluyorum.

Tuncay Özkan

Merhaba Selçuk abi.

Umarım iyisindir. Mektubunu alalı bir on gün kadar oldu. Mektubumun eline geçtiğine sevindim. Daha önceki mektubumda belirttim. Tutuksuz yargılandığın mahkemeden ceza almama üzüldüm. Fakat açık hakkını etkilememesi sevindirici. Ayrıca reklam teklifini tekrarlamış olmaları da

senin adına güzel bir haber. Fakat önceki teklifin yarı fiyatına inmişler diyorsun. Bence kendini ağırdan satmalısın.

Mektup yazmama (4. Eşine) sevindiğini söylüyorsun. Lafı olmaz. Teşekküre de gerek yok. Yalnız önemli olan işe yaraması. Acaba çocukların geldi mi, görebildin mi? Ya da herhangi bir haber çıktı mı? İşe yaradıysa iyi, yoksa kıymeti harbiyesi olmaz. Belki TV ya da basından izlemiştir. Sorunlu bir dönem geçirdim. Eşimle ilgili asılsız bir takım haberler TV ve basında yer aldı. Bu yüzden onur kırıcı da olsa Devlet hastanesinden eşimin hamile olmadığına ve bakire olduğuna dair rapor almak zorunda kaldık. Böyle bir mecburiyetimiz yoktu ama dedikodu ile bizi yıpratmak isteyenlere verilecek başka bir cevap kalmamıştı. Bir türlü susturmak ve iftira atmalarını engellemek mümkün olmadı. Çareyi onurumuzu özellikle eşimin onurunu rencide edici de olsa rapor almakta bulduk. Ama bunların "çamur at izi kalsın" mantığı. Sorumlulardan burada besap sormam mümkün olamadı. Ne de olsa mahkumumuz ve elimiz kolumuz bağlı. Bunu bildikleri için rahat davranıyorlar. Biz de elbet bu zincirleri kıracağız. O zaman eşit koşullarda erkek erkeğe konuşmak için karşılıklı çıkmayacağımızı zannedenler beni karşılıklı gördüklerinde yanıltıklarını anlayacaklar. Allah ömür versin yeter. Yeni Yüzyıl gazetesine dava açalım dedik. Elimizde kapı gibi raporlar, belgeler var. Ama maalesef ne avukat ne de avukat tutabilmek için para var. En az 4-5 milyarlık maddi ve manevi tazminat davası açıp, kazanma şansımız yüzde yüz. Ama imkan sorun işte. Belki tanıdık bir avukat olsaydı, davayı kazandığında paranın yarısını ona vermek kaydı ile anlaşabilirdik. Tanıdık biri böyle bir teklifi hem seve seve kabul eder hem de kazançlı çıkardı. Ama öyle biri de yok işte. Elimiz kolumuz bağlı. Mahkemeye raporu sunup haberi de yalanladım. Ama ya çıkmadı ya da çarpıtılıp magazin haberi gibi verdiler. İnsan bu kadar baksızlığa isyan eder. Neyse Selçuk abi bu sorunla başını ağrıtmayayım.

Düşün uzay çağında bir ayağımızı

Ham çarık, kıl çorapta olsa da biri

Ve bizi biz eden amansız sevd...

(bizim de cezaevinde iki ayağımız?)

Eşimle yaptığımız açık görüşleri de aldılar elimizden, şimdi kapalı görüşürüz. Kitabı bitirdim. Sözünü ettiğim yetkililere teslim ettim. Boşver. Onlar ilgilensin. Ne getirir ne götürür ona bakacaklarmış. Hukukçulara inceleteceklermiş. Falan filan işte. Önümüzdeki süreçte belli olur ne olacağı. Doğrusu ben de bilmiyorum ve bekliyorum. Şimdi üç değil iki kişi kalıyoruz. Ergül ve ben. Ergül'ün sana selamı var. Benim mahkemede beyet pişmanlık yasasından yararlanıp yararlanamayacağımın sorulmasına karar verdi. Bir iki mahkeme sonra belli olur. Bakalım ne olacak. Eşimin durumu ne olur bilmiyorum. Dua etmekten başka bir şey gelmiyor elimden. 25 Kasım'da mahkemesi var. Karar verilecek. Ya 36 yıl alır, ya tabliye olur. Ama bu koşullarda tabliye zor gözüküyor. Benim mahkeme 5 aralıkta ama daha epeyce sürer. Belki önümüzdeki senenin sonlarında sonuçlanabilir. Senin nisan gibi açığa gideceğini yazmışsın. Bu iyi ama keşke daha erken gidebilseydin. Senin için iyi olurdu. Uğur Dünder da olsa benimle kimseyi görüştürmeyeceklerini sana söylemiştim. Ben belki başka koşullarla ayarlarım. Ama çıkınca daha iyi olur gibi geliyor bana. Neyse Selçuk abi sana sevgi ve selamlarımı belirtiyorum. Canan ablaya ve kızına selamlar. Sağlığına dikkat et ve kendine iyi bak. Mektup yazmayı ihmal etme. Günlerin su gibi geçsin. Seni seven kardeşin Mustafa.

Maviye/ maviye çalar gözlerin/ yangın mavisine

/rüzgarda asi körsem/sendem gayrısına yoksam/bozuksam/varmıki ille de sevmelerim/sevmelerim gibisi/ etme gel ay karanlık...

Mustafa Duyar

Dikey8ciler: Hacker, kötü bişi değil elbette...

Geçen hafta Hacker dosyasını açmış ve dikey8 grubunun çalışmalarından söz etmiştik. Bu hafta da bilişim dosyamıza devam ediyoruz. dikey8'den Korhan bu hafta kendisiyle yaptığımız chat'te bize gruplarını ve hacker dünyasını anlattı:

<reni> dikey8'den söz etsek kimlerdir, nelerdir, neden oluştu?

<Korhan> bir sertifikasyonun bir elektronik posta listesinden bazı insanlar sırf tanışma amaçlı toplandı.. yanlış hatırlamıyor isem 10 kişi falandık, böyle bir fikir orada muhabbetle ortaya çıktı.. sonra gerçekten ilgilenen 5 kişi kaldı.. isimleri yazarken aklıma gelme sırası ile yazıyorum.. Ben, Burak Dayıoğlu, Can Alptekin, Burç Yıldırım, Fatih Özavcı.. daha sonra da bir haberleşme listesi açıp kendimize, orada yazıştık ve dikey8 doğdu.. doğuşu böyle..

<reni> ve şirketleştiniz hi?.. böylece ilk hacker şirketi mi oldu?

<Korhan> yok hayır, kesinlikle, dikey8 bir şirket değil, öyle bir amacı yok ve gelecekte de olmayacak!! hiçbir mali geliri yok, kar amacı gütmüyor, herkesin bağlı olduğu şirketler ya da kendi şirketleri var tabii..

<reni> örgütlü bir hacker grubu diyelim.. kurumsallaşmamış ama örgütlenmiş.. kod yazıyor..

<Korhan> hayır kod yazmıyoruz!

<reni> peki amacınız nedir?.. kod yazmayan, kar amacı gütmeyen bir grup ne için beraber olur?

<Korhan> amacımız güvenlik işine gönül vermiş insanları bir araya getirmek, kanaatimizce bu tip insanlar bir araya gelirse rahat duramaz ve mutdaka yararlı bir şeyler yapar.. zaten dikey8 bünyesinde şu anda birkaç proje yürütülüyor.

<reni> iyi yüzlü hackerlar yani??? kod yazmak kötü bir şey mi?

<Korhan> kod yazmak kötü bir şey değil tabii ki, dikey8 adminlerinden herkes kod yazar, kod yazmıyoruz derken dikey8 altında bize ait yayınlanmış kodlar yok anlamında söylemiştim, hepimizin programcılık geçmişleri var.

<reni> peki dikey8 hacker grubu mu??!

<Korhan> ama şunu belirtmem lazım ki di-

key8 ortaya güvenlik bilişimi platformu olarak çıktı.. yani bir hacker grubu olarak çıkmadı.

<reni> dikey8 güvenlikçilerden oluşuyor, peki hacker olmak kötü bir şey mi?

<Korhan> evet kastettiğim de o idi, eğer bizim seminerde tanımladığımız şey ise "hacker" dan kastınız, bence kötü bir şey değil elbette.. çünkü onlar kötü bir şey yapmıyor program yazıyorlar, meraklı insanlar, sistemleri öğrenmek istiyorlar vs..

<reni> bence de.. ama o zaman neden dikey8 hacker değil? Linus Travols bir hacker ise.. Dennis Ritchie bir hacker ise..

<Korhan> şimdi bu benim şahsi kanaatim ama bence "hacker"lık ben hackerım demekle olmaz.

<reni> ????

<Korhan> yani bence bu başkalarının size uygun gördüğü bir tanımdır.

<reni> hmzzz.. tevazu mu?

<Korhan> bu benim şahsi fikrim tabii..

<reni> elbette ama şu anlamda sordum, iyi bir güvenlikçi olmak için kapatılacak kapıları iyi bilmek gerek.. sanırım karışan noktada tam da burası..

<Korhan> tabii ki karşı tarafın yani "kötü adamların" neler yapabileceğini de çok iyi bilmek gerekiyor ki onlara karşı önlem alabilesiniz yani ünlü birinin dediği gibi "bu işte en iyi yol bir saldırgan gibi düşünmektir".

<reni> sosyolojik yönü de varmış ya, adam "your hacker" diyor.. sanki kedin köpeğin kuşun der gibi.. "senin hackerin".

<Korhan> tabii ki sosyolojik yanı var, para ile kiralalanabiliyor ama biz onlara cracker demeyi tercih ediyoruz.

<reni> "My hacker is constantly doing things unrelated to her job responsibilities". Bu arada dikkat ederseniz "her" diyor :(

<Korhan> evet farkındayım..

<reni> demek kadın hackerlar da var, ya gerçekten TR'de hacker, cracker var mı ki?

<Korhan> tabii ki var, yani Türkiye'de de var, bizim seminerde de çok ilginç bir soru gelmişti bu kadın hacker olayı ile ilgili bana..

<reni> ?? hadi ya? neredeler?

<Korhan> valla neredeler bilemem :) etrafıca bir bakmak lazım :) birisi şöyle bir soru sordu seminerin sonunda "Siz hep burada hacker, cracker diye erkekleri gösterdiniz, buradan hackerlık erkek işidir diyebilirmiyiz?" diye bir soru yönelmişti.

<reni> hmzzz.. soru bir erkekten mi geldi?

<Korhan> evet erkekten geldi.

<reni> eh normal deermişim..

<Korhan> yok! biz de cevapladık zaten soruyu.

<reni> kısaca hackerlık erkekler için bir güç alanı tanımı tabi ki.. ne cevap verdiniz?

<Korhan> erkek işi olmadığını falan anlattı Kıvılcım, Susan diye bir kadından bahsetti, Kevin Mitnick bu kadar ünlü olmadan önceki arkadaşı yani ama benim cevabım ise daha değişik oldu.

<reni> ?

<Korhan> ben ise "ama gördüğün gibi bura-

“İnternette izlediğim kadarı ile hackerlar bir tür anarşistler sanki.. manifestoları, bir duruşları var. Sanki bir başkaldırı.. açık kaynak kodlu yazılımlarda sanki bir meydan okuma gibi..”

dakiler yakalanmış ya da açığa çıkmış ki biz biliyoruz, demek ki kadınlar işini daha iyi yapıyor" diye esprili bir cevap vermeyi tercih ettim.

<reni> way beaa!.. güzel cevap ama hala yaşadığınıza göre cevabınızı anlamamışlar sanırım..

<Korhan> teşekkür ederim.

<reni> nedense TR'den ünlü bir hacker çıkmadı.

<Korhan> belki de iyi gizleniyorlardır :)

<reni> bir altyapı gerektirmeden sadece insan zekası, emeği ve özverisi hammad-desi ile.. kod yazan insan hackerdir ancak anladığım kadarı ile bir grup kendine hacker diyor, manifestolar yazıyor sitelerde açıklar buluyor, bir başka grupta biz kendimize hacker demeyiz ama biz kod yazarak güvenlik sağlarız diyor.. o zaman gerçekten bir ayırım var.. iyi hacker kötü

hacker gibi sanki öyle midir?

<Korhan> şimdi önce şöyle bir şeyi açıklığa kavuşturalım, her kod yazana hacker demiyoruz biz, o zaman programcı diye bir şey kalmazdı değil mi?

<reni> hani toplumda black hacker white hacker gibi kavramlar var ya..

<Korhan> bu tip insanlar (hacker) sistemi çok çok iyi anlayıp çok çok iyi kod yazanlardır, ayrıca sistemleri öğrenmeye falan da çok meraklıdır.

<reni> hacker ile programcının farkı?.. sistem programcısı hacker neden olmasın?

<Korhan> tabii sistem programcısını da bir çeşit hacker olarak tanımlamak mümkün.. karşımızda Linus Torvalds örneği var en iyi.. zaten kavramların karışma sebebi de bu işte, hacker kelimesi nereye çekseniz gidiyor :) ayrıca evet white hat,

black hat diye ayırımlar da var, yani white hat, hep işin iyi taraflarını yapan ve bu becerilerini sistemlere iyilik için yapan kişiler, black hat ise bunun tam tersi, bir de grey hat, var, kimilerine göre ne iyi ne kötü, kimilerine göre gündüz melek gece şeytan.

<reni> ?

<Korhan> aslında iyice derinlere inildiğinde iyice karışıyor bu tanımlar, ama görünüme göre pek fark yok, olsa olsa aradaki fark blackhat zevki için yapar, cracker ise para için.

<reni> craker kiralık katil gibi hi?

<Korhan> bence öyle tabii, tabii gene şahsi fikrim bu.

<reni> peki script yazarlar neden yazar ve bu kiddie'lerin eline verirler? amaç nedir?

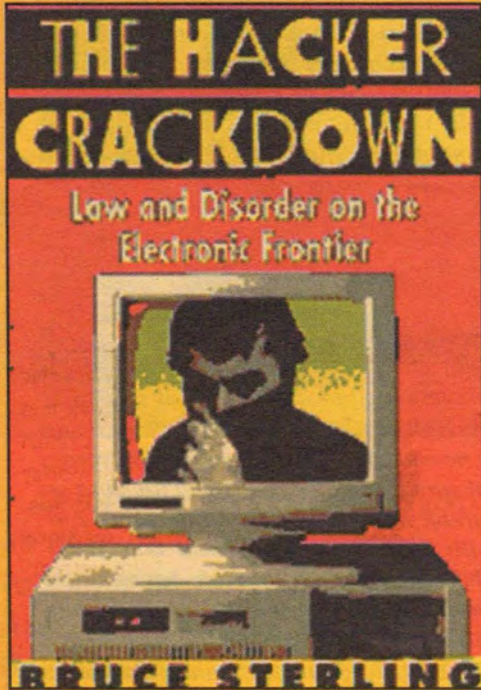
<Korhan> scriptleri yani Türkçe karşılığı ile betikleri yazarlar, var olduğu söylenen açığın gerçekten de var olduğunu ispat için bunları yazarlar.. yani bir açık bulunduğu anda siz o firmaya gidip "bakın sizin yazılımda bu açık var" dediginizde sizden ispat istenecektir, onun için yazarlar ve İngilizcede "proof of concept" deniyor buna, genelde çoğu açık kaynak koddur ve sadece ispat için yazılmıştır.

<reni> hmzzz.. açıkları o çocuklar ile test edip ispat ederler öyle mi?.. o zaman pek de kötü bir şey değilmiş..

<Korhan> hayır, zaten bu son zamanlarda dünyadaki en büyük tartışma konularından biri, bir kısım diyor ki bu kodlar yazılsa bile halka açılmasın, yani web sitelerine konulmasın, diğer kısımda konulmalı bunları herkes bilmeli ki kendi sistemlerini test edebilsinler diyorlar.

<reni> sence hangisi daha akıllane?

<Korhan> aslında ikisinde de doğru taraflar var, yani bu kodlar bence de açık olmalı bir şe-

Bugün biri daha tutuklandı, tüm gazetelerde var: "Genç Hacker, Bilgisayar Suçundan Tutuklandı", "Bankanın Bilgisayar Sistemine Giren Hacker Yakalandı"...

Allahın belası çocuklar. Hepsi aynı... Ancak siz, üç kuruşluk psikoloji bilgisine ve 1950'lerin teknoloji kafasına sahip sizler, hiçbir hacker'ın kafasına girebildiniz mi?

Onu kızdırmanın ne olduğunu, nasıl yetiştirdiğini, onu nelerin biçimlendirdiğini merak ettiniz mi hiç?

Ben bir hacker'ım, girin benim dünyama...

Dünyam okulda başlıyor... Diğer çocukların çoğundan daha zekiym ve bize belletmeye çalıştıkları bu çöplük beni sıkıyor...

Allahın belası tembel velet. Hep-

si aynı...

Ortaokulda ya da lisedeyim. Öğretmen kesirli sayılarla işlemleri anlatıyor, belki de onbeşinci kez. Anladım artık. "No, Bn. Smith, kağıt üzerinde yapmadım. Bunu kafamdan yaptım..."

Allahın belası velet. Muhtemelen kopya çekmiştir. Hepsi aynı...

Bugün bir keşif yaptım. Bir bilgi-

sayar buldum. Yav bu gerçekten de çok iyi bir alet, istediğim her şeyi yapıyor. Hata varsa, benim beceriksizliğimden kaynaklanıyor, beni sevmediğinden değil... ya da benim kendisine bir tehdit oluşturduğum gibi bir saplantıdan... benim zeki bir başbelası olduğumu düşündüğünden... ya da yalnızca öğretmeyi sevmediği için olduğu yerde olmaktan

hoşlanmadığından...

Allahın belası velet. Tek yaptığı oyun oynamak. Hepsi aynı...

Oldu işte sonunda... dünyaya bir kapı açıldı... bir keş'in damarlarında akan eroin gibi telefon hattında akan elektronik sinyal gönderildi; günlük sıkıntılardan kaçış arandı.

"İşte bu... buraya aitim ben..." Buradaki herkesi tanıyorum...

kilde, ama script kiddie'lerin eline geçmesi hoş olmaz, yani keşke bu kodlar bir şekilde açık olabilse ama script kiddie'lerin eline geçmese, maalesef ki bu bir hayal.

<reni> anonim olmasını, bilginin saklanmamasını, evselliğine bağlıyorum ama.

<Korhan> özel mülke zarar olur bençe, kesinlikle test edilecek sistemin sahiplerinden izin alınmalı, biliyorsunuz ki TR'de halen daha telefon bankacılığında annemizin kızlık soyadı ile bizi kontrol ediyorlar. Bu ne kadar güvenli ki, onu da kafaya takmış biri eminim bulur.

<reni> yaaaa hacklisiniz.

<reni> ancak yeni medeni yasa ile kızlık soyadı kullanmak serbest, kadınlar evlilik öncesi soyadını kullanma hakkına sahip oldular, banka güvenlikçilerinin ne ile güvenliği sağlayacaklar merak ediyorum..

<Korhan> yani bankaları da küçümsememek lazım, eminim ki onların da çalıştırdığı iyi güvenlikçileri vardır.. TR'deki insanlara yurtdışından böyle teklif geldiğini biliyorum ve gerçekten de çok ciddi tekliflerdi ama detaylarını vermek istemem.

<reni> hmzzz.. neden Türk? iyi oldukları için değildir sanırım daha ucuz oldukları için olsa gerek..

<Korhan> oralarına girmesek, çünkü detay vermem gerekebilir ben de bunu istemiyorum açıkçası..

<reni> oke..

<Korhan> teşekkürler..

<reni> yanlışız.. internette izlediğim kadarı ile hackerlar bir tür anarşistler sanki.. manifestoları var.. bir duruşları, sanki bir başkaldırı.. açık kaynak kodlu yazılımlar da sanki bir meydan okuma gibi.. ve o yazılımları yönetmek ve kurgulamak bile bir güçtür..

<Korhan> tabii ki meydan okuma... yani açık kaynak kodlu yazılımda bilgisayarınıza ne yüklediğinizi bilirsiniz, ama kod kapalı olursa böyle bir şansınız yok.. bu arada ben iznini rica edebilir miyim? ayıp olur mu?

<reni> elbette, asla ayıp olmaz..

<Korhan> o zaman iyi sabahlar, tek-

hiç karşılaşmasak da, hiç konuşmasak da, bir daha hiç görmesek de birbirimizi, hepinizi tanıyorum...

Allahın belası velet. Yine telefon hattını bağlıyor... Hepsi aynı...

İddiaya girelim, nesine isterseniz, hepimiz aynıyız... okulda bizi bebe mamasıyla beslediler, halbuki biftek yemek istiyorduk... onlarsa, önceden çiğnenmiş tatsız et parçalarını tı-

kıyorlardı ağzımıza yutalım diye... Sadistlerin tahakkümü altındaydık, ya da apatikler görmezden geldi bizi. Öğretecek birşeyleri olanlar bizim öğrenmeye istekli öğrenciler olduğumuzu gördü; ancak sayıları o kadar azdı ki, çöle düşmüş birkaç su damlası gibiydiler...

Dünyamız bu işte... elektronun ve açma kapama düğmesinin güzel dün-

yası... Zaten var olan, eğer kâr man-yaklarının elinde olmasa sudan ucuz olacak bir hizmeti para vermeden kullanıyoruz, ve siz bize suçlu diyorsunuz. Araştırıyoruz... ve siz bize suçlu diyorsunuz. Bilginin peşinde koşuyoruz... ve siz bize suçlu diyorsunuz. Derimizin rengi ve milliyetimiz önemli değil varoluşumuzda, hiçbir dine karşı önyargımız yok... ve siz bi-

ze suçlu diyorsunuz. Atom bombasını yapıyorsunuz, savaş çıkartıyorsunuz, cinayet işliyorsunuz, sahtekarlık yapıyorsunuz ve yalan söyleyerek tüm bunların bizim iyiliğimiz adına olduğuna inandırmaya çalışıyorsunuz bizi; yine de suçlu olan biziz.

Evet, ben bir suçluyum. Suçum merak etmek. Suçum, insanları görünüşleriyle değil söyledikleri ve dü-

şündükleriyle değerlendirmek. Suçum sizden daha zeki olmak ve biliyorum, bunun için beni asla affetmeyeceksiniz.

Ben bir hacker'ım ve bu da benim manifestom. Tek bir birey olarak beni durdurabilirsiniz, ancak hepimizi birden durdurmaya gücünüz yetmeyecek... herşeyden öte, biz birbirimize benzeriz.

HACK GİRL BİLDİRİYOO!

SuSuzen@hotmail.com

Port-Scan

Hacker saldırıları çoğunlukla software monopolü Microsoft ürünlerinin kullanıldığı firmalara ya da websitelerine yönelik gerçekleşiyor. Neden mi?

Örneğin şirket ya da bireylerin çoğu çeşitli sebeplerden dolayı Microsoft ürünlerini tercih ediyorlar. www.hacker-web-design.de'nin yaptığı bir istatistiğe göre internet kullanıcılarının yüzde 36,06'sı internete "Microsoft Internet Explorer" ile bağlanırken bunların yalnız yüzde 27,48'i Netscape ile bağlanıyor. İşletim sistemindeki farksa daha da büyük. Bilgisayar kullanıcılarının yüzde 70,05'i

Windows kullanırken, Linux kullananlar, daha güvenli tarafta oldukları halde sayıları yüzde 0,398'i geçmiyor. Bu durumda Microsoft ürünlerinin kullandığı internete açılış portlarının hangileri olduğunu bulmak da bir Script-Kiddy için çok zor bir olay olmasa gerek.

"Port-Scan" diye isimlendirilen

mini programlar bir tıklamayla bilgisayarın açık portlarını olduğu gibi gösteriyor.

Nimda virüsü geri döndü

Nimda Virüsü bugüne dek internette yayılmış ve dev firmalarda büyük zararlara yol açmış en tehlikeli virüslerden biri ünvanını kazanmayı başardı. Sıradışı ve tehlikeli bu virüs, yeni kılıfıyla su sıralar yine internette.

19 Eylül 200'de, çok hızlı bir şekilde yayılan ve milyonlarca dolar zarara yol açan Nimda, Microsoft başta olmak üzere dünyaca büyük software kuruluşlarından bankalara kadar birçok networkü birbirine kattı.

Son araştırmalar Internet Explorer ile surf yaparken Nimda'yı bulaştırma iddialarını da doğruluyor. Virüs, Internet Explorer üzerinden Microsoft Internet Information Server'inin (IIS) web sayfaları içine Java-Skript-Code'lu bir "readme.eml" dosyası yüklüyor. Bu dosya da IIS'in çeşitli açıklarını kullanıyor. Kullanıcılara tavsiyemiz; windowsunuzun "Active

Scripting" fonsiyonunu deaktif etmeleridir. Dezavantajı: JavaScript ile yazılmış web siteleri tam olarak açılmayacaktır. Karar kullanıcının.

Bunun yanında Nimda'nın aynı isimli dosyası Audio/WAV uzantısına gizlenmiş olarak email yoluyla yayılıyor. Outlook Express'in bazı versiyonları bu email yoluyla gelen dosyayı kendiliğinden açıyor. Microsoft bu açığı kapamak için yeni bir güvenlik Patch'ini download etmek üzere sunuyor. Network-Adminlere de tavsiye, Attachment olarak gelen EXE dosyalarının kendiliğinden yüklenme fonksiyonunu kapasınlar.

Dünyaca Ünlü Hackerlar-2

Adı: Mark Abene
Lakabı: Phiber Optik
Hakkında bilgi:

- "Master of Deception" adlı grubun kurucusu.
- Ülkesindeki bir çok genç telefon sistemlerinin işleyişini öğrenmesine ilham kaynağı oldu
- Federal bir yargıç tarafından hapse atıldı.
- New York dergisi şehrin 100 zeki insanından biri olarak seçti.

Şu anki durumu:

- Hapisten çıktıktan sonra bir firma adına "Sistemlere Sızma Testleri" yaptı.
- Şu anda kendi güvenlik firması var.

Adı: Kevin Poulsen
Lakabı: Dark Dante
Hakkında bilgi:

- 1990 yılında Los Angeles bölgesine giden bütün telefon hatlarını ele geçirerek KIIS-FM adlı radyonun 102. arayanına vereceği Porsche 944 S2 marka arabayı kazandı.

- Televizyonda yayınlanan Unsolved Mysteries, adlı programın bir bölümü sayesinde yakalandı.

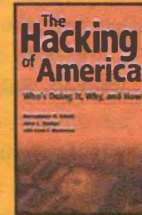
- 3 sene hapiste yattı.
- Daha sonraki 3 sene içinde bilgisayara dokunması yasaklandı.

Şu anki durumu:

- Security Focus'da yönetici editör olarak çalışıyor.

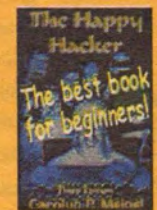
Hack Yayın

The Hacking of America'da hackerlar için trikler anlatılmakta, aslında kitap tamamen hacking işlemlerinin ve hackerların psikalanizini yapmakta.. Kimler bunu yapıyor niçin ve nasıldan yaptıklarını bulabileceğiniz bir kitap.

Happy Hacker ise biraz el kitabı gibi, daha başlangıçtaki kullanıcılar için hazırlanmış... Windows PC'ler için

ince ayrıntılar, eş karı, koca sevgili mailerini chat oturumlarını ele geçirme, dataları saklama yöntemleri, web sayfanızı nasıl korursunuz? Bilgisayar laboratuvarının kahramanı olma yolları,

Telnet Nuke derken Unix de shell alımı, finger hacking, Linux ve hacker için programlar, savaşa hazırlık ve hacker kültüründen söz ediyor.

bir eylem

Brezilyalı ownerlar zevk için siteleri kırıyorlar ve güç gösterisinde bulunuyorlar...

Prof. Dr. Yalçın Küçük

yeniHarman'daki açıklamalarına devam ediyor:

Bugün aşık olmak zordur, ama insan olabilmek

Prof. Dr. Yalçın Küçük uzun bir aradan sonra geçen hafta yine yeniHarman'a konuşmuş ve çarpıcı açıklamalarda bulunmuştu. Yalçın Küçük ile geniş yankı uyandıran mülakatımıza kaldığımız yerden devam ediyoruz:

Amerika'nın Irak'ı işgali öncesi çok şiddetli gösteriler oldu Dünya'da ve Türkiye'de. Bu anlamda Türkiye aydınının da katkısı olmadı mı?

Bizde çok az oldu. Neden az? Çok basit. Bu hükümetin hazırlığı önceden başladı. Türban için isyan eden küteler, bu hükümet sayesinde savaş meselesinde çok fazla hareket etmediler. Bir de asıl önemli şudur: Bizde son kırılma döneminde öğrenciyi kırdılar. Savaş karşıtlarında görebildiğimiz, dünyadankinden çok farklı olarak, bizde öğrenci hiç girmede bu işe, ya da çok az girdi ve olduğundan çok fazla sonuç aldı.. Benim burada görebildiğim nokta şu: Türkiye aydını bu işte büyük başarılar elde etti. Bu onu canlandıracaktır. Ancak, kendi iç savaşı olmayan bir aydın hareketinin doğması mümkün değildir. Çünkü aydın hareketi içindeki sakatlıkları, hastalıkları böyle temizler. Ben yıllardır bunu yapıyorum. Her yaptığımda ortalığı karıştırıyorum. Mesela Sabahattin Ali, Türk solu bir mit peşindeydi, Sabahattin Ali'yi devlet öldürdü diyordu, bundan memnundu. Devletin öldürdüğü doğrudur, ama benim orta-

lemek ister, ancak bunu yapmak zorundayız. Ben bunları yapıyorum ama Sabahattin'in Kuyucaklı Yusufu benim en sevdiğim romanlardan biridir. Ancak Sabahattin'in bir ayağı poliste bir ayağı devrimde bir adam olduğunu anlamamız ve söylemiz gerekiyor, bunları temizlemediğimiz müddetçe, ki bu Sabahattin'i temizlemek değildir, bir yere gidemeyiz. Burada bir soru var, peki, bütün tarihe karşı ben bunu nasıl buldum? Kısmen tesadüf ve kısmen teori ile buldum. Sabahattin'i incelemeye, hedonist aydın tipolojisini çizmek için başladım, Sabahattin, bir hazcı idi, gevşekti. Ayrıca önümde bir Galilei vardı, burada Brecht ile beraberiz. Brecht, Galilei'yi, bir düşün kahramanı olarak çizmedi, bir "uçkağıtçı" olarak yazdı. Doğrudur. Galilei, uçkağıtçı ve büyük bir bilim adamı idi. Sabahattin, gevşek ve haz peşinde koşan bir "aydın" idi, gevşek olduğu için polisle işbirliği yapıyordu. İyi bir yazar ve çok kötü bir aydındır. Ben bunu görebildim. Ölmeden önce arkadaşları buluşmaktan korkuyordu, çünkü her yere polis taşıyordu. Bunu görebildim, çünkü gerçekliğe yığıtçe bakabiliyordum. Demek, yığıtliğin tek ölçüsü silah

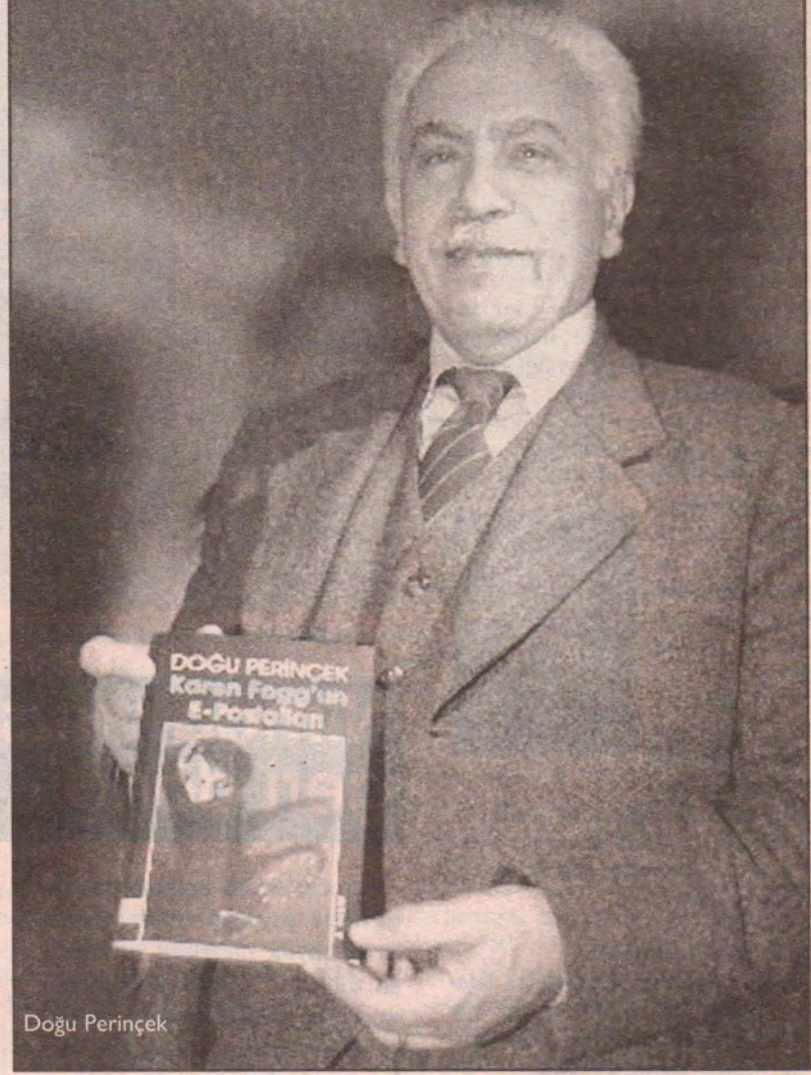
değildir. Bütün bu yaptıklarımın amacı kendi içinde aydını daha ahlaklı hale getirmektir. Çünkü Türk aydınının ileriye gidebilmesi için bu iç temizlik ve ahlak kavgasını vermesi zorunludur, vermediği müddetçe gelişmesi mümkün değildir. Bugün daha elverişli bir ortam-

“Aydın dediğin zıppı olmalıdır. Benim başka sorumluluğum olmasa, anarşist olurum.”

da aydınlar ama bunun kendiliğinden olabileceğini zannetmiyorum.

• **Savaş sürecine dönersek, Türkiye'de neredeyse halkın tamamı savaşa karşıydı. Öncelikle Habertürk ve ardından Hürriyet ve türevleri, savaş karşıtlarını, "İslamcı-solcuman kenar ittifakı" diye nitelendirdiler. Sizce böyle bir ittifak var mıydı?**

Örgütlü bir ittifak olduğunu zannetmiyorum, ama "İslamcı yazarlar", "İslamcı münevverler"le Tür-

“ Türkiye’de iki tane ön planda aydın var. Bir tanesi Doğu Perinçek, hep değişir. Bir tanesi Yalçın Küçük, hiç değişmez.”

kiye aydını bir araya geldi. Ancak bunun, 3-4 yıldır geliştirmeye çalıştığımız "Doğu Birliği" projemizle temeli atılıyordu. Bir de İsrail çöküyordu. 4 milyonluk İsrail, 2 milyona inmişti. Nüfus gidiyordu ve kalması mümkün değildi. Amerika 1948'de Truman ve Stalin'le beraber İsrail'i kurmuştu. Şimdi onu yaşatması için toplamını genişletmesi gerekiyordu. Türkiye çok oynaktı, zaten o yıldızları gibi olan büyük Britanya, Londra, Tel-Aviv ve Ankara vardı. Ama bu son olaylar da gösterdi ki, Ankara'ya, Türkiye tarihinden gelen nedenlerle, her şeye rağmen güçlü bir aydın geleneği olduğu için hiçbir zaman güven olmuyordu. Amerika, Demirel'i getirdi. Çok güveniyordu, ama Demirel zamanında İncirlik Üssü'nü kullanamadı. Müthiş bir mücadele vardı. Bu avamları getirdi... Bunlar da hem yüksek bürokrasinin, hem Amerika'nın çocukları işte... Ama bunların zamanında da çok garip, hiç ummadık gelişmeler

oluyor. Dolayısıyla Amerika buraya daha fazla yerleşmek istiyor. Bunu felsefi planda ele alacak olursak, uzayda bir kalkan vardı, bu kalkanı yere indiriyorlar; isimler önemli değil. Biz Türkiye'nin sol aydınları, üçdört yıldır İsrail'e ve özellikle New-York'a dikkat ediyor, haykırıyoruz. Daha önce de söylediğim gibi Türkiye'de cumhurbaşkanını alıyorsun, New-York'a baloya gider gibi götürüyorsun, ilk sınav iyi geçti diye yansıtıyorsun... Derviş Türkiye'ye gelir gelmez; "Derviş-Makowsky komplosu" diye yazdım, İslamcılar karşı çıktı buna. Derviş'in Yahudi kavminden olduğunu ve şimdi söylediğim komplonun adamı olarak Türkiye'ye getirildiğini söyledim. Ama sonunda ne oldu? Başbakan Ecevit dedi ki; "ihanet ettiler." Şu anda hepsi ihanet etti. Sorunuza dönersek, bunu yapan kolektiftir. Türkiye aydını, sol aydını yapmıştır. İslamcılarla burada bir uzlaşma yaptı.

Aziz Nesin

Bertolt Brecht

Sabahattin Ali

Galilei

“Tek yol AŞK”

İçin de devrimden başka, tek yol aşktır.

● Siz de Doğu Perinçek’le ittifak yapmıştınız.

Bana Doğu Perinçek’le ittifakım için solun bir kısmı çok kızdı. Doğu benim arkadaşım. Zindanda da beraber yattık. Doğu kardeşimle, çok farklı yerlerden geldiğimizi biliyorduk, çünkü mezar dediğimiz yerde beraber yattık. Onun dostluğu farklıdır. Bir program yaptık ve ne yaptık? Ben ne yaptığımı çok iyi biliyordum. Bu dönemde biz Türk aydınını böyle hukukla, savcıyla falan değil, iddialarıyla tekrar meşrulaştırmak istedik; meşrulaştırmanın arkasında, ihtiyaç vardır. Bu toplum böyle olamaz. Bunlar olmadan güzeli göremeyiz. Bazen hoşumuza gitmez. Bazen ileri giderler. Aydın dediğin zıdır olmalıdır. Bunu niçin söylüyorum? Benim başka sorumluluğum olmasa, anarşist olurum. Niye? Her şeyi reddedebilmelisiniz! Aydınımızı reddettim, aydın dediğin reddetmeli; çünkü doğası gereği yapısı budur. Doksan yedilerden bu yana bu kötü durumda, çok planlı bir iş yapıyoruz ve başkalarının gücüyle değil. Aydını, doğrularımızı, haklılığımızı meşrulaştırmaya çalışıyoruz. Türkiye’nin taşı toprağı hep altın. 12 Eylül ve 12 Mart’ın tek amacı bu toprağın aydınını kurutmaktı. Biz tekrar ihtiyaç olduk. Söylediğiniz İslamcı münevverlerle, sol aydınlar da bir baz oldu buna. Dikkat edilirse İslamcılardan hiçbir zaman “Bunlar komünisttir, satarlar, bunların cepleri doludur” diyen olmadı... Bu yok. Var mı? “Bunlar karı kız peşinde.” Bu yok. En fazla söyledikleri “değiş-

tiler.” Türkiye’de iki tane ön planda aydın var. Bir tanesi Doğu Perinçek, hep değişir. Bir tanesi Yalçın Küçük, hiç değişmez. Ben hiç değişmedim. Ama bazıları bana değişti derlerse, aman ben değişmedim diye de kavgasını edecek değilim. O da hoş. Bizi seviyorlar ki demek ki bu bazı kurduk. İslamcılar bize güvenmeye başladılar. Ama biz bu Ak Parti’ye bakarak nasıl güvenebiliriz bunlara diyoruz. Ak Parti birçok şeyi bitirdi. Buna politik olarak bakmıyorum. Ak Parti’nin hükümeti bitmiştir bana göre, böyle bir hükümet yoktur artık. Senin söylediğin ittifakın mankenler tarafına gelince, onların da savaşa karşı oldukları duyuldu ama böylesi bir ittifak söz konusu değildir.

● AKP iktidarı için nasıl bir tükeniş söz konusu?

Hiçbir şansları yok. Zaten burada notlarım da var. Ben başka şeyleri görüyorum. Kimileri bana, “Ah ne kadar okuduk sizi” derler. 10 ciltlik kitabım... Ben onlara hep şunu sorarım; “Okurken gülüyor muydunuz?” “Aman Hocam hem nasıl gülüyorduk aynı odada annem babam beni delirdi zannediyordu.” Bilsim olarak çok güldürürüm, kendim de gülerim, ama yer yer de ağlıyordum onları yazarken. Hayata o derinlikle bakmak... Mesela ister mizah diyeyim, ister ciddi... Amerika Dışişleri Bakanı Colin Powell geldiğinde, Türkleri Amerikan heyetleri diye söze başlayan haberler çıkıyordu; bir tarafta Powell, bir tarafta Gül oturuyorlardı. “İki heyet görüşüyor” deniyordu, ben gülüyordum. Çünkü onları iki heyet diye görmüyor, aynı bakanlığın iki dairesi diye düşünüyor ve gülüyordum. Bana göre onlar aynı bakanlık mensuplarıdır.

● Bu arada, Ankara diplomasisini iyi bilen bir bilim adamı olarak

Dışişleri’nin yapısını nasıl görüyorsunuz Hocam?

Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı var; adı Uğur Ziyal. Gariptir, Gül, Şam’a gidemiyor çünkü Uğur Ziyal izin vermiyordu, ben not alıyordum. Yani oradaki gerçek bakan saymamız gereken Uğur Ziyal, başbakanla, başbakan yardımcısı arasında bir yerde bulunuyor. Nereden çıkartıyorum bunu? Gayet açık ben devletten geliyorum. Bir yabancı heyetten bir bakan geldiği zaman dışişleri bakanıyla görüştükten sonra, ayrıca müsteşarla görüşmez. Powell, Ziyal ile görüştüğüne göre, demek ki o başka bir adam. Şükrü Sina Gürel, Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı’yken, Amerika onunla görüşmedi. Devlete bakın, bir başbakan yardımcısı ve dışişleri bakanı bir ülkeyi dolaşıyor ama onunla hiç kimse görüşmüyor. Öbür tarafta Gül onların adamı, Uğur Ziyal’dan izin

Hangi kadrolaşma? Bir çocukcağız astsubay, tam mezun çıkacağı sırada yüce devletimiz babasının TÖBDER’li olduğunu bulmuş. 1453’te fethedilen İstanbul’da, ailenizde TÖBDER’li varsa devlete giremiyorsunuz.

al-
madan tuvalete gidemez. Bu politikayı, gidip gelme hikayesini, niçin bakanları Uğur Ziyal ile Genelkurmay İkinci Başkanı Yaşar (Büyükanıt) Paşam yaptı? Her gün gidiyorlardı. Nereden çıkartıyorum bunu? Hüseyin (Kıvrıkoğlu) Paşa zamanında Amerika’dan bir heyet geliyordu, Hüseyin Paşa ile konuşuyordu. Ondan sonra da Ziyal ile ayrı görüşüyordu. Öyle şey olmaz! Böyle yaparsanız, bu devlet bitmiş demektir. Uğur Ziyal, devlette ayrı bir adam demektir. Bütün gazetelere bakın. Bütün gizli görüşmeleri Uğur Ziyal yaptı. Amerika başkasına bir şey söylemedi. Ülkenizi seviyorsanız böyle,

“Habertürk, CNN Türk, bunlar Amerikan üssüdür. Bunların şimdi sınırları bozuk, “Amerika Türkiye’yi terk ediyor, ne olacak diye kaygılanıyorlar. Cezayir savaşında Fransa’nın yanında yer alan Cezayirli var, Cezayir kabul etmiyor ve Fransa vatandaşlık ve emeklilik vermiyor, halleri zordur. Arada bir Paris’te gösteri yaparlar, “biz ne olacağız yollu inliyorlar. CNN Türk, Habertürk bunların hali ne olacak, çok sinirliler. Amerika’da en ırkçı gazeteler bile bunlar kadar böyle ilkel davranmadı. Bir tane Iraklı yönetici yakalandığı zaman şehvetle yaklaşıyorlar, bayram yapıyorlar.”

bu sorularla bakmak durumundasınız. Hürriyet gazetesi de bunları çok seviyor, tahrik ederek söylüyor; övünmek için “Gül mesajcı” diyor. Amerika’nın mesajını götürüyor, söylediğimiz nokta bu. Devleti parçalıyorsunuz, bitiriyorsunuz.

Kaba marksistler devlet bitiyor diye sevinebilirler, ama o kadar da değil!

● TRT Genel Müdürlüğü seçimleri var. Adaylardan Şenol Demiröz, eleştiri oklarının he-definde... Bir de AKP’nin devlet içinde kadrolaşığına yönelik eleştirilere ne diyorsunuz?

Onlara katılamıyorum. Yani daha ne İslamcısı olur? Yani Yücel Yener, TRT’ye gelecek bir genel müdür müydü? Bunu da anlamıyorum ben, devlette kadrolaşmaya böyle mi bakılır? Şöyle bakılır; CHP’liyi alın, alın Refah Partisi’liyi, Ak Partiliyi alın, MHP’liyi alın... Bütün genel müdürler, bütün müsteşarlar Ak Parti’den aday. Devlette müsteşar kalmadı ki! Bunlar aynı kadrolarda, biraz daha başka bir hizbin adamlarını getirebilirler. Birinci nokta budur. Başka bir şey yoktur. Yani devlet, solcuların elinde miydi? Yani kim kimi

kandırıyor? Bu Kürşat Tüzmen müsteşar değil miydi? Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, o da öyle... Bundan önceki davaların birinde, bir zanlıyı başbakanlıktan çıkartmadılar mı? Başbakanlıktan bir tek solcu yakalandı mı? Başbakanlığın şoföründen bir solcu çıkıyor mu? CHP’nin bütün adayları müteahhit. Ak Partili milletvekilleri söylüyor. “Aman allahım! Biz bakanlarımızı göremiyoruz. Her gittiğimizde bir CHP’li milletvekili oluyor yanlarında... Hepsi müteahhit. Hepsi işadamları.” Demiröz öyle midir, değil midir? Bakacağız. Bu giden öyle büyük bir ihtimalle. Yani valiler öyle değil miydi? Doğu Perinçek kardeşim şimdi ne yapacak? Ne diyordu Doğu Perinçek kardeşim? Günlerce Vecdi Gönül, Abdülkadir Aksu’ndan, “Kırıkkale komplosu, cuntası” diye söz etmiyor muydu, Ordu’nun bunları sevmediğini söylemiyor muydu? Öyle olsaydı, Vecdi Gönül bugün nasıl bakan oluyor? Hangi kadrolaşma? Bakın, yakında çıkar, bu kafaıyla İmam Hatip’lerden mezun olur, bilmem ne olur, her yere alırsınız. Bir çocukcağız astsubay, tam mezun çıkacağı sırada yüce devletimiz babasının TÖBDER üyesi olduğunu bulmuş. Bugün 1453’te fethed-

dilen İstanbul’da, ailenizde bir tane TÖBDER üyesi olursa devlete giremiyorsunuz. Bu kadar basit... Abdülkadir Aksu nereden geldi? Vali değil miydi? Vecdi Gönül nereden geldi? Müsteşar... Vecdi benim sınıf arkadaşım, çok severim. Vecdi sınıfta da öyleydi, o bakımdan hiç değişmedi, moda uymadı. Demek ki devletin her tarafı, bakanı müsteşarı bunlardandır. CHP’de bir tek şey yok, biz zaten CHP’yi solcu saymıyoruz, ama CHP’ye gitmeyecek kadar devletin kadroları bunlardan oluşuyor. MHP’ye bakın, o da dinci bir partiydi, bütün bakanları profesördü. Onun için bunları çok önemsemem. Üstelik de Demiröz, burada Şehir Tiyatroları’nı gayet iyi idare etti. Bu kadar işler sapa sarmış, Kıbrıs’ta savaşım demişsin savaşamamışsın, öbürünü yaparım demişsin yapamamışsın, o sırada patlayan bir türban kavgası... Hiçbir ciddiyeti yoktur. Başbakanın karısı diğer heyetleri kabul etmiyor mu? Çok da vivace bir kadın.

● Savaş süresince Habertürk, bir Amerikan kanalından daha ilkel biçimde klipler yaptı, Amerikan bayrakları açtı, Hürriyet ve Milliyet’in durumunu söyle-

Powell ve Gül oturuyorlardı. “İki heyet görüşüyor” deniyordu, ben gülüyordum.

meve gerek yok. Bir de CNN Türk var.

Şimdi gayet açık bir biçimde CNN Türk'ü Türkiyeli saymak mümkün değildir. Eğer bize bugün ilgi varsa bunları çok önceden yazmış olduğumuz içindir. Ufuk Güldemir'i daha Cumhuriyet Gazetesi'ndeysen teşhis ettik, Amerika tarafından kadroya alındığını, seksenli yıllarda günü gününe kaydettik. Seksenli yıllarda Amerikan Büyükelçisi yaşlı Straus-Hupe bunun temellerini attı, basındaki Amerikancı kadrolaşma, Cumhuriyet ile başladı. Hasan Cemal kapıyı açtı, Ufuk Güldemir yerleşti; Ufuk, Yasemin Çongar'ı monte etti, bir oldular. Bazı başkentteki yıllanmış "temsilciler" temsilci değil, "istasyon şefi" konumundadırlar. Biz bunları yazalı on beş yıl oluyor, çünkü takip ediyoruz. Üs mü, sadece askeri olmaz. Habertürk, CNN Türk, bunlar Amerikan üssüdür. Artık Hürriyet'i de buraya katabiliriz; İsrail-ABD yanlısıdır. Hürriyet, çıkarken Yahudi parası ile çıktığı ısrarla söylenmiş ve Sedat Simavi, bir başyazı ile bunu yalanlamıştı. Bunların şimdi sinirleri bozuk, "Amerika Türkiye'yi terk ediyor, ne olacak," diye kaygılanıyorlar. Cezayir savaşında Fransa'nın yanında yer alan Cezayirli-ler var, Cezayir kabul etmiyor ve Fransa vatandaşlık ve emeklilik vermiyor, halleri zordur. Arada bir Paris'te gösteri yaparlar, "biz ne olacağız" yollu iniyorlar. Gerçekten, Amerika artık, Türkiye ile değil Kürdiye ile iş yapıyoruz; CNN Türk, Habertürk, Hür-Türk bunların hali ne olacak, çok sinirli. Amerika'da en ırkçı gazeteler bile bunlar kadar böyle ilkel davranmadı. Bir tane Iraklı yönetici yakalandığı zaman şehvetle yaklaşıyorlar, bayram yapıyorlar hâlâ. Şu yaşadığımız günlerde bazıları fiziksel olarak çöktü. Çökenlerden bir tanesiydi Hasan Cemal.

● **Emin Şirin-Nazlı Ilıcak cephesi var bir de... Emin Bey savaş karşıtıyken Nazlı Ilıcak şiddetle savaşa**

“ Şu yaşadığımız günlerde, bazıları fiziksel olarak çöktü, çökenlerden biriydi Hasan Cemal. ”

taftardı.

Emin Şirin öyle tanınmış bir adam değildi, yani basında da önemli bir adam değildi. Ben Güneyliyim, Iskenderunlu'yum. Bizde Adana'da, Hatay'da büyük ağa aileler vardı. Ailede kardeşin biri CHP'den, öbürü Demokrat Parti'dendi. Böylece de yumurtaları daha geniş yerlere koyuyorlardı. Bu böyledir. Ama Nazlı Hanım'ın zikzakları inanılmaz. Yani bu kadar dönme manevrası yüksek bir şahsiyet, Türkiye basınında çok nadir çıktı. Tüm gelişmeler siyasal islamı bitirdi, diyorum. Nazlı Hanım, Erbakan Hoca'nın keşfidir. İslamcı münevverler -ayırıyorum, onlara münevver, bize aydın diyorum. Onların da hoşuna gidebilir- bize güveniyorlar, ama Erbakan Hoca'yı kahraman da ilan ediyorlar, bu kadar olur mu? Bir yandan Erbakan Hoca her şeyi bilen olacak ve bu kadar yanılacak?

● **Bunun yanında Türkiye'de kültür sanat alanında olsun, tiyatrodan, sinemada, plastik sanatlarda olsun moral verici olumlu bir şey görmüyor musunuz?**

Uluslararası başarılar elbette vardır, ama bu Fazıl Say değildir. Mesela İlham Gencer'in hiç sesi yoktur. Sadece lobi olarak başarılıdır... Ben müzikçi değilim. Aydın'ın, solun idoli olan bu büyük müzikçinin teneke sesli olduğunu söyledim. Detone bir adam. Bu-

nu benden duymayı olumlu kabul etmek lazım.

● **Ya, televizyondaki, Kürt hanımağalı, poşulu, vurdulu kırdılı sanal doğu dizilerine ne diyorsunuz?**

Ben Türk aydınının tutarlılığını, onurunu savunuyorum. Kürtçe söylemek kolay. Ne fark ettim yakın zamanlarda biliyor musunuz? Vizyonlar Med TV oldu. Hani bizim yasaklatmak istediğimiz Med TV. Hepsinde çiğ köfte yapılıyor. Hepsinde bir Kürt sunucu. Buna kimse isyan etmeyecek mi? Ne oluyor bu memlekete? İnekler, keçiler, televizyona çıkartılıyor. Bu memlekette bir çocuk poşu taktığı zaman hapse atıldığında isyan etmeyen bir adamın, bunları yapmaya hakkı yoktur. Yaparsa ben onların karşısına çıkarım. Onların hiçbir Kürt, Türk kişilik peşinde kimlik peşinde değil. Dizilerde bunlardan geçilmiyor. Hepsin-

lendirmiş durumdadır, kimseden korkmuyor, bir tek Erol Simavi'den korkardı, şimdi o da yok. Düzen, kadın deyince yerde sürünen anlamaktadır. Meltem Cumbul'un dudakları dişlerini örtmeye yetmiyor, dişleri çok seven bir kavim olduk ve bu nedenle her filme koyuyoruz, Abayezid'in dili kayıyor, sözleri anlaşılıyor ve biz anlamadan nefret eden bir kavimiz, anlaşılma- kalem ettiği için teneke teneke para veriyoruz. Ne Kürtçe ve ne Türkçe bilen bir takım türkücüler poşilerini takip şalvarlarını giyip, keçilerini ve çiğköftelerini alıp, ekranları işgal etti- ler, Med TV artık bunlardan çok "Türk" ve çok edeplidir. Bunlar, bütün tarifleri bozmak demek-

“Büyük yıldız Hülya Avşar, usturuplu zinayı savunuyor, koç burcundan bir kadındır. ”

olduğunu zannedip, Sezen'e büyük bir ses demedik biz. Ama bir laf edecek olursa o Işın Karacayı, Hande Yener'i nasıl sahneye çıkarttığını da açıklarız. Biz Nazım Hikmet'in Moskova'daki yaşamının utanç verici olduğunu söylüyoruz. Ama bugün utanmaz Türk aydınlarının bir kısmı o Vera'nın bilmem neyi diyorlar. Bunların her birini yazdığım zaman acı çekiyorum, ama yazmak lazım.

● **Kimleri beğenirsiniz?**

Beğendiklerim çoktur. Onları izin verin söylemeyeyim, ressamlardan çoktur. Resmi çok severim. Müzikten beğendiklerim var.

● **Örnek verseniz?**

Örnek vermek istemiyorum, ama çok var. Demin söyledim. Ben Sabahattin Ali'yi ahlaken çok çü-

“Meltem Cumbul'un dudakları dişlerini örtmeye yetmiyor, dişleri çok seven bir kavim olduk ve bu nedenle her filme koyuyoruz. Abayezid'in dili kayıyor, sözleri anlaşılıyor ve biz anlamadan nefret eden bir kavimiz, anlaşılma- kalem ettiği için teneke teneke para veriyoruz. ”

de kırıcı, edici, dominant, ege- men, hoyrat ağalar, kadınlar, kişilikli kadınlar... Muhtemelen artık batıda televizyon izlenmiyor... Bozulmaya bayılan bir düzendir bu; büyük yıldız Gülben Ergen, parası için Nesim Malki cinayetinden yargılanan Erol Evcil'in yatak odasından geliyor. Yüzü eğridir. Büyük yıldız Hülya Avşar, usturuplu zinayı savunuyor, Koç burcundan bir kadındır. Düzen, bazı kadınların dizlerini kırmak, yerlerde süründürmek için, İbrahim Tatlıses adında bir kabadayı görev-

tir. Bu düzen ancak böyle ayakta kalabiliyor; sürülere layık televizyonları icat etmiş durumdayız. Buna tarihte "decadence" deniyor. Büyük çöküşteyiz.

● **Sezen Aksu eleştirileriniz ardından ne tür tepkiler aldınız?**

Türkiye aydını bu çocuğun şarkıcı olduğunu söylüyordu, oysa şarkıcı değil. Eğer toplumda bize -biz dediğim Türkiye aydınının özü anlaşılmalıdır- bir güven varsa, Türkiye aydını bunu söylediği içindir. Bizden

rüttüm. Ama bana göre Kuyucaklı Yusuf bir harikadır. İlkeldir, naifdir ama müthiş bir şeydir. Şimdi moda yapıyorlar. Tabi oligarşi basmaya başladı, moda yaparlar...

● **'80 öncesi 1 Mayıs gösterileriyle son dönem yapılan 1 Mayıs gösterilerini kıyaslasanız nasıl bir tablo ortaya çıkıyor...**

1 Mayıslar bitmiştir bütün dünyada. Paris'tir memleketi. Paris'te de Tamil gerillası taraftarları ve Kürtler olmasa 1 Mayıs'lar iki bin kişiyi geçmez. Ben de Paris'teyken gidiyordum, yine de 1 Mayıs'ı her vesileyle kutlamak çok çok güzeldir. Bu kutlamalar en zor durumlarda da olur, evde de kut-

“ Gülben Ergen, parası için Nesim Malki cinayetinden yargılanan Erol Evcil'in yatak odasından geliyor. Yüzü eğridir. ”

“ Mensubu olmaktan gurur duyduğum Türk aydınıyla Bülent Ersoy için de kavga ettim. ”

lanır: Çok rahatım, nasıl rahatım? Mensubu olmaktan onur duyduğum Türk aydınıyla Bülent Ersoy için de kavga ettim. Sahip çıkmak lazım dedim, çünkü cinsel tercihi yüzünden askeri dönemde sahneye çıkışı yasaklanmıştı. İşte benim Türk soluna yönelik en büyük eleştirilerimden biri, sen genel ilkelerde savunma yapmadığın taktirde hiçbir şey kazandıramazsın. Bugün de Kürtler’de de eleştirdiğim en büyük sorun bu. Bir yıkımdan geliyoruz. Bu oluyorsa biz bu objektiviteyi gösterebilmeliyiz. Nazım’ı, bu kadar el üstünde tutarken çok mu yanıyoruz? Nazım, çok mu büyük bir şair? Ben şunu söyleyeyim; Nazım Hikmet benim Türk aydını içinde en sevdiğim insanlardan birisidir. Nazım üzerine yazılanların hepsi tekrar... Piraye’yi severmiş. Bir gün kız kardeşi benimle buluşmak istedi, dünya güzeli bir kadın ama artık beyni gitmişti.

“ Müjdat bizim son kaybımız. Savaş gibi konuda toplanmışlardı... Kahkaha falan... Bir sarhoş masasında eğleniyorlardı devamlı insanlar ölecek. Biz savaşa niye karşı çıkıyoruz? Niye Müjdat böyle oldu? Aydın da ölçü kalmadı. ”

Böyle masanın etrafında, ben de Aydın Üzerine Tezler’ini çıkarmaya çabalıyorum. Böyle dönüp dönüp, “Doktor Niyazi söyledi, bir aydın çıkmış. Bomba gibi bir aydın. Herkesi yıkıyormuş. Bir tek bizim aileye iyi davranıyormuş.” diyordu. Ben Nazım’ı çok seven bir adamım. Aydınca anlayış Nazım’ı değerlendirmeyi gerektirir.

• Sizce aşk nedir?

Tüm felsefemde, sevgi anlayışında da var. Hayat sınırdan güzel. Aşk, artık sürüleştirmeye başkaldırı olmuştur. Bir isyandır. Sartre’ın bir sözü vardı, “L’existentielisme c’est L’humanisme”, “ekzistansiyalizm hümanizm demektir” diyordu. Şimdi, aşk ekzistansiyalizm, diyebiliriz. İnsanın kendisini yaratmasıdır, insana empoze edilenleri reddedebilme, seçebilme, kendisini karşılıksız verebilme, hesap yapmama, aşk budur. Dünyayı red ile ortak yeni bir dünya kurma cüretidir. Artık, insanlık da bu-

dur, buraya sıkışmıştır. Bugün aşık olmak zordur, ama insan olabilmek için de devrimden başka, tek yol aşktır. İnsanlık artık varolabilmek için aşk ile savaş arasına sıkışmıştır. Bu ikincisine devrim de diyebiliriz. Bunu, manken veya şarkıcıların “birlikte olma” halleri ile karşılaştırabiliriz. Aşk, daha iyi anlaşılır; onların et-yeme halidir. Onlar, aşık olma ile etobur olmayı karıştırıyorlar. Çok açık, “birlikte olma” başlarken heyecanlanmıyor ve ayrılırken üzülmüyorlar. Bu yetenekleri artık dumura uğramıştır. Bir toplumsal yararları var, et alamayan halkımızı, etten tiksindirerek eti unutturuyorlar.

• Çok eleştiriyorsunuz, sürekli eleştiriyorsunuz. Sevgisiz gözükmekten çekinmiyor musunuz?

Benim sevgim eleştirmeme mani değil. Şiddet ve ilgi olmadığı müddetçe sevgi demem. Eleştiridir sevmek. Darp anlamında bir şiddet değil söz ettiğim, yani büyük sevgi... Ortak, birlikte geliştiren bir sevgi düşünüyorum. Dolayısıyla benim felsefem hep sınırdan olan. Aydın da bana göre sınırdadır. Öyle bir şey ki; öbür tarafına gittiğiniz zaman hep uça. Sevgide de öyle. Belki şaşırtıcı ama, birisini eleştirdiğim zaman dost kalabileceğimizi düşünüyorum. Çocukça, saf bir şekilde eleştirdiğimden dostluğun bitmeyeceğini zannediyorum, ama bitiyor. Ben yine kırılmıyorum. Bakın, Aziz Nesin bana çok ağır sözler yöneltti. Ama Aziz Nesin’e olan sevgimi herkes görüyor; onun adını ve yolunu yüksek tutuyorum. Aziz Bey’i bu ülkenin “deli” ama hiç yorulmayan, yılmayan, yenilgi tanımayan birisi olarak tanıtıyor ve yaşıyorum. Bana söyledikleri mi, o zaman üzuldüm, şimdi unuttum. Aynı bakışım cumhuriyet döneminde çok yüce tuttuğum üç hanımdan birisi olan –diğerleri Halide ve Sabiha’dır– Behice Boran için de geçerlidir. Aydın tabiatında var bu, tıpkı sevgililer gibi, yolları ayrılınca çok ağır sözler söylerler birbirlerine. Behice Hanım da bana söyledi. Bir zaman geldi onu TKP’ye gitmeye ikna ettiler, ben gitmek istemedim. Bizim TKP’yle derinden bir sorunumuz yok, biz onlardan sonra geldik, dolayısıyla bizim kökümüz oradadır, ancak biz kendi kafamızla gitmeyi düşünüyorduk. Biz, her

Kenan Erçetingöz arşivi (www.gecce.com)

doğruyu Sovyetler Birliği Komünist Partisi’nin bizden önce, bizden daha keskin olarak bulacağına inanmıyorduk. Dolayısıyla biz bu anlamda bağımsızdık. TKP ise “büyüğümüzdür, Sovyetler bilir” diyordu. Yol ayrımımız bundandır, ama yol ayrımıdır, benim Behice Hanım’a büyük sevgi ve şükran duygularım devam ediyor. Behice Hanım da en sonunda, –kaynaklarımdan bir tanesi Uğur Mumcu– “Yalçın haklıydı” demiş. Buna inanıyorum, ama bu beni çok etkilemiyor. Bir de bunları da çok abartmamak gerekiyor. Dünyanın her tarafında aydınlar arasında bu tür şeyler olur. Aydın daha farklıdır. Aydın, daha kontrolsüz tepki gösterebilen insandır.

• Mizah kültürüyle aranız nasıl?

Mizah önenebilir çelişkileri yakalayabilmektir. Ama Leman’ı, yeniHarman’ı hem mizahı çok sevdiğim için, hem de sizleri, gençler takip ettiği için çok okudum, fazlasıyla okudum. Okurken de şaşıyorum.

Meltem Cumbul isminde başarıdan başarıya giden bir oyuncu var. Kızın dudakları yok, dudaksız oyuncu olur mu? Hiçbir mizahçı bunu görmüyor mu? Güldüğü zaman korkuyorum. Beyazıt diye bir çocuk, çocuğun dili yok, konuşmıyor. Her zaman söylediğim gibi, Müjdat (Gezen) ise bizim son kaybımız. Onu da katıldığı bir-iki toplantıyı gördüm. Müjdat’ı çok severdim. Çok acı çektim. Kendisi inşallah duyar. Savaş gibi bir konuda toplanmışlardı ... Kahkaha falan... Bir sarhoş masasında eğleniyorlardı devamlı. İnsanlar ölecek. Biz savaşa niye karşı çıkıyoruz? Niye Müjdat böyle oldu? Ortak dostlarımız vardı. Aydın da ölçü kalmadı.

• Sizi ekranda pek göremiyoruz. Oysa aydın olsun, sıradan vatandaş olsun, herkes artık televizyona çıkmak istiyor. Nedir bu ünlü olma hali?

Ben yazarım. Ben Türk aydınına anlamam, onlar televizyona çıkmak isterler.

“ Onlar aşık olma ile etobur olmayı karıştırıyorlar, çok açık, ‘birlikte olma’ başlarken heyecanlanmıyor ve ayrılırken üzülmüyorlar. Bu yetenekleri artık dumura uğramıştır. Bir toplumsal yararları var, et alamayan halkımızı etten tiksindirerek eti unutturuyorlar. ”

Aziz Yıldırım

Serdar Bilgili

Özhan Canaydın

Aydın televizyona çıkmaz. Aziz Nesin'le aramdaki en önemli farklardan biri buydu. Bunu söyledik. Aziz Nesin ünlü olmayı önemserdi. Ben önemli olmayı değil önemsemek, ünlü olmayı dahi anlayamam. Niye bir insan ünlü olmak ister ki? Senin hiç bilmediğin adamlar, seni izleyecekler... Televizyonun ilk çıktığı zamanlar aydınların bir özelliği vardı, evlerine televizyon sokmazlardı. Evinde televizyon olmayacak, araban oluyorsa wolswagen alacak.

● **Sizin evde televizyon var mı?**

Ben de uzun müddet sokma-

iletişim tahsili yok. Konuşmasını bilmiyorlar. Oyuncuların hiçbirinin tiyatro tahsili yok. Böyle bir toplumda eğitime önem veremezsiniz. Eğitim önemli demek, çok büyük aptallıktır. Bu acılı mizahı burada görüyorum. Böyle bir toplum olduk, bizim Diyarbakırlılar bir tek sözcüğü doğru dürüst söylemiyorlar. Bir ülkenin insanı bu olabilir mi? Bu hale getirdiler. Bu bir çöküştür. Bugün bir sürü iletişim fakültesi açıyor-sunuz, hiçbir sunucunuz iletişim fakültesinden mezun değil. Gece-kondularından çıkmış, sonra da mafya babalarının yatağından...

darpaşa'da ilkokulu okurken kaçır, Fenerbahçe antrenmanlarına giderdim. Şimdi de ilgim var, fakat büyük futbol kulüplerini birer eroin imalathanesi olarak görüyorum, bu nedenle, bir anlamda, eskisinden daha fazla ilgileniyorum. Artık futbol halkımızın eroinidir. Uyutmaya ve kendini unutmaya yarıyor. Bütün kimliği kalmamış ve bütün kişiliği ezilmiş halkımızı, futbol maçları sonunda, ellerinde bayraklar, sokağa dökmeye yarıyor. Globalizmde halk onurunun yokluğunu, bunlarla kamufle edebilmeyi deniyorlar. Globalist dünyada futbol, ezilmiş

dir. Müteahhit Aziz Yıldırım veya Serdar Bilgili başkan olur. Hakemleri mafya ile içiçedir. Oyuncular, tarikatların elindedir. Bu nedenle Genelkurmay Başkanları, bir takımdan olmakla övünürler, çünkü bunlar tit'dir, düzendir ve düzensizliktir. Bunlarla ilgim var. Ilgimin yoğunlaştığı üç nokta var. Bir: Artık ya futbol sahaları büyütülmeli ya da takımlar dokuza indirilmeli. Çünkü bu haliyle maçlar birer keçi boynuzu olmuştur. İki: Ben rantiyelerle ilgileniyorum, Rüştü ile ilgili dosya tutuyorum, kaleci değil bir rantiyedir; bir kalecinin ilk şartı olan yer tutmayı bilmiyor, mahalle takımında oynayamaz. Ama bir güçlü partinin mensubudur. Soyadı Reçber, karısı Işıl, çocuğu Tuvana'dır. Tuvana, "oz" demektir ve bu milli kovayı, yeni kitabımda analiz ediyorum. Güçlü bir partinin adamı olduğu için aptalca yediği gollerin üzerinde durulmuyor. Üç: Fatih Terim üzerinde çalışıyorum. Başarılı göründüğünde Mehmet Ağar polis şefiydi ve Uğur Ipekçi, Türkiye ilişkilerinin bozuk olduğu zaman, İtalya'da görevlendirildiğini gösterdi. Kovulmuştur. Erol Evcil ne kadar futbolcu ise Fatih'ten de o kadar futbol adamı olur. Üzerlerinde çalışıyorum. Bir nokta var; benim bu "tit" analizim çok açıklayıcıdır. Adı, turizm-inşaat-tekstil demiştim, fakat bir de tarihi var. 1970 yıllarında bir paramiliter örgüt vardı, Türkiye aydınlarını, profesörleri katlediyorlar ve yanlarına bir mektup bırakıyorlar, küfür yazıyorlar ve "tit" olarak imza ediyorlar. "Türk İntikam Tugayı" imiş, işte bu tit, onun devamıdır. Katletmiyorlar, zehirliyorlar, daha yavaş fakat milyonları ortadan kaldırmayı da hedef sayıyorlar.

● **Ya yurtdışında oynayan futbolcular Hakan Şükür, Okan Buruk, Nihat Kahveci, Emre Belözoğlu?**

Tanımiyorum. Paris'teyken mecburdum televizyona... Hakan

Şükür çok tembel. Burada gayet açık olarak görebildiğim bunların çoğunun Avrupa'da başarılı olma ihtimali yoktur. Çünkü burada büyük bir ilişkiyle birisini tutuyorlar, şubeye alıyorlar. Bunların tuttıkları var. Tuttukları zaman da takım arkadaşları onları besliyor. Öbür tarafta bu yok. Oraya gittiğin zaman bu şekilde kalıyor. Nitekim Hakan Şükür gitti, rezil oldu geldi. Bana göre bundan daha iyi mizah olmaz. Onun fotoğrafını koysanız, yan yana getirseniz herkes herkes güler.

● **Depremle ilgili neler söyleyeceksiniz...**

Deprem mi, deprem acıdan öte çaresizlik yaratıyor. Felaket

“Sibel Can'ın kocası da titçidir.”

“Artık ya futbol sahaları büyütülmeli ya da takımlar dokuza indirilmeli. Çünkü bu haliyle maçlar birer keçi boynuzu olmuştur.”

Bana mizahı sordunuz zaman bunlar aklıma geliyor ve bunlarla çok acı bir şekilde alay etmek lazım. Tiyatro okuluna niye gitsin adam? Benim anlattığım meşhur o Sa-

tılmış olayındaki gibi bu insanların “hayır, hayır estağfurullah ben oynayamam” demesi lazım. Bir toplum başka türlü bitmez. Bir toplum böyle biter. Artık hiç kimse çocuğunun okula gitmesi için zorlayamaz.

● **Futbol ile aranız nasıl? Maçları izler misiniz?**

Paris'teki evin salonunda televizyon vardı. Salonda çalıştığım için açık olduğunda maçları da seyrederdim. Ama gayet açık olarak söylediğim -ki bunu da yazacağım- Rüştü diye birisi var. Onu tutanlar var, o kadarını görebiliyorum. Maç izlerken de bilim adamı gibi davranıyorum. Japonya'da olan dünya kupasında gayet açıktı. O çocuğun yediği golleri hiçbir gazete yazmaz. O Tokyo'daki maçta Brezilya'ya karşı, mahalle çocukları... Sadece onu takip ediyorum. Kabataş Lisesi'nde okurken futbol tutkunu idim. Hem Dolmabahçe'de maçları izler ve hem de Şeref Stadyumunda, bize bitişik idi, Beşiktaş'ın antrenmanlarını takip ederdim. Kabataş Lisesi'nden önce Hay-

halkların eroini olmuştur. Benim bir “TIT” analizim var, bilmiyorum, duydunuz mu? Turizm-inşaat-tekstil sektörlerinin baş harflerinden meydana geliyor, Türkiye öküzin boynuzlarında değil tit üzerindedir. GS'in başkanı bir tit'çidir, tekstilcidir, Beşiktaş'ın ve Fener'in başkanları da tit'çidirler, inşaatçıdır. Sibel Can'ın kocası da titçidir, galiba inşaatçı, Turgut Yılmaz-Mesut Yılmaz kardeşler tit'çi idiler, tekstilci, demek istiyorum. Çiller tit'çi idi, inşaatçı, Cavit Çağlar titçidir, Halil Bezman tekstilcidir. Vergi rekortmeni tit'çidir, inşaatçıdır. Türkiye tit'çilerin boynuzundadır artık. Tit'de kanun işlemez, kanunsuzluk çıkar. Burada çocuk, kaçak işçi çalıştırılır, sendika yoktur ve sigorta olmaz, bu nedenle Özhan Canaydın başkan olmak zorunda-

“Hakan Şükür çok tembel. Burada gayet açık olarak görebildiğim bunların çoğunun Avrupa'da başarılı olma ihtimali yoktur.”

dım televizyonu. 91 savaşında soktum evime televizyonu. Şimdi de haberleri izliyor, bir de gözlem yapıyorum. Şöyle söyleriz biz; yetmişli yıllarda Türkiye'de bir Ecevit mavis, dalgası duyuldu. Birtakım adamlar bu dalgaya koş-tular. Kurtulduklarını zannediyorlardı, bittiler. Bizim bu işlere bakışımız daha farklı oluyor. Nasıl bakıyoruz? Türkiye köylüleşti diyoruz. Ne demek köylüleşti? Köylülüğün özelliği hiçbir birikime inanmamasıdır. Köyde herkes, her işi yapar. Şimdi Türkiye'deki oyuncuların, sunucuların

Yanyalı Tüccar Lianos ve şehir postası

Kaan Ertem

O esnada sühulet-i te'ati-yi mekatibi mucip olmak için Avrupa'da olduğu misillü Dersa'adet'de dahi Şehir postası icad olundu. Altı sene müddet-imtiyaziyye ile idaresi Lianos namında bir şahza ilzam olundu. Bir müddet devam etti ise de, sonraları terk olundu; Çünkü Avrupa'nın her usulüne taklid memleketimize muvafık düşmez.¹

Vakanüvis² Ahmed Lütfi Efendi defterine Lianos'u böyle yazmıştı. Peki Lianos kimdir?. Posta tarihimizin bu ilginç kısmının başlangıcı 1865 yılına kadar gider.

1865 yılına kadar İstanbul dışından gelen mektuplar Yenicami ya-nındaki Postahane'de toplanarak buradaki gişelerden mektup sahiplerine verilmekteydi. Yani mektup bekleyen birisi arada bir ya bu postahane'ye uğrayıp ya da çocuğu gönderip kendisine mektup gelip gelmediğini sormak zorundaydı. Evlere mektup dağıtımı diye bir kavram henüz söz konusu bile değildi.

Bu arada, Fransa -özellikle de Paris- şehir yerleşim sistemi esas tutulup İstanbul'da da evlerin numaralandırılması, sokaklara ve caddelere isim verilmesi işi 1850'lerin son yıllarından itibaren başlatılmıştır. İstanbul'un karmaşık yapısı bakımından oldukça uzun süren bu işin 1864'ün son aylarında veya 1865'in ilk aylarında sona erdiği sanılmaktadır.

14 Nisan 1865 tarihli Osmanlı Posta İdaresi duyurusunda, başkentin tüm sokaklarının (İstanbul tarafı da dahil olmak üzere) adlandırıldığı, bu nedenle de mektupların ellerine ulaşmasını isteyenlerin, yakınlarına adreslerini bildirmeleri gerektiği vurgulanmaktadır.³ Bu duyuruyla birlikte Osmanlı Posta İdaresinin artık İstanbul dahilinde şehir içi posta dağıtımı yapmaya başlayacağını anlıyoruz.

Ancak bir sorun vardı. Posta memurlarının çoğu eski Türkçe harfleri okuyabildikleri halde, latin harflerini okuyamıyorlardı. Ayrıca İstanbul gibi İtalyanca'dan Rusça'ya kadar yaklaşık on-onbeş ayrı lisanın konuşulduğu ve yazılıp çizildiği bir kentte posta dağıtımı yapmak için bu dillerden anlayan elemanların göreve alınması gerekiyordu. Böyle bir işe girişmek daha fazla eleman çalışması ve daha fazla maddi yük demektir.

Osmanlı Posta İdaresi, yukarıda yazdığım nedenden dolayı şehir içi posta dağıtımı işini ilk safhada kendi üzerine almamıştır. Buna çare olarak bu işin özel bir şirkete ihale edilmesi durumu gündeme gelmiştir.

“Lianos ve Şirketi, bugünkü şehiriçi kuryelerin atası durumundadır. Lianos'un bu işi yaptığı sırada İstanbul'un nüfusu 700 bin civarında idi. Örneğin bugün her saat trafiği tıkalı olan Mecidiyeköy, o zamanlar şehir dışında ve dar bir patika yoldan gidilebilen köy durumundaydı.”

Gerek şehir dışından gelen mektupların şehir içinde dağıtılması gerekse şehir içindeki haberleşmenin sağlanması işi Yanyalı bir tüccar olan Lianos'un kendi isminde kurduğu şirketi Lianos et Cie'ye ihale edildi. Şirket Bahçekapı'da 12 Ağustos 1865 tarihinde faaliyete başladı.⁴

Lianos, İstanbul'da posta dağıtımı için belirli bir tarife uyguluyordu. Bu işi resmileştirmek ve aldığı paraya, yaptığı hizmete karşılık mektupların üzerine yapıştırılmak üzere İngiliz Perkins, Bacon & Co. şirketine 5, 20 ve 40 paralık 3 çeşit pul bastırtmıştı. Bu pullar şehir içinde belirlenen mesafelere göre mektuplara

yapıştırılıyordu. Örneğin Galata'dan Üsküdar'a gönderilen bir mektup uzak tarifeye giriyor ve 40 para⁵ ücret alınıyordu. Kısa mesafelerde bu rakam 20 para, gazeteler için ise 10 para idi. Şirket kendi hazırlattığı oval posta mühürlerini yine kendi posta şubelerinde kullanıyordu. Bu mühürlerde Türkçe ve Fransızca şube ismi, yine Fransızca tarih ve mektubun akşam mı yoksa sabah mı postaya verildiğini belirtmek için Fransızca (Soir) ve (Matin) kelimelerinin baş harfleri olan S veya M harfleri bulunurdu. Bu mühürlerin şimdiye kadar, Aksaray, Arnavutköy, Bahçekapısı, Beşiktaş, Beylerbeyi, Beyoğlu,

Büyükdere, Fener, Galata, Heybeliada, Kadıköy, Kanlıca, Bakırköy, Samatya, Beyazıt, Tarabya, Üsküdar ve Yeniköy semtlerinde kullanıldığı biliniyordu. 1990 yılında bir çatı katında beş tane "Boyacıköy" damgalı, 1866 tarihli, Ruzname-i Ceride-i Havadis gazetesi bulundu ve böylece Lianos'un Boyacıköy'e de mektup götürbildiği anlaşıldı.

Lianos ve Şirketi, bugünkü şehiriçi kuryelerin atası durumundadır. Lianos'un bu işi yaptığı sırada İstanbul'un nüfusu 700 bin civarında idi. Örneğin bugün her saat trafiği tıkalı olan Mecidiyeköy, o zamanlar şehir dışında ve dar bir patika yoldan gidilebilen köy durumundaydı. Lianos şirketinin bu iki yıllık önemli icratından geriye kalan az sayıda mektup zarfı günümüzde yerli yabancı posta tarihi koleksiyoncularının en çok aradığı, en pahalı parçalar arasındadır.

Ahmed Lütfi Efendi'nin anlattıklarına göre Posta idaresi tarafından Lianos'a 6 sene müddetle mektup dağıtım imtiyazı verildiğini öğreniyoruz. Ancak Lianos maddi zararlarından dolayı bu süreyi dolduramadan 31 Mart 1867 tarihinde iflas etmiştir.

Aslında Lianos'u bitiren ne posta dağıtıcıları, ne de masraflar olmuştur. Lianos'u asıl bitiren İstanbul'dur!.. Lianos, İstanbul gibi herkese farklı göz kıran bir şehirde posta dağıtımı yapmaya kalkmış fakat evdeki hesabı İstanbul'a uymamıştı. Herkese farklı farklı göz kıran İstanbul, Lianos'a da böyle göz kırpmıştı!..

Şirketin iflasından sonra İstanbul'da 1870 yılına kadar posta dağıtımını yapılamamıştır. Bu üç yıl içinde yine eski sisteme dönmüş ve mektuplar sahipleri tarafından posta merkezi'nden alınmıştır. 1870 yılından itibaren de dağıtım işini Posta idaresi tekrar üzerine almış ve posta dağıtımına başlamıştır.

Dipnotlar

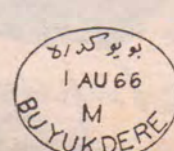
¹ Vak'a-Nüvis Ahmed Lütfi Efendi Tarihi, Cilt: X, T.T.K. Ankara-1988, sf.144

² Günlük olayları not etmekle görevli kişi. Bir nevi resmî tarihçi.

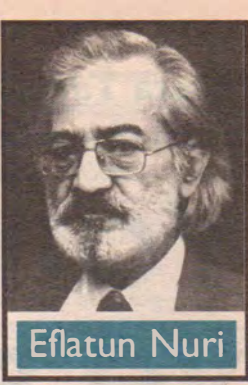
³ 19.Yüzyılın İkinci Yarısında Galata ve Pera, Nur Akın, Literatür yayıncılık, İstanbul-1998, sf.131

⁴ Bu tarih Dr.Erkan Esmer'in 1996 tarihli (The Ottoman Empire, A Study of Postal Rates, Routes, Delivery Times and Effects of Historical Events) adlı eserinde 12 Ağustos 1865, Orhan Brandt ve Sadık Ceylan'ın birlikte hazırladıkları 1963 tarihli (Türk Postaları İlk Filatelik Damga ve Mühürleri 1863/1920) adlı eserde ve 1973 tarihli XII. Pulhan Kataloğunda 1 Aralık 1865 olarak verilmiştir. Ben burada Nisan 1865 tarihli duyuruya en yakın tarih olan 12 Ağustos 1865 tarihini seçtim.

⁵ 40 para o dönemde 1 kuruşa denk geliyordu. Ayrıca 1863 tarihli Posta tarifesine göre 50 saat mesafeye kadar olan yerler için de aynı ücret alınıyordu.

Hüsnü babanın oğlu Kız Osman'ın üç ablası

Eflatun Nuri

Yıl: 1940, İkinci Dünya Savaşı bütün hızıyla devam ediyordu. Alman orduları Fransa'ya girmiş, Paris şehri düşmüştü. Günlük gazetelerde her gün Avrupa haritası üzerinde Alman ordularının, hangi ülkeye girdiği oklarla belirtilirdi. Kör, topal, yaşlı atların, katırların dışında işe yarayanları ve arabaları toplardılar. Daha sonra iade etmek şartıyla, makbuz karşılığı askeriyenin hizmetine verildi. Her evin acele bir sığınak yapması için, polis, bekçi ev ev dolaşarak sığınak yapmayanlardan ceza alınacağı duyuruldu. Babam evin karşısındaki yamacın ucuna, iki üç kişilik, mezar gibi bir yer kazdı. Üzerine yan yana kalın odunlar koydu, tene-keler, tahta parçaları çaktı. Toprakla iyice örttü. Kapısı yoktu, polislerin o kadar "Mehmet sığınağa kapı yap!" dediyse de, babam bir fırsat bulup da kapıyı yapamadı. Ekmek vesikayla, veriliyordu, ağır işte çalışana bir okka, kadınlara, hafif iş yapanlara, yaşlılara, yarım okka ve çocuklara yarımın yarısını veriyorlardı. Yağ, şeker, pirinç, sabun gibi temel gıda ve ihtiyaç maddeleri birdenbire ortadan kayboldu; kara borsaya düştü. İnsanlar artık harbi unutmüş, yoklukla, sefaletle, açlıkla savaşıyordu. Bakkallarda görünürde, hemen hemen pek bir şey yoktu. Tavanda asılı küflü, tel sepet içinde birkaç yumurta, yine tavandan sarkan irili ufaklı süpürgeler, yerde bir sandık içinde çamaşır sodası, vitrinde gelişigü-

zel dizilmiş, dört köşe öküzbaş civitleri vardı... Fakat mevkii sahipleri, hali vakti iyi olanlar, iki üç misli para ödeyerek, istediklerini tezgah altından abiliyorlardı. Fakir fukaralar inim inim inlerken, kara borsacıların, vurguncuların bir eli yağda, bir eli baldaydı. Bunların biri de Şükriye hanımın oğlu polis Şükrü'yü. Burhaniye mahallesinin üst tarafındaki Sultan Mecit Efendi'nin 1924 yılında ülkeyi terkettirmesinden sonra, bu sarayın yanındaki iki katlı eve, polis Şükrü yerleştirilmişti. Vazifesi sarayı, yangından, soygundan korumaktı ama, o koca sarayı soyup sovana çevirmişti. Annesi Şükriye hanım ise seneden seneye, yalnız sarayın bahçesindeki ihlamurları toplar, konu komşuya, tarla tarla satardı. Yine mevsimi gelmiş, ihlamurları çiçek açmış sarayın bahçesinden, mis gibi ihlamur kokuları sokaklara yayılmıştı.

Birkaç gün sonra da, Şükriye hanım elinde bir torba ile bize geldi. Annem ihlamurun parasını verdi, kahveler içildi, fallar bakıldı. Her vakit uydurup söylediği gibi yine anneme "Aman Handan sana büyük bir kısmet var. Deve yükü para, mücevherat önüne serilmiş, saray gibi köşk, salonda bi büyük ziyafet sofrası var. Sofrada gümüş şamdanlar, altın süslemeli tabaklar; bir tarafta kadın budu köfteler, pirzolarlar, baharatlı çerkez tavukları, kayık tabaklarında bol limonlu, zeytinyağlı ağzına layık yaprak dolmaları. Yani senin anlayaca-

ğın bi kuş sütü eksik, ama sofranın başında, eli şakağında saçları ağarmış, yaşı geçkin, fakat dinç bi adam hep seni düşünüyör. İştahtan kesilmiş, bi lokma bi şey boğazından geçmiyor!"

Annem bana baktı güldü, lafını kesip:

- Şükriye hanım Şükrü'den haber alabiliyor musun?" dedi. O da:

- Geçen gün mektup aldım, acele fanila, çorap, pijama, mendil, don gönder bana diyor! Sanki ben miras yediyim, şimdi mektup yazdınca birine, di-cem ki; "o Makbule .rospusuna yaz da sana don göndersin" iyi mi?

- Sonra ağlayarak;

- O .rospuya para yetiştirmek için Mecit Efendi Sarayı'ndaki askeriyenin kırmızı balmumu ile mühürlendiği odalarına girip, altın, gümüş şamdanlar, kristal avizeler, kıymetli levhalar, yağlı boya resimler, el yazması Kuran'ı Kerimler, ah!... ah!... çok kıymetli şeyler. İcadiye'de antikacı Artin'e bir bir taşıdı, çuvala para eline geçti... Handan, hep o Makbule'yi besledi durdu! Bak şimdi ayağında donu yok! Karısı Şükrü'yü, o Makbule .rospusundan kışkandığı için "kocam sarayı soydu sovana çevirdi" diye ihbar etmiş, ne diyim Allah biliyor ya Handan, oğlumu bu karılar yaktı!..

Hüsnü baba elli yaşlarında, şişman, güler yüzlü, şakacı biriydi. Sakalları çıkmadığı için köse Hüsnü diye de anılırdı. Bir gün

Altunizade'de adaşı, Hüsnü amcamın kahvesinde, ellerini açıp: "Ey allahım!.. Ne han isterim, ne hamam, ne de göğsü şeref madalyalarıyla süslü bi Paşalık; yalnız şu fakir Hüsnü kuluna yap bi kıyak, üç kız evlat ver yeter!" demiş. Altunizade'den, bizim mahalleye, buradan da, taaa!.. Beylerbeyi'ne kadardı, Hüsnü babanın bu sözleri yayılmış. Herkes Hüsnü babayla dalga geçerken, arka arkaya üç kız çocuğu olamaz mı?

Mahalle halkı şaşırıp kalmış. Artık Hüsnü babanın da, eğik başı dikilmiş, elleri ardında, göğsü kabarık yürümeye başlamış. Derken!.. arkadan bir de oğlu dünyaya gelmez mi? Bazı kadınlar Hüsnü babadan sakınır olmuştular. Ben daha çocukken kızları gelinlik yaşıydı. Çok şık giyinirler, çok süslenirlerdi. Mahallede onlara iyi gözle bakmazlardı. Bir de bu üç kız kardeş hiç birbirine benzemiyordu. Sanki üç ayrı babadan peydahlanmış gibiydiler. Dedikodular almış yürümüşü. Hüsnü babanın ne pezevenkliği, ne de erkekliği kalmıştı! Yine Hüsnü babanın başı eğildi, hayata küstü. Ama onu oğlu Osman biraz olsun sevindirirdi. Çünkü Osman büyüdükçe aynı Hüsnü babanın "şıp" demiş burnundan düşmüştü. O da şişman, güler yüzlü, sakalsızdı, üstelik sesi de ince çıktığı için mahalleli ona kız Osman adını takmıştı. Mahalle düğünlerinde, çengi gibi zil takıp oynar, çok güzel göbek atardı.

Birgün Beylik çayırında Benekli Sadettin'le fındık ağaçlarının altına gizlenmiş, ağlarla kuş tutan, Cevat ağbıyı seyreliyor-duk. Bir ara Sadettin kulağıma:

- Ertuğrul'a bak yerden bir şey aldı, yalayıp duruyor! dedi.

Ertuğrul'un yanına gitti, sonra beni çağırdı!

- Nuri sen hiç kıllı şeker gördün mü? dedi. Ertuğrul'un "kıllı şeker" dediği şey, kadınların kullandığı ağdadan başka bir şey değildi. Sadettin Ertuğrul'un eline vurup, ağdayı yere düşürdü, üzerine basıp çiğnedi. Kiçina da bir tekme atıp, kovaladı. Ertuğrul beş, altı yaşlarında, şeker hastasıydı. Ağzının kenarlarında, kulaklarında kapanmayan cılk yaralar vardı. Ertuğrul ağlayarak giderken bu sırada Hüsnü babanın evinin, arka pencerelerinden birşey atıldı, baktık. Kullanılmış el kadar kıl dolu bir ağdaydı bu! Güllüşmeler !ay... of!..." sesleri geliyordu. Sadettin pencereden içeri bakmak için sırtına basıp pencereye uzandı, sırtından düşer gibi indi. Çarpılmış gibiydi, gözleri faltaşı gibi açılmıştı, kekeleyordu, sanki dili tutulmuş gibiydi. Bu kez o eğildi, ben sırtına basıp pencere hizasına kadar yükseldim, pencerenin iki kanadı da açıldı, tül perdeyi araladım, içeri baktım. Hüsnü babanın üç kızı yarı çıplak Şakire hanımın yapıstırıp hızla çektiği ağdaların açısıyla bağırıyorlardı. Şakire hanım:

- Kızlar sıkın dişinizi, bakın ağdalanmış yerleriniz, kaymak gibi oluyo! Valla geçen gün, benim herif bana: "ne ulan bu orman gibi" demez mi? Hüsnü babanın büyük kızı Makbule:

- Sen üzülme Şakire abla, sana şeker vereyim sen de bir ağda yap da Veli amca bayram etsin!.. Şakire hanım bir taraftan gülerken:

- Yaparım o zaman amcan için bi ağda ama ona:

"Bak kaymaklı lokum gibi di-mi? Öp ulan şimdi pezevenk!" dicem! Şakire hanımın anlattıklarına kızlar, kahkahalar atarak gülyüyorlardı, yavaşıca Sadettin'in sırtından yere atladım.

Cevat abi ağları topladı, giderken:

- Hiç rahat durmadınız, sizin yüzünüzden kuşlar ürktü gelmedi. Bir kuş bile tutamadım! dedi. Hüsnü babanın küçük kızı pencereden iyice dışarıya sarktı. Memeleri dalı sallanan, kızarmış iki nar gibi oynuyordu. Fısıldar gibi;

- Cav!.. Cav!.. kuşun ötüyo mu? Dedi. Cevat ağabey:

- Töğbe töğbe diye, söylene söylene gitti.

Annem soyduğu haşlanmış bir patatesi, sahana koyup doğradı, biraz da tuz serpti. Bana uzatırken kapı çalındı, Şükriye hanımın sesini duydum. Sahanını alıp aşağıdaki odaya indim. Onu hiç sevmiyordum, anneme baktığı fallar yüzünden fena halde

kızıyordum ama annem aşı indi bana:

- Çık çabuk yukarıya, ben kahve yapana kadar yanından ayrılm! Biliyorsun eli biraz uzun, konsolun çekmecesini yine karıştırıyor galiba! dedi.

Annem iki kahve ile odaya girdi, ben de aşağı indim. Dün tepe- de tuttuğum çekirgeyi koyduğum, boş pudra kutusunun üzerindeki hava deliğinden küçük bir patates kırıntısı attım. Şükriye hanımın yine annemin falında gördüğünü söylediği uydurmalarını dinlemek için yukarı çıktım. Annemin kapattığı kırık kulplu fincan sedirin üzerindedeydi. Ben de gidip fincanın yanına oturdum. Bu ara Şükriye hanım pencereden dışarıya baktı:

- Handan bak, Hüsnü babanın büyük kızı Makbule'nin Şükrü'den sonraki dostu. Bakkalbaşının büyük oğlu Ali İhsan'ın çırağı sırtında da bir çuvala gidiyor yine, ne var içinde dersin?

- Toz şeker galiba!

- Aman Handan!.. O üç .rospunun ağdasına yetmez! Şimdi Şükrü hapse girdikten sonra, Makbule Bakkalbaşının oğlu Ali İhsan'ı avucunun içine aldı. Koskoca sarayı içinden sürmeye, yiyip bitiriyor, şimdi de o kara borsacıların başı Bakkalbaşının mallarını yiyorlar valla! Uzandı annemin fincanını aldı, yalandan okudu üflledi, yavaş yavaş fincanı açtı. Fincanı açmasıyla bir anda fincanın içinden teller fırlayıp yüzüne yapıştı, parmak kadar bir telve kucağına düştü, kucağından da odanın ortasına zıpladı. Şükriye hanım çığlık atarak bağdaş kurduğu kerevetten aşağı kendini atıp odanın ortasına bir solukta sokak kapısından sokağa fırladı. Eteklerini toplamış karını paçalı donu gözüktüyordu.

Aşağı mahalleye, deli gibi bağıra bağıra koşuyordu.

Annemle gözgöze geldik, bir anda yerde zıplayan kahveye iyice bulanmış çekirgeyi avuçlarımdaki çekirgenin üzerine dökerken, sinek Sinem geldi karşıma çömeldi, çok şaşırdım kiçinde donu vardı bana:

- Nuri o çekirgeyi ne yapıyorsun öyle?

- Yıkıyorum! İstersen başına bir sabun, sırtına da iki kese atayım mı senin için?

Arkasına sakladığı elini bana uzattı, elinde bir sopaya dolanmış kocaman bir macun vardı.

- Annem geçen gün, Hüsnü babanın kızlarına ağda yapmıştı, onlar anneme şeker vermişler, annem de ağda yapıyo, bana da verdi çok yedim içim bayıldı. Bunu da sana getirdim. İstersen sizin sığınağa girelim orada yalayım!.

- İstemem, sen de dikkat et bi yerine yapışmasın! dedim. Benden uzak tut onu.

“ Hüsnü baba elli yaşlarında, şişman, güler yüzlü, şakacı biriydi. Sakalları çıkmadığı için köse Hüsnü diye de anılırdı. Bir gün Altunizade'de adaşı, Hüsnü amcamın kahvesinde, ellerini açıp: “Ey allahım!... ne han isterim, ne hamam, ne de göğsü şeref madalyalarıyla süslü bi Paşalık; yalnız şu fakir Hüsnü kuluna yap bi kıyak, üç kız evlat ver yeter!” demiş. ”

Atilla Atalay'ın yeni kitabı "Ağlama Dolabı"nda neler var?

Sebla Koçan

SIKILHAN
ile dialog çabaları

Sıdika bildiğimiz gibi!

Eve beyniyle ekmek getirmeye çalışarak "kısa dönem entel" olacak abisi Samim, "ben sana kalbimi veriyorum sen bana error veriyosun, oysa kızlar kendilerini güldüren hatta şiir yollayan erkeklerle sadece error vermezler...diyim ben sen anla" diyen uzatmalı sapığı Kenar, "ayhhh altıma işiycam anne" dediğinde "parkeler kabırır, işeme!" diyen annesi Safiye, "bugün bi makinalı tüfek almak istesek kaç paradır? Hani sen çeyizin için portatif yel değirmi, ev tipi arıtma tesisi bakıyodun ya.." diyen babası Zeke-riya ile 2003 versiyonu maceraları..

-Artık yeni şeyler söylemek lazım Sıdika! Ben yeni bir soluğum!

-Git başkasının telefonuna solu Kenar!

Sıdika bir efsane!

Ama artık çoluğa çocuğa karışıp, kendi evinin cam önü enteli olması gerekiyor diye düşünüyo-rum!

Sıkılhan'a Diyalog Çabaları

Periyodik aralarla oğlunu arayıp "evet Sıkılhan napyo-sun, yemeğini yedin mi, ba-banla bir olup seni çok seviyo-ruz, ilgi istersen sabahtan dola-bın üzerine post-it'ledik, ordan sevgimizi okuyabilirsiniz" diyen ve hep şarjı bitmekte olan bir anne..

-Kendine bir kedi alıp serotonin salgıla Sıkılhan!

-Yunus dayını kendine rol modeli alma evladım, o bir luuzır.

-Siyenbisiyi açıp telefonu Ally McBeal dizisine tutabilir misin?

Sıkılhan'a her sinirlendiğinde "yiv-rançsınnnn.. hayvanlarca kere iğrenç-sin.. İnsan arifesi, hayvan ertesii!" diyen marjinal-depresif, tiineyç sevgili Bunal-gül..

-Sıkılhan bak bişe söölicem inan-mıycaksın. Bende varya Duman Gru-bu'nun donu var. Acaip bişi dimiğ?

-Nası yani Duman Grubu'nun do-nu?!

-Boxer..

-Alo inanmıyorum Sıkılhan. Ba-

bam varya korkunç birisi. Adam Du-man'ın donunu giymiş yaa.. "Ne biliyim kızım, kendiminkilerden biri sandım" diyo.. Salaklığa bakar mısın? Yaa neden ama yaa.. İntaharı düşünüyorum biliyo musun? Yaa ben yapamıycam bu evde Sıkılhan yaa. Annem de "yavrum ben onu çamaşır suyuyla yıkarım eskisi gibi olur" diyo. Korrrrrkuuuu..Yaa sen na-sı benim özel eşyalarım la yaa.. Bi genç kızın "Duman Donu" giyilir mi yağğ!

-Başka şeyler düşünmeye çalış Bu-nalgül..

Yeni biri olmaya karar verince kır-kaltı bin kukuluk dev arşivini silen ama kriz anında yeniden kurmamak için 75 kukuluk küçük bir disketi önlem olarak Sıkılhan'a vermek isteyen, camından aşağı deprem çantası içinde şişme ka-dın atan ve arayıp "rezil olucam" diye yardım isteyen kankası Çağatay.. Sevgi-liler gününde arayacak kimsesi olma-yınca kolpadan telefon açıp "naber ka-ra kız.. Allahına kadar seviyorum.. Sana Çılgın Sedat siidisi yolladım aldın mı? Uğruna şe-refsizlere mermi üstü-ne mermi sıkırmam de-likanlı gibi, kabzasında kirpiğin var ondört-lümün, kelepçesi ak topuğuna bağlı bu esmer gönlümün.." diyen "Kız Meselesi Meslek Lisesi"nden minimal mafya Hir-gürkan.. "Bizim servis şöförü Celil

Abi dedi ki, 'Buğram gel boşken servis minibüsüne pinelim, egzozu içeri vere-lim" dedi.. Karbonmonoksit nası kafa yapıyomuş biliyo musun? Akıl alıyo akıl. Egzoz dumanı başka bişeymiş olm.." di-ye ikide bir arayan keş kankası Buğra..

**Sıkılhan gözlem harikası!
Olası Lakırdılıkurdular**

"Tetikçi Sektörü"nden:

"Acayip özgün bi proce.. Hayret, şimdiye kadar nasıl hiçbir tetikçinin ak-lına gelmedi..

..Özgür Kız'ı diyorum oğlum. Elin-de telefon, göbeği açıkta dolaşıyor, üst-elik şarkıcı. Memur abiler gafamızı ekip otosunun içine doğru bandırırken bi hamleyle gurtulup kameralara doğru "İstemiyorum pilav yapmak" adlı şarkı-

sını dinleyip efkarlandık, göbeği açık gi-yiniyordu furduk!" diye bağırırız.."

Ağlama Dolabı

"İssiz bir hipermarkette kimler na-aparlar? Yazarın gözlemledikleri arasın-da makarnanın en alengir biçimlisini, yo-ğurdun lightını alan inşaat ameleleri; enerji ampulleri ve kapı zilleriyle ilgili deneyleri gelip hergün yapan, birkaç ampulu kırınca gizlice suç mahallinden kaçan ve birkaç gün ortada gözükmey-en yaşlı amca; bahçe ve süs bitkileri reyonuna gelip sanki botanik camiasına "Sevgili Fikus Benjaminler, Muhterem Afrika Menekşeleri, Yuka'lar, Aşk Mer-divenleri.." diye hitap ettiği bir miting alanıymış gibi nutuk çeken ama aslında yaprak çalan yaşlı teyze.. Yazarın, "adın-da aşk, yürek.. vb. sözcükler geçen bir kitap alan kadın tüketicinin market ara-basında kesinlikle dilimlenip poşetlen-miş kepekli diyet ekmek bulunur.." gibi tuhaf istatistiklerini saptadığı bir sıradan gün; mutfak ve banyo mobilyalarının ol-duğu yerde, banyo dolabının içinde giz-lice ağlayan bir kıza rastlayışının öyküsü: Hayatın taşıdığı tüm hüznü o dakika, orada teslim almış, nereye atsın, götü-rüp kime versin ne yapsın bilemiyormuş gibi duran yeşil gözlü bir kıza rastlayışın-n..

Yazar ; "Tahta Masa" adlı acıklı şar-kıyla "Ağlama Dolabı"nın aslen takım olan hüznü mobleleri olduğunu iddia etmektedir!..

Kitaba adını veren "Ağlama Dola-bı" öyküsü dışında, "İnsan Kalma Alıştır-maları" ve benim favorim "Patlıcan Si-cakları" diye iki yeni öykü daha var.. "Ağlama Dolabı" bence Atilla Atalay'ın "Menekşe İstasyonu", "Ebekulak", "Yal-nızlık Aletleri" ve "Cıvıv Kutusu" ki-tapları kadar iyi, üstelik yeni! Onun "çok eski" bir okuru olarak yeni öykü-lerinde bana hissettirdikleriyle eskileri arasında hiçbir fark yok, en az eskisi ka-dar iyi güldürüp, iki paragraf sonrası yumruğu gözüme çakmak suretiyle ağ-latabiliyor..

Notice: "Menekşe İstasyonu" gibi bir başucu kitabı olmasa da, "Ağlama Dolabı" kesinlikle arşivde olması gereken bir kitap!

Asabi hocanın imtihani

1) "Eski Mısır, Yunan ve Roma'da boş vakitten sadece yukarı sınıflar yararlanırdı. (Ortaçağ süre-since de oyunlar ve spor dalları hemen hemen soyulluğun imtiyazıydı.) Bu sınıflar belli sayıda spor dalına, atletik oyunlara, boğa güreşine (boğa ile boğa arasında) top oyunlarına ve diğerlerine iştirak ederlerdi. (Bununla) aynı zamanda daha çok askeri becerilerini geliştirmeyi hedeflerlerdi."

Samuel KOENIG

Bu paragrafta özellikle vurgulanmak istenen aşağıdakilerden hangisidir?

- A) Sporda asıl, tek amaç askeri becerileri geliş-tirmek.
- B) Boş vakti olmayanlar da spor yapabilir.
- C) Spor başlangıçta yönetenlerin tekelindeydi.
- D) İlk spor dalı atletizmdir.
- E) Boğa dövüşünün biçimi zamanla değişmiştir.

2) İngiltere'de Derby sokaklarında oynanan ünlü geleneksel futbol maçları boş vakit etkinliklerinin gayesini oluşturuyor ve tüm Derby'lilerin katılımıyla gerçekleştiriliyordu. Maç başlamadan çok önce ve maç bittikten sonra da uzun süre halk arasında tartışmalara konu oluyordu. Ancak 19. yy başında işin şekli değişti: Oyuncular şiddete başvurmakla suçlandı, maç Hristiyanlığa ya-kışmayan pagan ayınlarına benzetildi ve etkinlik kamu sağlığı ve düzeni açısın-dan tehlikeli ilan edildi. Gerçekte ise bu modernitenin (kapitalizmin), halka karşı, kültürel Haçlı seferiydi; inisiyatif hakkı ve zaman ile mekan üzerindeki denetim anlamında toplumsal iktidarın yeniden düzenlenmesinin en önemli sonuçlarından biriydi.

Zygmunt BAUMAN

Bu paragrafta özellikle vurgulanmak istenen aşağıdakilerden hangisidir ?

- A) İktidar, spor dahil toplumsal yaşamın tamamını düzenler.
- B) Futbol modern-kültürlü insanların sporu sayılmaz.
- C) Futbol, İngiltere'nin geleneksel sporudur.
- D) Başlangıçta futbola halkın geniş kesimleri katılırdı.
- E) Futbol modern bir spor değildir.

3) Futbolun, mülksüz ve hakları elinden alınmış insanlar arasında doğmasının ne-deni ucuz, neredeyse bedava oluşudur. Yoksullar onlara reva görülen sömürüyü yaldızlamak için futbolda yeteneklerinin farkına vardılar, yeteneklerini geliştirdiler, zekalarını kanıtlama olanağına kavuştular ve böylece bir "kimlik" edindiler, "birisi" oldular. Ama futbol endüstri çağıyla birlikte alınıp satılabilen kapitalist bir ürüne dönüştürülüp alçaltılalı beri sahip olduğu asıl değerler zorla değiştirilmektedir.

Cesar Luis MENOTTI

Bu paragrafta aşağıdakilerden hangisine değinilmemiştir ?

- A) Futbol, insana "kimlik" edindirir.
- B) Modern-endüstri çağında futbol çok gelişti.
- C) Futbol yoksulların-mülksüzlerin sporudur.
- D) Kapitalizm futbolu bir ürüne dönüştürdü.
- E) Yoksullar futbol aracılığıyla yeteneklerini sergiler.

4-) Latin Amerika'da yoksullar futbolu hem zenginleştiriyor hem de top-luma mal ediyorlardı. Futbol birkaç varlıklı gencin ayrıcalığı olmaktan çıktı. Varoşlardaki dans meraklılarının ve Zenci kölelerin savaş danslarının hare-ketleri kullanılarak yaratılan, bacakların havalarda uçtuğu, bedenin dalga-landığı, güzel bel hareketlerinin sıkça kullanıldığı dünyanın en güzel -savaşın yüceltilmiş şekli olan- futbolu böylece doğmuş oldu.

E. GALEANO

Bu parçadan aşağıdakilerden hangisi çıkarılamaz ?

- A) Futbolun biçimlenmesinde dans figürleri etkili olmuştur.
- B) Futbol başlangıçta zengin oyunudur.
- C) Futbol topluma mal olmuştur.
- D) Zenginler futboldan uzaklaşmıştır.
- E) Yoksullar futbolu zenginleştirmişlerdir.

5) Futbolcu bir sirk maymunu düzeyine düşürmeye çalışan bir toplumsal sis-tem vardır. Özellikle futbolcu alt tabakayı eğlendirsin ve sonra uslu uslu kafesine dönsün. Oyun alanı dışında onu her yerde toplumsal yükselmenin örneği olarak göstermek, yani sistemi haklı çıkarmak isterler .

C.L.MENOTTI

Bu parçada özellikle vurgulanmak istenen aşağıdakilerden hangisidir ?

- A) Futbol-Futbolcu toplumu eğlendirmeli.
- B) Futbolcu yalnız futbolla ilgilensin.
- C) Futbolcu toplumda statü sahibidir.
- D) Yetenekli futbolcu toplumda çabuk yükselir.
- E) Futbolcu-Futbol sömürüyü meşrulaştırma aracıdır.

**Doğru yanıt gönderen ilk 10 okura,
LeMan yayınlarından kitap.**

Adres künyede. E-posta ise: yeniharman@leman.com.tr

Hasan Aslan

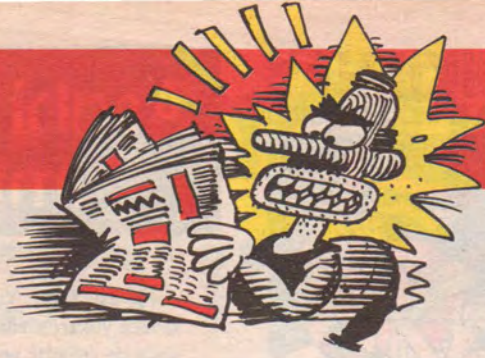
kaçak yayın

Yolculuk var duygu çağına yolculuk!

- Vedat Türkali'yle bir günü ve diğer günleri...
- Cem Yılmaz'la Kaçak edebiyat
- Saddam Hüseyin'in romanı, Sabibe ve Krall..
- Fantastik Edebiyata Giriş
- Kürt Şiiri ve Sıradışı Şairler
- Arada kalan Arap yazarlar; Bir diktatörün devrilişine sadece sevinebiliriz!..
- Amerikanın Cesur Çocukları: Son Kuşak Amerikan yazarları
- İstender Pala; Bağdat Kütüphanesi Talanı
- Küfür, zifir ve çıplak edebiyat: Nihaç Genç
- Cemal Süreya; Darphane, tarihi boyunca iki saat kirliydi; Bakanın ziyareti nedeniyle!..
- Şarkıcı Yaşar şimdilerde Şair Yaşar!..
- Sultan Hamid Düşerken kitabının başına gelenler...
- Dicle'nin Yakarışını Mehmet Uzun anlatıyor...
- Zigguratın gizemi, Knossos Sarayı...
- Hakkari Çocukları: küçük İskender...
- Şiir Atölyesi- Han odası
- 10 Derste İsyanyol Olma Sanatı- Özlem Kumrular
- Jose Hierro İstanbul'daydı!..
- Heykelle Röportaj; Şairler Parkında Gezinti...
- Arkadaş Şairler Kulübü (AŞK)
- Şebinkarahisar'da En Çok Satanlar
- Şimdi Bu kitaplar Okunmuyor
- Kısacık Öyküler: Tarık Günersel- Mehmet Zaman Sağcıoğlu- Murat Yalçın- Gökçen Yılmaztürk
- Ayrıca: Necati Güngör- Oktay Taftalı- Gültekin Emre- Kaan Polatlar- Mateya Matevski- Adnan Özer- Zeki Coşkun- Ahmet Arpad- Siegfried Unseld- Aslan Özdemir- Kürşad Oğuz- Maurice Blanchot- Nafer Ermiş- Berrak Coşkun- Murat Tunali- Metin Aksoy- Halil Gökhan

BAYİLERDE

BIHARMAN

(Şahin ARTAN-www.bianet.org)

TRAJEDİ- Olmak veya olmamak, hayat ve ölüm. O kadar iç içe, o kadar kucak kucağa ki. Ve insanı deli eden, olabileceğin, olması gerekenin parmaklarımızdan kayıvermesi. Trajedi bu. Kırmızıya oynayayım derken siyaha oynamak. Bir kere kırmızıya oynadınız mı geriye dönemiyorsunuz artık. (Cemil Meriç)

MEDYA ÇILGINLIĞI- İki haftadan bu yana Türk basınında büyük bir çılgınlık yaşanıyor. Bazı gazeteler, maliyetlerine korkunç bir yük bindirmesine rağmen, her gün bir dergi, hafta sonları birkaç gazete ve birkaç dergi birden veriyor. Üstelik aynı paraya. Ücretsiz promosyonlar da cabası. Amaç, toplu halde aşağıya doğru sürüklenen tirajları toparlamak... Ancak, maliyetleri çok zorlayacak, hatta zarara yol açacak dönemsel 'çılginlıklar', gazeteciliğin gerçek işlevini de zorluyor, bütün dikkatler 'ne pahasına olursa olsun satış' amacına odaklanınca, ana gazetelerin içeriği boşalıyor, habercilik ikinci plana itiliyor. (Nurcan AKAD- AK-ŞAM)

BİR RESSAM: KEITH HARING - Işık saçan bebekleri, dans eden adamları, uzun kulaklı kurt mu köpek mi belli olmayan hayvan desenlerinden tanıdığımız Keith Haring, genç bir sanatçı olarak bohemin göbeği New York'a düştüğünde henüz 20'sine gelmemişti, öldüğünde ise yalnızca 31'indeydi. Bu kısacık zamanda metro duvarlarını boyayan bir görsel sanatlar öğrencisinden, 80'li yılların en önemli sanatçılarından birine dönüştü. Hayatı çok seven bir adam için çok kısa sürdü hayatı da... 1988'in sonlarına doğru Kaposi Sarcoma'sı denilen bir çeşit AIDS bağlantılı kansere yakalandı. Önceleri hastalığı işlerini ve alışkanlıklarını etkilemedi. Ama ilerledikçe, o kadar zayıf düştü ki kalem bile tutamamaya başladı. Son günlerinde "Ölümcül bir hastalıkla yaşamak hayatla ilgili yepyeni bir perspektif kazandırıyor insana. Ben ölüm yüzünden hayatı takdir etmeye başlamadım, zaten hayatın değerini hep bildim. Hep uzun bir hayatın bir armağan olduğuna inandım" diyordu.

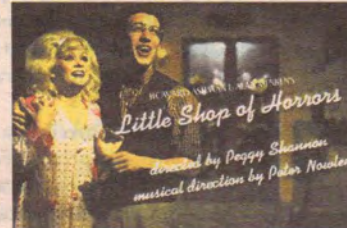
İMHA SİLAHLARI İSRİL'DE- Biyologları, kimyagerleri, silah anlaşması uzmanlarını, nükleer aygıt operatörlerini, bilgisayar ve belge uzmanlarını içinde barındıran, Irak'taki "kitle imha silahları" (KIS) bulmakla görevli "75th Exploitation Task Force" bugünlerde Irak'tan "kesin dönüş"e hazırlanıyor. 3 Şubat 2003'de Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell'in ayrıntılı biçimde sayıp döktüğü ve Irak'ın işgaline gerekçe olan yüzlerce ton biyolojik ve kimyasal etkin madde, bu maddeleri taşımak üzere üretilmiş füzeler, roketler henüz bulunabilmiş değil. Üzerine bir miktar kitap yazılmış olsa da asla yeterince yazılmamış olan ve "kitle imha silahları"ni şa-
kackattan değil, gerçekten üreten bir "KIS" tesisinin ev sahipliğini yapan ülke ise "şeytan üçgeni"nden biri değil, stratejik müttefiklerimizden İsrail. Tesis, İsrail'in güneyinde, Ürdün sınırına yakın Dimona'da, "tekstil fabrikası" olarak gösterilen yerde. "Dimona Center"da yılda 40 kg silah sınıfı ("weapon grade") plütonyum üretiliyor. En az 10, belki 20 yıldır. Tesis Amerikan hava savunma sistemleri tarafından korunuyor.

8 MİLYAR KADIN SÜPER MODEL DEĞİL- Dünya üzerinde süper model gibi gözükmeyen 8 milyar kadın bulunuyor. Marilyn Monroe'nun bedeni 42 idi. Barbie gerçek bir kadın olsaydı dört ayak üzerinde emeklemesi gerekirdi, onun oranlarına sahip olan bir kadının ayakta durması bilimsel olarak mümkün değil. Ortalama Kadın'ın kilosu 66. Dergilerdeki mankenler retuşlu, yani kendileri de mükemmel değil. 1995'te yapılan bir araştırmaya göre, kadınların yüzde 70'i bir kadın dergisine 3 dakika baktıktan sonra kendini depresif ve suçlu hissediyor. 20 yıl önce kadınlar ortalama Kadın'dan yüzde 8 oranında daha zayıftılar. Bugün yüzde 23 oranında daha zayıflar. (Reni'den)

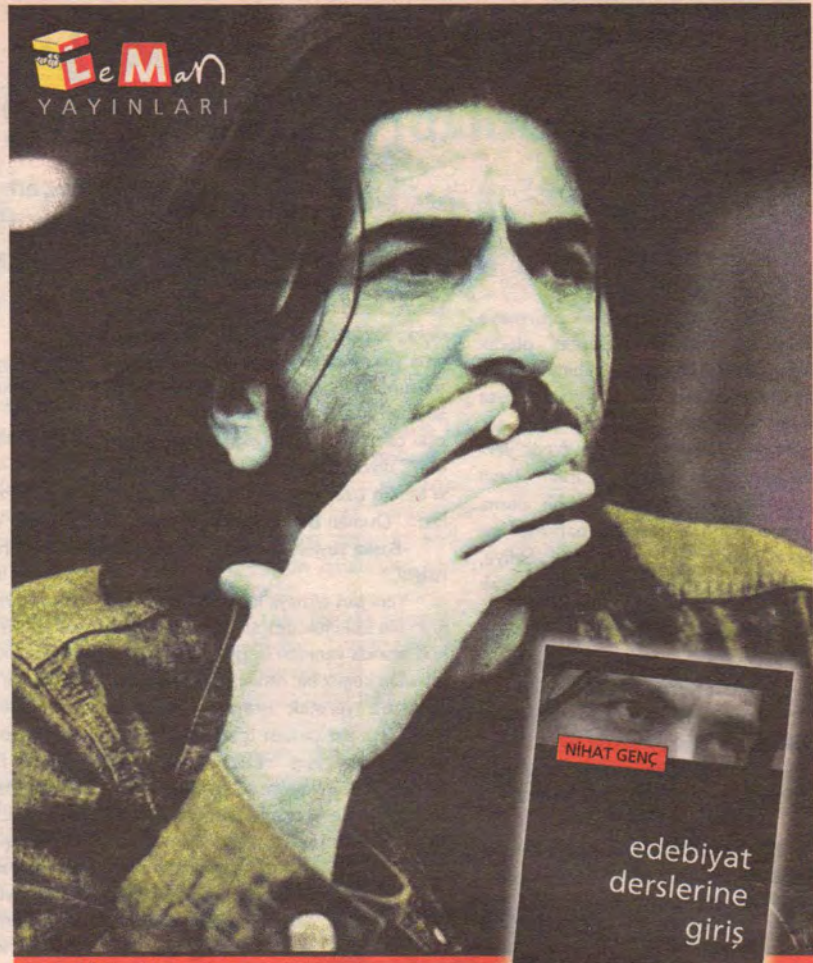

FİLM HATIRATI: (The Little Shop of Horrors) Pek parlak bir zekâyâ sahip olmayan, sakar Seymour Krelboin, Bay Mushnick'in çiçekçi dükkanında çalışır. Boş zamanlarında deneyler yapan Seymour, kendisine şöhret ve servet getireceğini umduğu yeni bir bitki türü geliştirir. Seymour'un içi içine sığmayan sevgilisi Audrey'e atfen

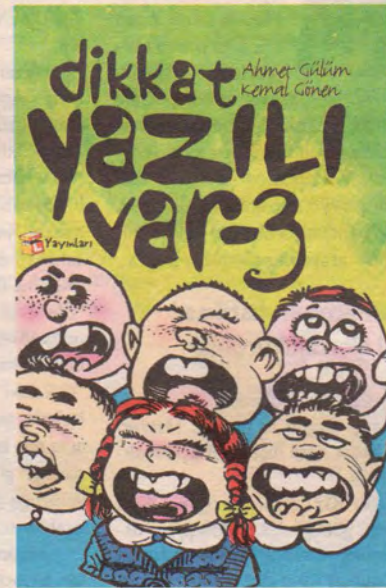
Audrey Jr. adını verdiği mütasyona uğramış bu bitki, kanla ve insan etiyle beslenmektedir. Üstelik konuşmaktadır da - daha doğrusu, emretmektedir: "Besle beni! Besle beni!". Talihsiz Seymour çok geçmeden bitkisini bir demiryolları dedektifinin, sadist bir dişçinin ve frapan bir fahişenin bedenleriyle beslemiştir bile. Dahası, bitki çiçek açtığında, çeşitli kurbanlarının suratları çiçeklerin üstünde belirmeye başlar... (Yönetmen: Roger Corman. Oyuncular: Jonathan Haze, Jackie Joseph, Mel Welles ABD 1960)

BİR DİYALOG- "Neden bu kadar makyajlı olduğumu biliyor musunuz? Beni bir kadınla karıştırmaları diye." (Luis Mizon'un "İnkâ'nın Ölümü" adlı romanının kahramanlarından, genç kızilderili travesti...)

NIHAT GENÇ edebiyat derslerine giriş

Gün Korkusu • Bu Çajın Söylencesi • Söğüt Söğüt • Otlı Hecce • Modern Çajın Çalları • Karpuzlu Hikayeler • Karpuzlu Hikayelerin Tarihi • Akşam Karanlık Ağaçları • Marmelatlı Hikayeler • İhtiyar Karamazov

önce gerçekleri öldürdüler dünya yalan ile dönsün diye

güne gerçeklerle başlayın EVRENSEL

farklı yaklaşımı 250 her sabah yeni yazarlarıyla BIN LIRA bayinizde

yeni Harman

Sahibi: LM Basın Yayın Ltd. Şti. adına Tuncay Akgün

Sayı: 22 / 21 Mayıs 2003 Haftada bir yayımlanır

Tel: 0212-292 95 69 - 292 95 65 (4 Hat) - Fax: 0212-245 38 06 - Abone Tel: 0212-292 95 65 - Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80080 Beyoğlu / İst. Baskı: LeMan Matbaası Tel: 0212-858 00 93 (Pbx) - Dağıtım: BBD Merkez - Avrupa Distribution: ASV

Yayın Yönetmeni: Tuncay AKGÜN

Editör: Kutlu ESENDEMİR - Yazışmaları Müdürü: Ayhan ERDOĞAN

Art Direktör: Reyhan KARACADAĞ Sayfa Tasarımı: Tanzer ERCANPOLAT - Zehra ARSLAN Bu sayıda harmanı kaldıranlar: Murat TOKLUCU - Sinan GÖKSEL - Kaan SEZGİN - Eflatun NURİ Reni PARKER - Mutlu ESENDEMİR - Nihat GENÇ - Sibel YILMAZ - Sefer SELVİ - Hasan ASLAN Behiç PEK - Timur DANIŞ - Zuhail HALICI - Vedat ÖZDEMİROĞLU - Derya SAYIN - Güneri İÇOĞLU Oktay GÜZELOĞLU - Tolga HIRSOVA - Mehmet ÖZKANOGU - Yonca POYRAZ DOĞAN

Galip TEKİN - Nazmiye GÜÇLÜ - Kaan ERTEM - Mehmet ÇAĞÇAĞ

Satış Müdürü: Cengiz KOÇALI - Müessese Müdürü: Ali YAVUZ

Baskı Sorumlusu: Üzeyir ATMACA - Abone ve Eski Sayılar: Sevinç SELVİ

ANORMAL KORKU

Kaan Sezgin

www.sezyum.com - sezyum@leman.com.tr

sezyum sizler için gezmiyor, gezdiriyor!

sanal
hayta

- Nurcan, artık sana amiralim diye hitap etmek istiyorum.
- Abazanlık başına vurmuş senin Semih.

- Merhaba, ben Okşan canım. Bacak lazım mıydı acaba? Lazımsa ayaklardan yalayiver.

- Bak arkadaşım bi öğünde 5 ayrı manita yiyiyorum, ağzımı silip masadan kalkıyorum, anlatabiliyo muyum? Şşş, senle konuşurken gözlerime bak anten!

- Moda diye Türk satanist filmi çekiyoruz hale bak be.... Zangoç muyum cellat mı belli değil be kaaardeşim.

- Son dakkalarda aramızda bi soğukluk var Neslihancıım.
- Cetvel koydular da ondan, daha yeni doğduk be insafsız enest.

- Necati, gel bak burda da kimseler yok, sevişelim hemen.
- Senin bu fantazi merakın yüzünden, sağa-sola dala çıka bataklik canavarı olduk manyak kar!

- Merhaba bayan, Sermet Erkin'in popülerleştirdiği illüzyon kültürümüzü yaşatmak amacıyla bu kılıcı yutmanızı rica edecem.

- Essalamın aleyküm muhterem. Şimdi ilk bakışta kızılderili şıyılı olduğumu sanabilirsiniz ama tanıdıkça aslen Rizeli olduğumu anlayacaksınız daa!

- İçerden yeni çıktım, bi çorba parası at be güzel aaabim... İçerden dediysem topraan içinden ayol.

- Şşşş, hacı be ozzzbiri azaltsan biraz. Sivilce mivilce, şeklin kaydı son iki ay.
- BBG'deki o ciklet çiyneyen var ya yedi bitirdi beni be abi.

- Son olarak Yıldız Teknik'deki taşlı sopalı kavgaya karıştım, var ya acayip mutluyum.

- Bilimadamı olacak diye aylardır laboratuvarından çıkmıyoruz, iyice maymuna döndük be!

- Nurselciim o ışığı söndürecen mi bi zahmet. Uyku tutmuyo da.

- Evimize gidelim, seni bayılıta kadar yalıycıim Serpil.
- Senin nefesin leş gibi kokuyo Tuğrul. Yine Kızılkayalar'da sarımsaklı hamburger mi yedin?
- İki tane çaktım haliyle, aklıktan ölsem daha mı iyi?

- Arkadaşlar, biz aslında cillop gibi gençlerdik, mimarlık eğitimi aazımıza ştı.
- He valla. Uykusuz kala kala, insanlıktan çıktık hey tabure koyim! Güzel güzel işletme filan okuyun ha!

YELE SAÇLILAR
PİYASTOSLAR
MELEZLER

**Kalbin kadar
Temiz sayfa**

Bütün
Ağrılara Karşı

Vedat Özdemiroğlu

bir gün belki hayattan

VATANDAŞ

Haftanın kolpaşı

Rotweiller, kuğuyu parçaladı

Bahçeşehir'de Hikmet Şahin, Doğa Parkı gölet alanında bakıcısı olduğu Rotweiller cinsi köpeği gezdirmeye çıktı. Bu sırada üç yavrusuyla dolaşan bir kuğu, köpeği görünce yavrularını koruma güdüsüyle kanatlarını kabarttı. Bunun üzerine Rotweiller, zinciri tutulmasına rağmen kuğunun boğazını parçaladı. Veterinere götürülen kuğu, boğazı dikilmesine rağmen kurtarılamadı. Hollanda'dan getirilen kuğu, 7 yıldır suni gölette yaşıyordu. Bakıcı Şahin ise, kuğunun köpeğe saldırdığını iddia ederek, "Köpeği gölün kenarında su içirmeye götürdüm. O sırada üç erkek kuğu kanat çırparak köpeğin üzerine yürüdü. Bunun üzerine köpek de kuğuya

saldırdı" dedi. Bahçeşehir Belediye Başkanı Kemal Aydın şöyle konuştu: "Kuğu, yavrularını kanatları altına almak istiyor. Ancak köpek birden boğazına sarılıp koparıyor. Daha önce de Bahçeşehir'de yaşayan bir vatandaş, alkol alıp ava çıktığını sanarak ördeklerimizden ikisini öldürmüştü." ■ İSTANBUL Milliyet

Milliyet 18.05.2003

BESİKTAS NOTLARI

Yıl 1911. İlk Beşiktaş Futbol Takımı. Yukarıdaki oyunculardan sekizi Çanakkale ve Kafkasya cephelerinde şehit oldular.

LUCESCU İÇİN

birak pardesün buruşuk kalsın luçe
birak konuşsunlar
zaten onlar hep konuşurlar
birak saldırınsınlar luçe
sen akıllı savunma nedir iyi bilirsin

birak pardesün buruşuk kalsın luçe
sen onu örtecek
terli bir sırt bulursun

vö

